

கஸ்கி

KALAI 9-5-1972 45mm

My My!

My choice for the MAN

Century's *Cosy-Cot* COTTON SHIRTING with rich woollen feel

CENTURY for 100% cotton textiles

THE **CENTURY** SPS. & MFG. CO. LTD., BOMBAY 25 IND

For Fashion Fabrics choose *Century Shirts!*

**சீஸ்லிங்குகள்! சாப்பிடுங்கள்! கவனத்து மகிழ்வுங்கள்!
சீஸின் நறுமணம், அலாதி ருசியே அதன்குணம்!
கரகரப்பு மிக்கது, மொரமொரப்பானது!**

இதைத் தவிர பல்வேறு வடிவிலும் இத்தகைய உணவிற்கு உயிர் கொடுக்க இடம்!

பெரியவை—பெருமளவுக்கு உணவாகும்,
செய்யப் போகாத மெல்லம்!
குச்சி—சுதுவையான குச்சி,
சுப்பாவுக்கு உதவியாகும்!
பயனியங்கள்—ருசியில் மெல்லமாம்,
புதிதில் செய்யாதது!
மெல்லம்—மெல்லியல் கிண சுதுவது,
பெருமளவுக்கு உணவாகும், உணவு,
செய்யுங்கள்—'Parle' உணவையும் பெற்றீர்கள்,
பார்ப்போம் பார்ப்போம் பார்ப்போம்!

பார்ப்போம்

உங்களுடைய, இந்தியில் குடி
குடிக்கு உணவு உதவியாகும்!

everest/277h/PP Tam

தலைவலியா? அனாஸிஸ்

**வினாசிலே சூணம் பெறுமேலானது.
வினாவில் சது சக்தி வாய்ந்தது, நம்பகமானது.**

சக்தி வாய்ந்தது — ஏனெனில், உலகெங்கும் டாக்டர்கள் மிக அதிகமாக சிபாரிசு செய்யும் வலி நிவாரணத்தை அதிக அளவில் கொண்டு அனாஸிஸ், சுகவாய்ந்தான் அனாஸிஸ் வலியிலிருந்து வினாவிலேயே நிவாரணமாகித்த.

நம்பகமானது — ஏனெனில், டாக்டர்கள் நம்பகமான மருந்துகள் போல் மருந்துகளின் வலுவை அனாஸிஸ், அதை குடித்ததற்குக் குறைந்தவரம் — எல்லா மருந்துகளுக்கும் மேலாக போல உய்க்கு குடித்தவர்களை இந்த சரியான அளவைத் டாக்டர்கள் மேலுக்கள்.

துலதோஷம் மற்றும் பிட்டுருவிலிருந்து ஏற்படும் வலிகள் மற்றும் தோஷங்கள், தலைவலி, மூதுறுவலி, தகைவலி, பல்வலி ஆகியவற்றுக்கு அனாஸிஸ் சக்திவாய்ந்த நிவாரணி

அனாஸிஸ்

வினாவில் சது சக்தி வாய்ந்தது

World War of The Goodbye Mamma & Co., Ltd.

கல்கி ஸ்பாடுளடக்தம்

"கல்கி"யில் வெளி
வரும் கதைகளில்
உள்ள வெளிகள் எல்லாம் ஆயிரம்
வெளிகள்; சம்பவங்களும்
ஆயிரம்.

புதிதில் சந்திப்பு. 25 — செ 7, 1972

சுதந்திரப் படைகள்	—	8
சுதந்திரப் படைகள்	—	7
சுதந்திரப் படைகள்	—	8
சுதந்திரப் படைகள்	—	11
சுதந்திரப் படைகள்	—	22
சுதந்திரப் படைகள்	—	28
சுதந்திரப் படைகள்	—	28
சுதந்திரப் படைகள்	—	28
சுதந்திரப் படைகள்	—	41
சுதந்திரப் படைகள்	—	42
சுதந்திரப் படைகள்	—	46
சுதந்திரப் படைகள்	—	54
சுதந்திரப் படைகள்	—	58
சுதந்திரப் படைகள்	—	63
சுதந்திரப் படைகள்	—	67
சுதந்திரப் படைகள்	—	71

சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்
சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்
சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்
சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்	சுதந்திரப் படைகள்

சுதந்திரப் படைகள் எல்லாம் சுதந்திரப் படைகள்
இல் சுதந்திரப் படைகள் எல்லாம் சுதந்திரப் படைகள்
எல்லாம் சுதந்திரப் படைகள் எல்லாம் சுதந்திரப் படைகள்

சாதாரண சரும
நோய்களுக்கு நிவாரணம்

வயோஃபார்ம்
கூர்ம்

CEA/110-01/71

உங்கள் அனல்உலை சுட்ட கற்கள் காலதாமதமாக இயங்கினால் ஒவ்வொரு கணமும் பணம் வீரயமாகும்

இதைவிட அநிமோசம் இது எப்பொழுது இயங்கத் தொடங்குமோ
என்று தெரிந்து கொள்ள முடியாதது.

ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை உங்களைத் தீண்டாது. நீங்கள் உங்கள்
நேவைகளை ஒரிஸ்ஸா சிமெண்ட்டும் ஒப்படைத்து விட்டால், இதில்
காலதாமதம் கிடையாது; எங்களிடம் சால்ஜாப்புகள் இல்லை. உங்களுக்குக்
குறிப்பிட்ட காலத்தில் உங்கள் அனல்உலை கற்கள் வந்தடையும்.

நாங்கள் நீண்டகால ஆர்டர்களுக்கும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.
நீங்கள் எங்கள் டாலர்மியா அனல்உலை சுட்ட கற்களை வாங்கினால்
அதன் தரம் நிச்சயம் உயர்ந்ததாக இருக்கும்.

ஒரிஸ்ஸா சிமெண்ட் லிமிடெட்

தொழிலகம்: ராஜ்கங்குரி, ஜூகா, கத்தாக, ஒரிசு
தலைநகர அகம்: 4, சத்தியா நாகம் புத்திம்-1

வறுமையை விரட்ட வழி என்ன?

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும் அவரது கட்சிக்காரர்களும் ஓயாமல் "வறுமை ஒழிப்பு" என்று முழக்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்திர பாரத சர்க்கார் ஒரு வெள்ளி விழாக் காலமாகப் பதவி வகித்து வரும் அதே கட்சியினர் இப்போது இயல்பை முழக்குவதே அவர்களுக்கு ஸ்கால்கா கத்தவதற்கு நல்ல காலம் பத்திரம். கடந்திர பாரத சர்க்கார் வறுமை ஒழிப்பில் என்ன 'சாதித்திருக்கிறது' என்பதை உலகப் பெரும் பொருளாதார வலதுறையான மக்தமாரா தரும் புள்ளி விவரத்திலிருந்து அறியலாம்: "கடந்த பத்தாண்டு காலமாக இந்தியாவின் மொத்த உற்பத்தி பரவலாகப் பெருகி யிருக்கிறது. ஆனாலும் இன்று அங்குள்ள மக்களில் நூற்பது சதவிகிதத்தினர் — அதாவது இருபது கோடி மக்கள்— ஏழைமையுடன் மட்டத்துக்குக் கீழேயே இருக்கிறார்கள். போதிய சத்துணவு பெறக் கூட முடியாத நிலையில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதேசமத்தில் பத்து சதவிகித மக்கள் — அதாவது ஐந்து கோடிப் பிரஜைகள் — இந்தப் பத்தாண்டு முன்னேற்றத்தில் ஏதேப் பங்கையும் பெறவில்லை என்பது மட்டுமன்றி, முன்னிலும் ஏழைகளாகியிருக்கிறார்கள்."

வறுமை ஒழிப்புக்காக நமது காருண்ய சோஷலிஸ சர்க்கார் முனைப்புடன் செய்கிற ஒரே காரியம், பணக்காரர்களின் முதுகை நெரிக்கும் விதத்தில் வரி விதிப்பதுதான். தேசத்தில் உள்ள 50 கோடி மக்களில் இருபதி ஐவிரதத்தில் ஒருவர்தான் ரூ. 50,000க்கு மேல் வருஷ வருமானம் உள்ளவரென்று வருமான வரிப் புள்ளி விவரம் சொல்கிறது. இவர்களை முடக்கிப் போடுவதால் மற்ற போடாது கோடி பேரை வாரியக்க முடியும் என்று எண்ணுவதன் அறிவாமையை என்னென்பது? கடும் வரி காரணமாக இவர்களது தொழிலுக்கத்தைக் குவித்து, புது முதுகின்கள் தோன்றுவதைத் தடுத்திருப்பதால், வேலை இல்லாப் பிரகாரதான் வளர்ந்திருக்கிறது; ஏழைமையே மேலும்

அவதிவறுகிறார்கள். தற்போது ஓரளவு செழிப்பாக உள்ள தொழிலதிபர்களையும், விவசாயப் பண்ணைக்காரர்களையும் தரித்திரராக்குவதால் தேசத்தில் தரித்திரம் அதிகமாகத்தான் செய்யும்; வறுமை ஒழிப்புக்கு நேர் எதிர் விளைய உண்டாகும்.

இப்போது செய்ய வேண்டுவதென்ன, செய்யக் கூடியதென்ன என்பதற்கு அறிஞர் ஸ்ரீ க. சந்தானம் அவர்கள் சில யோசனைகள் கூறுகிறார்:

முதலாவதாக, வயது வந்த அனைவரையும் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் உபயோகமான தொழிலில் அமர்த்த வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, ஏற்கெனவே வேலையில் உள்ளவர்களைத் திறம்பட உழைக்கச் செய்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும்.

மூன்றாவதாக, பணக்காரரும் நாயக மதிப்பில் ஏற்றத் தாழ்வுகளும் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு, எய்வாறு தொழிலுக்கும் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப் பட வேண்டும்.

வயது வந்த எல்லோருக்கும் வேலை தர வேண்டும் என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது சாத்தியமாக என்று தோன்றலாம். அடிப்படையிலிருந்து பரம அம்சங்களைச் செய்வையாகவிலும் இது நிச்சயம் சாத்தியமே. ஒரு நாட்டில் வேலை செய்வக் கூடிய எல்லாருக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தேடித் தருவது இயலாத காரியமல்ல. வேலை கிடைக்க வில்லை என்று எவரும் சொல்லாதிருப்பதுதான் ஒரு கபீட்ச நாட்டுக்கு இடைச்சனம், இதை அடைவதே நாம் இலட்சியமாக வேண்டும். 'வெளியிலிருந்து வந்த அகதிகளில் பத்துப் பில்லில் ஒன்பது பேருக்கே உணவு தருவோம், மற்ற ஒருவரைப் பட்டினி போடுவோம்' என்று கூறுகிற அது பைத்தியக்காரத்தனம் என்று நயங்காமல் சொல்லுவோம். நாய்தாட்டிலேயே உள்ள கோடாது கோடி இளைஞர்கள்

வேலை இன்றி கவித்துவப்பாட்டுக்குத் தகுந்தவர்களுக்கும் அமர்த்துவதற்கு வழி காண வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர் எண்ணிக்கையை 25 சத விதிகம் உயர்த்தியும் எத்தனையோ விதங்களில் தெரிசல்கள் குறைப்பும்.

இதனிடத்துக்கும் மூலாதாரம் நிதி. நாடு உள்ள நிலையில் இப்போது வேலை வீழ் இருப்பவர்களுக்கு ஊழியத்தை உயர்த்திக் கொண்டு, புதிதாகவும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவது இயலாத காரியம். நம் நாட்டின் மக்கள் மனிதாபிமானம் உண்மையாக, தங்களுக்குச் சிறிது ஊதிய உயர்வு கிடைப்பதை விட, வருமானமே அந்த சகோதரர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதை அவர்கள் வரவேற்கவே செய்வர். எனவே வேலையின்மைப் பிரச்சனை நீரும் வறையச் ஊதிய உயர்வுகளைக் கட்டுப் படுத்த முடியும். இதற்கு இசைவாக விளங்காதி உயர்வு ஏற்படாமல் விசேஷ மாகப் பொருளாதாரத்தை இயக்க வேண்டும். வேலைவீழ் இருப்பவருக்கு ஊதிய உயர்வு, கவித்துப் பாட்டுக் குத் தனிப்போருக்கு வேலைவாய் - என்பது அரசாங்கங்கள் யிடவும் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம். உதாரணமாகத் தற்போது தமிழக அரசாங்கம் ஒன்றும் நிலை - தாங்காமல் நிலைப் பெய்திருக்கும் ஒரு 10 ஊதிய உயர்வு அளித்திருக்கிறது. இத லும் அரசாங்கத்துக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் செலவழிப்படுகிறது. இதைக் கொண்டு 80,000 இளைஞர்களை மாதச் சம்பளம் நூறு ரூபாய் தத்து உபயோக மான வேலைவீழ் ஈடுபடுத்தி வீடுக்களா மல்வரை இதை விளக்கிக் கூறியும் ஏதாவதோ வேலைவீழ் உண்மையை ஒப் பாடும் போவார்களா?

கவனிப்பெற்ற நகரவாசிகளுக்கு வருட ஸூலாவதம் வேலை தத்தாக வேண்டும். இதற்குத் தொழிலவீதிக்குத் திகவும் விவரப்படுத்தப் பெற வேண்டியது அவ சியம். சோஷலிஸ்டும், பெர்மிட் - ஹெசென்ஸ் முறையும் இத் நிலையில் செய்கின்ற உற்பாதம் கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல. 'பயங்காரர்களாகக் கொடுமை செய்வதல்ல சோஷலிஸ்ட்' மக்களுக்கு நன்மை செய்வதுதான் சோஷலிஸ்ட்' என்ற உணர்வும், பெர்மிட்-ஹெசென்ஸ் ஓர் போக்கியத்தை விடுகிற தன்மையுமே ஆய்வினைக்கு ஏற்பட்டால், தொழில் துறையில் அப்படி வளர்ச்சி ஏற்படும். உற்பத்தி - விபாபார திறமையுடைய தன்மைபிக்கையுடம் வாலுப்படி செய் தால், அவற்றில் கவனி ஏற்ற நகர மக்களை ஒரு விதிதாசாரப்படி கணக் கிட்டு வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளு மான விதிக்கலாம். படித்துவிட்டு வேலை வீழ்வாமலிருப்பவருக்குக் குறைந்த பட் சம் மாதம் 100 ரூபாயாவது சம்பளம் கிடைக்குமாறு தொழில், விபாபார திறமையுடையதும், சர்க்கார் காரி யாதையுடையதும் பவிர்த்தி வாகமேயன்ற கருதி இரண்டு அம்சம் ஒன்ற

ஆண்டுக்கு அமர்த்துவதற்கு வழி காண வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர் எண்ணிக்கையை 25 சத விதிகம் உயர்த்தியும் எத்தனையோ விதங்களில் தெரிசல்கள் குறைப்பும்.

இதனிடத்துக்கும் மூலாதாரம் நிதி. நாடு உள்ள நிலையில் இப்போது வேலை வீழ் இருப்பவர்களுக்கு ஊழியத்தை உயர்த்திக் கொண்டு, புதிதாகவும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவது இயலாத காரியம். நம் நாட்டின் மக்கள் மனிதாபிமானம் உண்மையாக, தங்களுக்குச் சிறிது ஊதிய உயர்வு கிடைப்பதை விட, வருமானமே அந்த சகோதரர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதை அவர்கள் வரவேற்கவே செய்வர். எனவே வேலையின்மைப் பிரச்சனை நீரும் வறையச் ஊதிய உயர்வுகளைக் கட்டுப் படுத்த முடியும். இதற்கு இசைவாக விளங்காதி உயர்வு ஏற்படாமல் விசேஷ மாகப் பொருளாதாரத்தை இயக்க வேண்டும். வேலைவீழ் இருப்பவருக்கு ஊதிய உயர்வு, கவித்துப் பாட்டுக் குத் தனிப்போருக்கு வேலைவாய் - என்பது அரசாங்கங்கள் யிடவும் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம். உதாரணமாகத் தற்போது தமிழக அரசாங்கம் ஒன்றும் நிலை - தாங்காமல் நிலைப் பெய்திருக்கும் ஒரு 10 ஊதிய உயர்வு அளித்திருக்கிறது. இத லும் அரசாங்கத்துக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் செலவழிப்படுகிறது. இதைக் கொண்டு 80,000 இளைஞர்களை மாதச் சம்பளம் நூறு ரூபாய் தத்து உபயோக மான வேலைவீழ் ஈடுபடுத்தி வீடுக்களா மல்வரை இதை விளக்கிக் கூறியும் ஏதாவதோ வேலைவீழ் உண்மையை ஒப் பாடும் போவார்களா?

வறுமை ஒழிய வேண்டும் என்றும், எங்காருக்கும் வேலை வாய்ப்பை உண் டாக்கிக் சம்பளம் கொடுத்தாங்கதான் முடியும். இதற்குப் பெரிய புரட்டி எதுவும் தேவையில்லை. சர்க்கார் ஸூட் டுப் பிடியாதத்தை விட்டுத் தம் கொள் ளக்கூகிற இனக்கிக் கொண்டாஸே போதும். பிரதமரையும் தங்களைப் பற்றி மட்டுமே எண்ணும், தங்கள் சகோதரர்களைப் பற்றி எண்ணி, அவர்க ளுக்காகச் சிறிது நிவாகம் செய்வ வேண்டும். போக போக்கிய ஆடம்பர வாழ்மைய இத்தியா தாடிப் போகாமல், 'எனிய வாடுக்கை, சரிய சித்திரை' என்ற தொன்றுதொட்ட வழியில் சென்றும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் வேலை வாய்ப் புப் பெற்று, தங்கள் வறுமையைத் தீர்த் துக்கொண்டு, நாட்டைமேல் வண்ப் படுத்த முடியும் என்பது சர்வ நிச்சயம்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ஒரு சொத்து இன்னதில் உரிமையாளரிடமிருந்து அகரது மக்களுக்குப் பாகப் பிவிவினை செய்வாங்களுடைய அது இயற்றவையாவதே பல துண்டுகளாகிறது. இதைக் கவனிப்பார் மிகை சொத்துக்களைச் செய்வாய் கச்சகரம் பற்றியதைச் செய்வது கோவைகளைப்பற்றி நிறையாகப் பின்பற்றி வருகிறார்கள். அரசாங்கம் அச்சுத்தம் செய்வது சொத்துக்கு அதன் மாக்மேட்டி மறிப்புப்புக்கு துண்டாகு தரவேண்டியதில்லை என்று சமீபத்தில் யூனியன் தொழிற்மத்திரி மயோதாக்கோனாடு வந்திருக்கிறார். இது பெருந்த அறிவித்து வரி வசூலித்து காகியம், மக்களின் அடிப்படை உரிமையின் அடியோடு புறக்கணித்து இவ்விதம் செய்வது ஏன் என்று புரியவில்லை. இந்த துண்டுகளாகச் சட்டத்தின் அடிக்கிடே என்று விளையப்படுகின்றனவாக எடுத்துக் காட்டுமளவுக்குப் பகர்பொருத்திய எதிர்க் கட்சிகள் இவ்வாறு பரிதாபம்.

[illegible]

தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தவர் கருணாநிதி (தொழில் திணைக்கட்சி) தயிற்று சர்க்கரை ஆத் தியைப் செலுத்து செய்வது என்று ஸார்வதிரி கொடும்பட்டி கூறினார். இரண்டு நூல்கள்தான் அவர் கருத்தாகும். செய்கை கற்றுக்கொடுக்கும் இரண்டையு மாற்றி ஸார்வதிரி கொடும்பட்டி குறைவு குறைவு செய்கிறதேயாகும். எல்லாத்தான் 31-ம் பிஸியு கருவறு போன்ற "விவசாயத் தீர் திருத்தம்" என்றுப் பெயரது தன் ஆற்றிகத் தான் செய்கப்பட்டிருக்கிற என்பதும் இதுவா யுக்கெடுப்பதற்குள்ளும் எப்பது இரண்டு. விவ சாயத் தீர் திருத்தம் இன்று அரசாங்கம் நான் மாணத்தது கார்த்திகி கொள்கையதாகும். குற்றம் செய்வது சட்டப்படி செய்வது.

நாளைத்தினம் 31-ஏப்ரல், 'தினம் 31' நிகழ்ந்ததைத் தொடர்ந்து இப்போது ஆரம்பித்த செவ்வகத்தினம் இரண்டாவது நாளாக மாறியுள்ளது. தனி நபர்களின் ஏதாவது தாழ்வுகளை நீக்குவதற்காக ஆதாரங்கள் ஆரம்பித்த செவ்வகத்தினம் இப்போது விடுதலைப் படையினர், சர்க்கார், குடியரசின் உடைமையாளர்களிடம் இருந்து இருவருக்கும் தகுதாற்றத் தகுதி பெறுவதும் சான்று நோக்கியும், ஏதாவது

பெரியதற்கு ஊன்றுகோல் தருவதில்
தாமதத்தின் உத்தேசம். 'உச்ச வரம்பில்
சட்டங்கள்' என்று சொல்லப்படும் சட்டம்
கிட்டிப் போய்த், அவை தீர்மானித்த அளவுக்கு
அதிகமாக இருப்பதை அரசாங்கம்
பரிசீலனை செய்து தீர்மானமாகக் காணாத
தில் தோல்வியடைக.

(சொத்துரிமையைப் பற்றிலும்) 24-வது
காலாத்த திருத்தமும் அதைத் தொடர்ந்து
வந்த திருத்தங்களும் மேலுள்ள ஏற்றுக்
ளும் கோர்ட்டுப் பரிசீலனைக்கு விடுவதற்குத்
தகுமும் முத்திரைப்பட்டது. பரிசீலனையின்பு
வெகு வேகமாக முன்னேறி வருகிறது. இங்
ளும் காங்கீஸ் கோர்ட்டுப் பரிசீலனையைத் தன்மீப்
பெருமூலம் அப்பகுதி விசேஷமாகும்.

மதுரைக்காடு அரசாங்கம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அரசிடம் எண்ணத்தக்க தாளங்கள் அனுப்பித் துட்டுவருவதாகவும் எரிமலைக்காக உதவிட்டுள்ளது. மத்திய சர்க்காராங்க இருக்கையிலே நடக்கப் போகிறது என்பதும், மதுரைக்காடு சத்த வேல்தாக இயங்குவதும் மத்திய அரசு நம் உதவி மத்திய மக்கள் உணர்வுகளை உதவித். மதுரைக்குக்கு ஆதரவு மத்திய வேண்டும் என்பதே எண்ண ஆகிய மத்திய சர்க்காரை மட்டுமின்றி, சமைய சர்க்காரினதும் கட்டுப்படுத்துவதாலும். மத்திய சர்க்கார் இதை மதிப்பே நடக்கப் போகிறதென்பதால், ராஜ்ய அரசாங்கமும் அங்கீகரிப்பதால் செயல் வேண்டும், எண்ணத்தக்க கட்டுப்பாட்டுக்குத் திட்டம் சர்க்கார் மட்டுமே ஆகிய வேண்டும் என்றும், சமைய சர்க்கார் ஆகிய வேண்டிய திட்டம் என்றும் விட்டனது. மதுரைக்குத் திருவாரத்தின் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு காலம் போதுபவன் தந்திருப்பதால், ஆதாரத் போன்கள்கே ஓரூர்தை அது நடக்கவாய் என்று கவனிச் செய்க்கப்பட்டிடுகிறது.

முதல்தரத்தை அடங்கு வயதில் 180 பேர்
மத்தியக் மாண்பு அமைச்சரின் கீழ்
மத்தியப் பள்ளிகளிலும் உள்ளது எனக் கூறினார்.
இவர்களுக்கு இதைப் பற்றிய செய்தி இப்போது
மீட்டும், இன்னும் தனியாக கொடுக்கப்படாது
மத்தியக் கல்வியையும் கொண்டு அவர்கள்
உள்ளுள்ள வயதிலும் மேல் கல்வி நிறுவனம். மது
பாக்கத்திலும் புதுக் கல்வி நிறுவனம் இவ்
வற்றைச் சேர்ந்து மத்தியப் பள்ளிகளிலிருந்து
இந்தக் கல்வித் திட்டம் பற்றிச் சொல்லுவது.

சுமத்தாபாத்தில் பதி பாலமுதலன்

[illegible]

Secretary, Sri. Bala Murugan Devanathan, Suryanagar, (Kothkur) Ahmedabad-1

என்ன சேதி?

சங்கா குருகுலம் பொலியட்டும்!

கூடந்த ஒரு தூதரூங்குப் பிழைத்துள்ள பண்டிதரத்த மரகதிகளில் ஒரு கடர்த நாரணகயாக நித்தபது காலஞ்சென்ற தேதிஸ்ரீ பிரம்மஸ்ரீ கப்பிரமணிய சாஸ் திரிகளின் திருப் பெயர். வித்யா சிம்மமாய் ஹரிஹர சாஸ்திரி களிடம் நிஷ்டகாலம் குருகுல வாகம் சென்று, சாஸ்திரங்களைக் கவர்த்தும் சூத்திரவர் ஸ்ரீ தேதி ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள். இவ்வாறேயே மிகவும் கர்த்த அதிவு பெற்றவ ராதலால், சாஸ்திரங்களின் கருத்துக்களை அநாவசமாக விளக்கிக் கொண்டார்; மற்ற வர்க்கும் அநுபுத்தமாக விளக்கி வைத்தார். சேத நிதியாக, சாஸ்திரப் பொக்கிஷமாக,

அரேவமுத்தம் குருணகர்

அநுபுத்தான சேராக மிகவிஹர, ஸ்ரீ சிஞ்சகிவி துத்தகுரு சேவிரசேவ பாநி கயாயிகள் இவருக்கு 'சேவரத்தி' என்று கிறது கூட்டினார்கள். ஸ்ரீ அரம முன்பு பெரியவர்களின் 'சாஸ்திர சத்தாஸம்' என்று மட்டத்தை அருகிஹிகள். சதாதன தர்மத்ததைச் சக்தி வாகத்த னரத்த தா னம் பெச்சாதுப் பாப்பிய தேதி ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள், சூதியாக ஆடுகளர பவத பாநி களின் சித்தாத்தத்ததையும், அவரது துக்களையும் பரப்பு வதிக் கிசேஷ அருளருவோம் கருத்தார். 1967ம் ஆண்டு மலிச அரேவமுத்தம் தமது மனையில் ஸ்ரீ சங்கர குரு குகத்தை கிறாசெத்து, ஆதி சங்கரரின் ஸ்ரீத்திலை அதில் பிரதிஷ்டா செய்தார். அங்கு சங்கரரது துக்களின் கிரிவாக

புகளுடைய உத்தமம் நடத்தவருகிறது. இவ்வாறு சங்கர துபத்தி ஆண்டுதொடும் கிமகிசையாக இருக்கத்தின் வெவ்விழா தடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ கப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்

உபத்தியசித்த அதிவுச் செக் வத்தத வழங்கி வத்தார். அதிவுச் செவத்ததை மட்டு மித்தி, பொருட் செவத்ததை ஸ்ரீ வதிய பண்டிதரகளுக்கு உதார குணத்துடன் அளித்த தத்தவர் ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள். அவ ரது பேச்சியை கண்டிப்பு இருத் தது. சதாதன தர்மத்தத்கு கிரோதமான போக்குகளைக் கண்டு பொங்குவார். சித்தம் முத்திதும் மதுமாளையே இருத் தது. இதயம், அதிவு இரண்ட னும் சிறப்புக் கொண்ட சாஸ் திரிகளுக்கு ஒரு சூப்பகார்த்த மாக நித்தபது அரேவமுத்தத்தி டுள்ள குருகுலம். சாஸ்திரிக் சக்திக்கு மீறிச் செவசட்டுப் பேசிய குருகுலத்திம், அவர்

கொண்டபீயும், சங்கர துபத்தி ஆண்டுதொடும் கிமகிசையாக இருக்கத்தின் வெவ்விழா தடைபெறுகிறது.

இவ்விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடவும், வித்தத் ததை நடத்தவும், சிறப்பு மான வெவ்விழையும் உத்தே சிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதி பவ வத்தாநர்களுக்கும், அவர் களுக்கு அருமை பூண்ட அதி வுச் செவவரண சாஸ்திரி களுக்கும் ஒரு கமவத்தித் தைக்களியம் செவவது மாக் கியம். இவைக்களியத்தின் பங்கு மற்ற கிரியையும் அன்பர்கள் பொருள் அனுப்ப வேண்டிய ருணவர: ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம் வெவ்விழாக்க குழு, ஸ்ரீ சங் கர குருகுலம், அரேவமுத்தம், சென்னை-28

தொழிலிபர் சம்மேனனத்துக்குப் புதிய தலைவர்

தேவ்வித்திவத் தொழிபி டிகள் சம்மேனனத்தின் 1978 -79வது நடப்பு ஆண்டுக்குத் தலைவராகத் தேர்த்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார், திரு எம். எம். முத்தையா. இவர் ஸார்பரண டம் பூணிகர்களின் கிமகிட் கம்பெனியின் மானேஜர் கட்டரக்டர். காலஞ்சென்ற தொழிபிபர் ஏ. எம். எம். முருகப்பச் செட்டியார்க்குப் புதல்

வர். முருகப்பா அன்று சைன் திறவகங்களில் பங்கு கொண் டவர். வயதில் சிறப்பவரான டும் தொழில் அதிவிதும் நிர் வாக அநுபவத்திலும் முதிர்த் தவர். அவருடைய தலைமையின் கீழ்த் சம்மேனனம் தொழில் அளாநிலை நிலநாட்டுவதற் கூப் பணுகள் பணிகாந்நட் டும். திரு முத்தையாவை வாழ்த்துகிறோம்.

உதயகிரி மீனாட்சி கலைமகள் சங்கராசாரியர் கலைமகள்

67 திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருச்சி வரும்
இந்தப் பிரபலத்தைப் பாரக்கும்போது
இதைப்போலக் செய்வித பிரதிகை ஒன்று
இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்து அதைப்
புறக்கரிக்காதிருத்ததால் நாம் பார்த்தி
றவை வந்துள்ளதும், நாம் செய்வித இந்த
பிரதிகையும் வட்டாரப் பிரதிகையே, முத
லில் செய்து பிரபலம் ஆகியதில் உள்
டாக பித்தராக நாம் அனைத்து பார்த்தி
தேபுதும் உண்டாகிறது. ஆகையதில் இந்த
பிரதிகை அனைத்து இருக்கின்றன. வெளி
யுள்ளத்திற் இருப்பதெனாம் மனைதில்
உட்கார் இருக்கின்றன. வெளியிருக்கி
றவாள் இவ்வளவு இருப்பதற்குப் இரு
வதற் போகின்ற சமயம் மிகவும் இது
இருப்பதற்குத்தான் அனுமதிக்கின்றன. அ
போது உள், வெளி ஒன்றே பெயர் தக்க
சமயம் ஒன்று இருக்கின்றன. இவை ஆக
வதில் வெளி ஆகையின் ஒன்று இருக்கின்ற
இது மிகவும் போய்விட்டது ஆகையதில்
தான் மிகவும் இரங்கித் தருகிறது
ஆகவே மிகவும் அகையத்தக்கவை செய்து
இருக்கின்றன இவை மனைதில் உள்ளன.

இவ்வாறு வரும் உட்கட்டாக்களில், ஒரு
கொழு மந்திராபம் மூல சீவியைப் போல
இருந்ததாயும், உயிரவரில் அந்த சீவி அந்த
மந்திரத்தை உயிர்த்துள்ள ஆராதனையில்
அது திரைகள் மூல மந்திரத்தை அந்த சீவி
மூலத்தில் எண்ணுமாறு, உலகமே சென்
பட்டிருக்கின்ற அந்தச் சீவி 'சீவி' என்று
'மந்திர தாண்டா' (மந்திரத்தைக் கண்டு
பிடித்தவர்) என்றுதான் அந்தப் பேரவன்
பிஞ்சுமேல் 'மந்திர ஸத்தா' (மந்திரத்தை
கொண்டவர்) என்று, பரமாத்மாவின் மூலமே
மேல் மந்திரமுகம். எனவே இவ்வாறுதான் உயி
ரமாத்மா இவ்வாறு அதாவது பரமாத்மாவைப்
போலவே இவ்வாறு திரைதிரைகள்.

புத்திரகாலம் அடத்தைய விட பைத்திரத்தால் முடிவாகும் அவற்றின் அளவுத்துள்ள அளவற்றதோடு போல வேண்டிய காரணத்தாலே தனி உண்டு. அடத்தத்துக்கு அந்த அளவு விவரத்தினால் உதாரணமாக, நேள் கொட்டு முத்திரத்த தந்திரத்தினால் உடல், அதற்கு அடத்தம் என்று நன்கும் விவரமாக இருந்து அடத்தத்தினை நோக்கி உடைய என்னும் சொல்லாகும். ஆதலால் அந்த பைத் நோக்கைய துபீததால் அபரந்த நேள் தனிமையே அகும் இரங்கி கிடுங்கு. நன்கொடு விவரம் பைத்தத்து ஒன்றோடு விவரம் சந்தி உண்டு. ஆபீதரம் என்று பிறகுதான் கொடுத்த செங்கல் உடல் மத்திரப் பிறக்கிறது. அந்த பைத்தத்துக்கு கொடுத்த

மேலும் சத்தி இருக்கிறது. இவ்வாறு என் னாயே சத்தித்ததைத் தெற்றாகச் சொல்லுகித் தாம். சத்தி, இந்த ஸ்ரீமதில் வைத்தவர்தான் என்பதைத் தப்பி விடுவதற்கு ஏதென றால் பல் கோணம் சொல்லும் மாறுபாடு - அவர்கள் ஸ்ரீசக்தி மத்திரசனம் சப்த தேவதம் உள்ளதும். அதற்கு அவை பணம் தராமல் போகும். உத்தரணம் தெற் றாக இருந்தால் அவர்கள் பணம் தரும். சப்தரணங்களை இப்படிச் சத்தி இருப்பதைப் புரிந்து கொள்வோமானால் அப்படித் தத்த னால் எத்த பரணங்கள் இருக்கிறது. பரணங்கள் மாற்றலாம் என்ற தேவரணம் எல்லாபது தீவன மத்திரத்தை திரிசீர்தன் மென்போலக்கொள்ள, திரிசீர்த் சொல்லும் தரணம் தம் அப்பாவுக்கும் புரியும் என்னெல் லாம் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன்.

இந்த சபதங்கள் எல்லா பிராந்தியங்களிலும்
பெரிய எண்ணிக்கைத் திருமேயர், அமைச்சர்
சபதங்கள் உடனடி மதிப்பீடுகள், நிதி சட்ட
குத் கோட்டாறு சிப்தங்களில் கோட்டையா
என்று கோட்டையாறு, நமக்குத் தெரியாத
தான் என்று நினைக்கிறேன், திருமேயர், நமக்குத்
தெரியாததில் கோட்டையர் நினைக்கிறேன்
எல்லாவிதம் உடனடி திருமேயர் உடனடி
தான் எல்லாவிதம் தெரியாததில் தெரியாத
தான் தெரியாததில். இந்த தெரியாததில்
மேலும் திருமேயர் தான் உடனடி தெரியாத
தெரியாததில் தெரியாததில் தெரியாததில்
தான் இந்த தெரியாததில் தெரியாததில்

வேதத்தின் இருபதாவது நாம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடப்பெறு சிலபதம். ஐந்தாம் பத்தி நாம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடப்பெறு பாடப்பெறு கொள்கவே வேதம் இருபதாவது. நாம் இதை நாம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடப்பெறு கொள்கவே, அந்த வேதம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடப்பெறு கொள்கவே.

[illegible]

32. காதலர் உலகம்

சீதாவும் கவிதாவும் கல்யாணம் நிச்சயமான தானியத்து ஆகத்தான் மான் கையடி போடத்தில் செட்டி கத்தைய அழியுமித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பாகம் புது தானியம் அறுவடை பட்டிர் பூச்சிகள் வானம் கொஞ்சம் அடித்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் சுழலியிருந்தால் போல் அவர்கள் குத்திரத்தில் தந்தையனத்தின் கவிதையாக அகிலத் திரிதாரகன் தெய்வமடத்து மாரிதாத மாயக்கிணை மேல் அவர்கள் பிறல் வண்டிதான் மகாவித் திரித்து மாரிதாத பழப்பூச்சில் கசிந்த இனிய தெய்வத் தெய்வமிருத்தத்தோடு மருநி மருந்தாரர்கள்.

மாரிதாவைப் போன்ற தெய்வமடை வங்களுக்கு மேலே நீண்டு அவர்கள் ஆயுக் கவித்தாரர்கள் கவித்திரங்கு விளையுமே கவிட்டமிட்டு ஒருவரை ஒருவர் ஒரப் பிரித்தார்கள். கவிதை கவனங்களைக் கைகளில் அள்ளி ஒருவர் மேல் ஒருவர் தெளித்து மகிழ்ந்தார்கள். வெளிதாப் புதங்களை மத்தமருத்தத்தில் மிதந்தார்கள். பக மாக் கொணிக் இரு செங்காக்காகி உட்காந்தது கவிதை போன்ற மயலை மொழியைப் பேசிக் கொஞ்சினார்கள்.

கல்யாணம் நிச்சயமான தானியத்து இருவருடைய உணவுகளும் உடல் களும் அநிதயமான வனங்கிப் பேற்றிருந்தன. மூகங்கள் புதிய காதலிப் பேற்ற

கிளங்கின. மேனியைப் புதிய மெருகு தோன்றித் திருந்தது. தினம் தினம் பொழுது புலரும்போது அவர்களுக்கு மட்டுமே ஒரு புதுமையான கதைதர்ப்பத் துடன புலித்தது. சூரியன் எல்லையில் காத திரிதாரகன் கவனமாகுன். அந்த மயங்கிப் புது மயங்கித் தரும் மாரிதாதோடு தெய்வத் தெய்வமே கவிதைக் கவிதா

சூரிய இளம்பந்தைத்தான் எல்லாவென்று சொல்வது? கவிதையில் மெலா கவிதான் மெலாவித்தால் அதன் அழகைப் பார்த்துக் கொண்டு எடுத்துக்கொள். முற்றம்திரிவாக இருந்தாலே உணர்வு வட்டிய்போல் பொங்கத் தொடங்கி விடும். கவிதையை இவ்வாறு இவ்வு மட்டும் அழகில் குறைந்ததா, கவிதை அட்டா? கோட்டாறு கோடி வரங்களை வாரி இறைத்ததற்போல் உட்காரும் நடக்கத்திரங்களைக் கவிதான் கிளங்கும் கவிதிக் இனிய வேறு கவிதா?

கவிதையிருக்கும் வரங்களை மூக்க விட்டால் அவர்கள் பேசிக் கொண்டு இருப்பார்கள். தூங்கிவிடுவோ எத்தனை இவ்வு மயமான கவிதான்?

சீதாவின் அன்பை அகண்ட காவேரி யில் வேனத் காவத்தில் ஒரும பவிக்கு போல் தெளித்த கவிதையில் திரித் திரித் துளிகளும் கவிதையைப் பற்றி ஒரு நாள் கொண்குன். தன்னுடைய இனம் மெலாவித்த

அவ்விதம் அடிக்கடி சொன்று குளிப்பதன் ஒரு கதிரினும், மாமா விட்டா வயவரை மிகவும் தக்கப்படுத்தித் தோகாவேளியில் போய்க் குளித்து வர அனுமதி பெற்றான். தோழிகள் இருவரும் ராஜம்மாளும் வண்டி ஸ்டாட்கொண்டு காவேளியில் குளிக்கச் சென்றார்கள். பிருத்தாவனத்தில் கண்ணன் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் கோபாலரும் கோபியரும் பழகியவர். இதன்மீது கண்ணனோடு நீர் விவாதமாகியபோது அமைத்த ஆதர்த்துக்கு இன்னபாவி ஆதர்த்தனைத் தோவும் வலிதாவும் அன்று அடைத்தார்கள். அவ்விதம் அகண்ட காவேளியில் குளித்து விட்டுத் திரும்பி வரும்போதுதான் குளியலும் பாலகிருஷ்ணமும் குந்திச் சங்கடமோடும் காட்சியைக் கண்டார்கள். தோவக்கும் வலிதாவும் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அது மறந்து போய்விட்டது. மந்தியானை எப்போது முடிந்ததும் அந்தரங்கம் பேசுவதற்குத் தனி இடத்தை நாடி அவர்கள் குளத்தங்கரை பக்கமாகவுக்குச் சென்றார்கள். அந்த வருஷம் கார்த்திகை மாதத்தில் நல்ல மழை பெய்திருந்தபடியால் பங்குனி மாதக் கடை சியானதும் குளத்தில் தண்ணீர் நிறைய இருந்தது. குளத்தில் தவற்த்து வந்த குளித்த தென்றல் தோவையும் வலிதாவையும் பட்டப் பக்கிலெய்ை காதலரின் கையு லோகத்துக்குக் கொண்டு போயிற்று.

அவர்களுடைய சம்பாஷணை அன்று பரிவாசத்தில் ஆரம்பமாயிற்று.

"வலிதா! நல்லதில்போது உங்கிள் பாடச் சொல்லுங்கள். 'மாமா பட்டாயி ராமா' கிருஷ்ண நீ கட்டாயம் பாட. யென்றும். இல்லாவிட்டால் நான் உங்கோடு 'குப்' போட்டுவிடுவேன். அப்பறம் போகோ மாட்டேன்!" என்று சொ.

"முதலில் நீ 'மருகவேரடி ஓ ராகவா' சீர்த்தனைதப் பாடு! அந்தக் கேட்டுத் தைரியப்படுத்துக் கொண்டு நானும் பாடுகிறேன். நீ தைரியபாவி, தோ! என்னு அய்வளவு தைரியம் இல்லை! என்ன சொவது?" என்று வலிதா.

"அடி இருடி! உனக்கா தைரிய மில்லை என்பதும்? ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னால் ஒருவருக்கும் தெரிவாமல் அய்வளா நீயும் மிஸ்டர் பட்டாசிராமனும் கல்யாணம் நிச்சயம் செய்து கொண்டு விட்டீர்கள்? தைரியம் இல்லாமலா அப்படிச் செய்தாய்?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, தோ! நாய்க்கு ஒருவருக்கொருவர் ஒருவா ரீ தை பேசிக் கொண்டதுகூட இல்லை!"

"பேசிக் கொண்டிருக்கிறாயா? அது எப்படி வலிதா? பொய் சொல்லாதே! வாயிலில் நீ பேசினால் நான் பேசா? கண்ணனும் பேசினால் பேசக் கூடாது!" போவ வருஷம் நீ தேவபட்டணத்துக்

குப் போயிருந்ததை யெல்லாதான் சொன்னாயே! அதைவிட வாய்ப் பேசக் கூடியதற்கு, வலிதா? சேதமும் ராமனும் என்ன செய்தார்கள்? கல்யாணத்துக்கு முன்னால் அவர்கள் வாயினாலா பேசிக் கொண்டார்கள்? மிதிவாழியில்

இராமர் விநாயோடு போய்க் கொண் டிருந்தார். சேத என்னி னாடத்தில் உப்பரிக்கையில் நின்றுகொண்டிருந்தான். ஒருவரைப்போலவர் என்னுடைய மட்டுத் தான் பார்த்துக் கொண்டாரா? அவர் எழுக்குள் அழியாக் காதல் ஏற்படுவ தற்கு அது பொருத்தமல்லவா?"

"பொதுதான் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் பேசுவதற்குத் தகுதியும் இருந்தால் பேசக் கூடாது என்பது இங் கையே? உன் கவலாமை நிச்சயமாக பிரத. உன்னை அவர் அழைத்துக் கேட்டதற்குப் பதில் சொன்னாய்? அதை நினைக்க நினைக்க ஆச்சி லமா விருக்கிறது. சீதா! அதை இன்னொரு நடவடிக்கை சொல்லுங்கள். எனக்கு மறுபடியும் அதைக் கேட்டே வேண்டுமென்போம் இருக்கி றதே!"

"அதற்கென்ன பேசுபாடு சொல்லிறேன். இன்னும் பந்தம்

உக் கொண்டு உச்சி முகத்து ஆசிரியதித் தான். 'தி தான் எங்கள் விட்டுக்கு வந்தே. ஏதாவது எல்லாம். உன்னைத் தான் எங்கள் குடும்ப விவாகப் போதி தது' என்று ஏதோ சொல்லுன். மாமனாரோ தீவமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டே விருத்தார். என்னுடைய அழைக்காமை எமர்ந்துக்கொண்டதான் வரத்தக்கியை விவாகமதும், சீர இவ்வாறு தும் பின்புக்குக் கவலாமை செய்கு கொள்வதாக அவர் சொன்னது மட்டும் எனக்குப் புரிந்தது. அதே சமயத்தில் என்னுடைய கவலம் எல்லாம் மாபி

நடவடிக்கைகூடாதும்கொண் டிருக்க. நிச்சயமாகத்தான் ஆசிரியரு அவர்கள்-எனக்கு மாமனாராகவும் மாமியாராக வும் வரப் போகிறவர்கள் என்னைக் கூப்பிடுவதாக அழைத்துச் சென்றார்கள். ஒரு பக்கத்தில் எனக்குச் சந்தோ ஷமா இருந்தது. மத்தொரு பக் கத்தில் என்ன கேட்டார் சீதா என்னமோ என்று பயமாகவும் இருந்தது. ஆனாலும் அவர்கள் பேச்சைத் தட்டி மூடிக்கொண் டு. அந்த மாயி என்னைக் கேட்

பின்புவிடம் சென்றிருந்தது. பிரத மாமனாரும் மாமியாரும் சேற்றுத் தூரமாகப்போனார்கள். நானும் போவதற்கு ஆவத்தமா யேன். உடனே மாப்பிள்ளை என்னைப் பார்த்து. 'சீதா! போவதற்கு அவசரப்படாதே சேற்றுப் போது. உன்னை நான் கேள்வி கேட்கப் போகிறேன். பதில் சொல்லுமாயில் லா!' என்று.

நான் கவி குனிந்து மெனமாய் விருத்தேன். அவர் மறுபடியும், 'நேற்றைக் செல் வாம் கவனமென்று பேசிக் கொண்டிருந்தவிட்டு இன்றைக் குத் திகழென்றுபோனமடந்த

பாலும் தான் விடமாட்டேன். என் னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியே தீர வேண்டும். நீ என்னைக் கம்பாணம் சொத்து கொண்டு இஷ்டப்பட்டது எத்தகை?" என்று கேட்டார். அப் போது அவரை திமிர்ந்து பார்த் தேன். நான் சொல்லப் போகும் பதிலை நினைத்து என்மேல் சிரிப்பு வந் தது. "அந்தக் கேள்விவை நான் அக் கையா கேட்டேன் வேண்டும்? நீயென்றாயினால் சிறிதெதிரைப் பார்ப்பதற்காக வந்துவிட்டு என்னைக் கம்பாணம் சொத்து கொண்டு இஷ்டப்படுவதாகச் சொன் னீர்கள!" என்றேன். இதைக் கேட்ட தும் அவர் சிரித்துவிட்டார். ஆனால் உடனே முகத்தைக் கடுமையாக்கிக் கொண்டு, "அப்படியானால் உனக்கு இந் தக் கம்பாணத்தில் இஷ்டமில்லை என் றென்று? இப்போது ஒன்றும் முழுவினிட் டில்லை. கம்பாணத்தை நிறுத்திவிட் டாயி. உனக்கு மனசிலுண்டெல்லாம் சொல்லிவிடு!" என்றார். "ஆமாம், எனக்கு மனசிலுண்டாகும். என் மனம் என்னிடத்தில் இல்லை. நேற்று சாயல் காலம் மோட்டாரிலிருந்து இறங்கிய போதே தாங்கள் என் மனத்தைக் கவர்த்துகொண்டு விட்டீர்களே? இப் போது எப்படி உனக்கு மனம் இருக் கும்?" என்றேன். அப்போது அவ் குடைய முகத்தைப் பார்த்து வேண்டுமே வலிதா; அதில் ஞாபகம் ததும்பிவிடும். "நான் எத்தனையோ பி. ஏ., எம். ஏ., படித்த பெண்களையெல்லாம் பார்த் திருக்கிறேன்; பழுவியிருக்கிறேன். உன் னைப் போல் சமர்த்தான பெண்களைப் பார்த்ததெவ்வகி. உன்னை இப்போது பிழிந்து போக வேண்டுமே என்றிருக் கிறது!" என்று அவர் சொல்லார். என் வாய்க் கொழுப்பு நான் கம்பா இடுக்கக் கூடாதா? "இப்போது இப்படிச் சொல் விதிர்கள். நாளைக்கு ஊருக்குப் போன தும் மறந்து விடுவீர்களேனா, என் னெனோ? பி. ஏ., எம். ஏ., படித்த பெண்கள் அங்கே எத்தனையோ பேர்கள் இருப்பார்கள்!" என்று சொன்னேன். "அதற்குள்ளே புளார் சொல்வ ஆரம் பித்துவிட்டாயா? பி. ஏ.யும் ஆசை; எம். ஏ.யும் ஆசை! அவர்கள் எவ்வாய் உன் கால் தூக பெறமாட்டார்கள். உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு ஞாபகமே இராது!" என்று அவர் கூறியபோது என் மனம் ழுளிர்ந்தது. இருந்தாலும் விடுக்காக, "தஞ்சைத் தகராஜா சகுந்தலியிடம் இப்படித்தான் சொன் னார். ஊருக்குப் போனதும் மறந்துவிட் டார்" என்றேன். "சீதா!" என்று அவர் அன்பு கனிய என்னை அழைத்து. "தஞ் சைத்தன் ராஜா; அதனால் அவன் எது

வேறுமாறானும் செய்வான். நான் எதாரண மனிடத்தானே!" என்றார். "நீயென்றால் எனக்கு ராஜா?" என்று தான் சொன்னேன். "தஞ்சைத்தன் தேசத்துக்கு ராஜா; நான் உனக்கு மட்டுந்தான் ராஜா. ஆகையால் உன்னை என்னும் மறக்க முடியாது. அடை வானம் தருகிறேன். அருகில் வா!" என்றார். ஏதோ மோதிரம் அல்லது பவுண்டன் பெறு இப்படி ஏதாவது தரப் போகிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டு அவர் அருகில் போனேன். அவர் என்னு லுது கைவைத் தமது இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு கையில் முத்தம் கொடுத்தார். வலிதா! வலிதா! அதை நினைத்தால் இப்போது கூட என் உடம்பெல்லாம் புயலாகி கிறதுடி!"

இவ்விதம் சீதா சொல்லிவிட்டுப் பின்புறமுடைய பாடியுள்ள :

"என்னும் பெருநிலையெல்லாம் - அவன் கை
இட்ட நிமிர்ந்தோ
தனமென நினைத்தடி - புதினோ
சாதி பிறந்தடி
என்னை கன்னிப் பார்த்தேன் - அவன்தான்
புரேமக் கிடைசெய்தேன்!
என்னை நிறுவாயம் - அவனே
உன்னைமேல் கிடைத்தடி!"

சீதாவுக்கும் சொந்ததராகவனுக் கும் நடத்த சம்பாஷணைப் ழுத்தாவது நடவையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வலிதாவின் மனம் புயல் அடிக்கும்போது அங்குடல் பொங்குலுதுபோலப் போங் கிவிது. தன் மனமுள்ள பட்டாசிராமன் தன்விடம் இப்படியெல்லாம் காதல் புரி வானு. இவ்வாறெல்லாம் அருமைவாகப் பேசுவானு என்று அவன் உன்னம் ஏக் கிவிது. அந்த எண்ணத்தைச் சட் டென்று மாற்றிக் கொண்டு, "சீதா! நீ தஞ்சைத்தனைப் பற்றிச் சொன்னாயி, அது மட்டும் சரியல்ல. சகுந்தலை தஞ்சைத்தன் கதை எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கிறது. தஞ்சைத்தன் பெரிய சாம் ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தி. அவன் ரிஷி ஆசிரமத்தில் வளர்ந்த தாய் நடப்பன் அறிவாத பெண்ணை மணந்து கொண் டானே? அது ஆச்சரியமில்லையா?" என்றான் வலிதா.

"அது ஆச்சரியத்தான். ஆனால் அனைப்போல் எத்தனையோ நடத்திருக் கிறது. அனுகூலக் கதை உனக்குத் தெரி யுமா? வலிதா! 'மங்கைவர்க்காரவின் புதல்' என்னும் புத்தகத்தில் அந்த அறிபுதலான கதை இருக்கிறது." என் றான் சீதா.

"எனக்குத் தெரியாதே! அது என்ன கதை, சொல்லு!"

“அக்பர் பாதுஷாவில் சீக்கிர ஸரீம் தன்னை இளம் பிராவத்திய வளர்த்த தாதியின் வளர்ப்புப் பெண்ணைக் காதலித்தான். அவளையே கல்யாணம் செய்து கொள்வதாகச் சத்தியம் செய்து கொடுத்தான். அரண்மனை நந்தவனத்தில் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததைப் பக்கத்திலிருந்து ரோஜாப் பூப் புதர் மறைவிலிருந்து அக்பர் பாதுஷா கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வர வேண்டிய குமாரர் ஒரு தாதியின் வளர்ப்புப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதா என்று அவருக்கு ஆத்திரம் பொருவிற்று. உடனே அனுரகலிையைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைக்க உத்தரவு போட்டுவிட்டார். ‘அனுரகலி’ என்றால் பாரஸீக் மொழியில் ‘மாதுளை மொக்கு’ என்று அர்த்தமாகும். அது ஸரீம் அவளுக்கு அளித்த பெயர்ப் பெயர். சிறையில் அடைபட்ட அனுரகலி ஸரீமையே நினைத்து உருவிக் கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னை வந்து விடுவிப்பான், விடுவித்து மனம் புரிந்து கொள்வான் என்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அக்பர் பாதுஷா செய்துப் போய் ஸரீம் பட்டத்துக்கு வருவதற்கு வேறு காரணம் ஆயிற்று. கடைசியில் ஸரீம் சக்கரவர்த்தி ஆனதும் முதல் காரியமாக அனுரகலியை விடுதல் செய்யப் போனான். அதற்குள் அனுரகலிக்குச் சித்தப்பிரமை பிடித்துவிட்டது. ஸரீமை அவளால் அடைபாண்டு கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ‘உங்களைப்போலாம் இங்கே யார் யார் கொன்னார்கள்? என்னை விடுதலை செய்ய நீங்கள் யார்? ஸரீம் வந்து என்னை விடுவிக்கப் போகிறார். அதுவரை நான் இங்கேயே இருப்பேன்’ என்றான். இதைக்கேட்டு ஸரீம் மனம் உடைந்து போனான் அனுரகலியும் பிறகு சீக்கிரத்தில் இறந்து போனான்.”

இதைப் போட்டபோது ஸரிதாவின் கண்ணில் கண்ணீர் நதம்பி வழிந்தது. “என்டி அழுவியல், அடே!” என்று சீதா.

“எனக்கென்னயோ, வருத்தமா பிடுக்கிறது அம்மா! அவர்களுடைய உண்மையான காதல் எதற்காக இப்படித் துக்கத்தில் முடிய வேண்டும்?” என்றான் ஸரிதா.

“காதல் கதைகள் அநேகமாக அப்படித்தான் முடிவிடறன.” ரோமியோ... துஸலியட் கதையைப் பாரேன்! அவர்களுடைய காதலைப் போய் உலகத்திலேயே கிடையாது. ஆனால், கடைசி வீசே இரண்டு பேரும் செய்துப் போய் முரகன்.”

“என்டி அது சீ போட்டுக்கொடுத்திருந்த கொண்டைக்கு என்ன பெயர்?”
“‘உங்களை’ கொண்டைக்கு பெயர் அது!”

“இரண்டு பேரும் ஒரு வழியாகச் செய்துப் போய்விட்டால் பாதகமில்லை, சீதா! ஒருவர் செய்த ஒருவர் இருந்தால் எவ்வளவு கஷ்டமா பிடுக்கும்? ஸரீமைப் பார்! பிறகு அவள் தானே துறாங்கிரி பாதுஷா ஆதி நூர்ஜுஹாஸிக் கல்யாணம் செய்து கொண்டாள்? நூர்ஜுஹாஸ் உலகத்தில் எவ்வளவு பிரசித்தமான் அறிவொன்? இருந்தால் என்ன! அதற்காக, அவளும் அனுரகலியை எப்படி மறக்க முடிந்தது?”

“சீ! புகழ்ச்சிகள் அப்படித்தான், ஸரிதா! ஆனால் எல்லோரும் அப்படி வீசும். ஜுஹாஸிரில் மகள் ஞானதுறாஸிப் பார்! அவள் மும்மதாழ்மகால் என்பவனைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டாள். அவன் செய்துப் போய் பிறரும் அவளை ஞானதுறாஸ் மறக்கவில்லை. அவளுடைய ஞாபகார்த்தமாகத் தாழ்மகால் கட்டினான் தன் அரண்மனையிலிருந்து எப்போதும் தாழ்மகாஸிப் பார்த்துக் கொண்டே பிடுகிறான். பார்த்துக் கொண்டே செய்துப் போனான். இந்தக் காதல் ரோமப் உயர்வுர் வீசியவா, ஸரிதா!”

“உயர்வுதான்! ஆனாலும் காலத்திலே சத்யவான் கதைதான் எனக்கு எல்லா வற்றினும் அதிகம் பிடித்தது. ராஜ்யம் இறந்து காட்டுக்கு வந்து குடிகுத்த தாய் தந்தையருக்கும் பள்ளியிலே செய்து கொண்டிருந்த சத்தியவாஸிக் காலத்திலே காதலித்தான். ஒரு வருஷத்துக்குள் சத்தியவான் செய்துப் போய் விடுவான் என்று தெரிந்தும் அவ

குறைய உறுதி மாதலிப்ப. வமனுடையே வாதாடிப் போன உயிரைக் கொண்டு வந்தான். இதுவகவலா உண்மையான காதல்? கீதா மத்தூர, அனூகரி கதைகளிலிட நம் தமிழகத்துக் கதைகள் உயர்ந்தவைதான்."

"அப்படி நம் நாட்டில் கதைகள் என்று பார்த்தால், கப்பிரமணிய கங்காமிக்கும் வள்ளிக்கும் நடந்த காதல் கங்காணத்தையுடைய ஒன்றுமே கிடையாது. வள்ளி குறப் பெண்; கப்பிரமணியோ எங்காத் பரமசிவனுடைய குமாரர்; தேவசேனாதிபதி. அப்பெரிப் பட்டவர் குறவர் குடிசைப் தேடி வந்து வள்ளியை மணந்து, கொண்டாரி என்றால், அது எப்பெரிப்பட்ட அநிசயம்? மணத்தது மட்டுமா! இவ் வொரு சிலை போலிதும் கப்பிரமணியர் தமக்குப் பக்கத்தில் வள்ளியையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார், வேலையம் ஒரு குறத்தியை என்னாரும் கும்பிடும் தெய்வமாகி விட்டார்! உண்மையான காதலுக்கு இறக்கக் காட்டிலும் வேறு என்ன கதை இருக்கிறது? வனிதா! கப்பிரமணிய கங்காமி - வள்ளி கதை என்னு ரொம்பவும் பிடிக்கும். கப்பிரமணிய கங்காமிதான் பற்றி ஒரு பாட்டுப் பாடுவாயே? அதைக் கொஞ்சம் பாடுவீர்" என்றான்.

வனிதா பின்னரும் காவடித் தித்தையப் பாட ஆரம்பித்தான்.

"மலை வாங்க எழுவில் வந்து
வான பல் வயல் குறிசென்று
பனவம் புரிவதற்குப் புகுவியை

சீதா குறுக்கிட்டு. "இது இல்லை, வனிதா! 'பொன் மயில்' என்று ஒரு பாட்டுப் பாடுவாயே? அதைப் பாடு. பாடு!" என்று சொன்னான். "சரி" என்று சொல்லி வனிதா ஆரம்பித்தான்.

"பொன் மயில் ஏறி வந்துரை - துவல்
பன்னிருகையால் தன்னகைச் செவியை
(பெண்)

மெய்திடு வேலை சென்று பரவல்
மலை வள்ளி மனுவை
பகவததான் நீ தாயை" (பெண்)

புகுவை தன்னுள் இன்னங்கடல் நீடுமன்
புகுவை இருக்க கைய மயலியை
கவலையின் இவ்வ தந்தையிற் அவிமென்"
(பெண்)

பிட்டு ஒருபுத்தருணத்திற், "பெண் பொன்! வனிதா நீ இவ்வளவு தன்னுள்ப் போகிறாயே? அன்னதற்கு மதராஸ் காரர்கள் வந்தபோது மட்டும் பாட்டுவ மாட்டேன் என்று வாயை இறுக மூடிக்கொண்டாயே? அது ஏன்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சூரியா உன்னை

வந்தான், அவனைத் தொடர்ந்து ராஜம் மாளும் வந்தான்.

சூரியாவுக்குச் சீதா, பழில் சொன்னாள். "அன்னதற்கு அவளுக்குப் பாடப் பிடிக்கவில்லை, அதனுல் பாடவில்லை. தானுக்குக் கங்காணத்திலுப்போது பாடி! 'மாமய பட்டாபிராமா' கீர்த்தனம் பாடுகிறேன் என்று சொல்லிவிடுத் திருள்!" என்றான்.

சூரியா, "சபாஷ் அந்தான் சரி! பட்டாபிராமனுக்கு அப்படித்தான். பட்டாபிரமேகம் செய்ய வேண்டும்!" என்றான்.

"வனிதாவுக்கு தான் தான்-தமயந்தி கதை கொக்கிறை" என்று கூறி விட்டுச் சீதா வனிதாவுக்குக் கங்காணப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு பக்களாய் விட்டு வெளியேறினாள். அத்தரகம் பேசக்கூடிய ஏகாத்தமான் இடத்தைத் தேடி அவர்கள் சென்றார்கள்.

சூரியாவுக்கும் சீதாவுக்கும் போன பிறகு ராஜம்மான் சூரியாவைப், பார்த்து, "குழந்தை! எங்குபோர்த்திலே தபால் காரனோடு கண்டை போட்டுக் கொண்டு இருக்காயே, அது எதற்காக? என்னு என்னமோ சந்தேகமாயிருக்கிறது. என் லிட்டம் உண்மையைக் கொத்து!" என்றான்.

"அத்தை! அவசியம் சொல்லித் தான் நீரே வேண்டுமா? அது உங்கள் சம்பந்தமான விஷயத்தான். கேட்டால் ஒருவேளை உங்களுக்கு வருத்தமாயிருக்கும். ஏதாவது உங்களுக்கு என் வனவோ கவலை, மெதும் உங்களைத் துன்பப்படுத்தவானென் என்று சொல்ல வேண்டாமென்று பார்த்தேன்!" என்றான் சூரியாராயணன்.

"அப்பா, சூரியா! இனிமேல் என் மணத்தை வருத்தப்படுத்தக்கூடிய விஷயம் உனதில் ஒன்றுமே இருக்க முடியாது. எத்தனையோ வருத்தங்களையும் கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து அனுபவிக்க என் மணத்தில் ஏதாவது இவ்வளவு போய்விட்டது. எவ்வளவு வருத்தமான விஷயமா வீருத்தானும் என்னை ஒன்றும் செய்துவிடாது. தயக்கமால் கொத்து!" என்றான்.

33. அத்தையும் மருமகனும்

சூரியா என்ற நேரம் அவனிக் குளத் தையுள் அதுறிப்பாவிருந்த கைக்கமரத் தொப்பையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டுக் கூறினான்: பார்த்தப் போனாள், அப்படியொன்றும் பிரமாத விஷயம்

100% இயற்கை

பதினெட்டு
அபூர்வ முனைக்களைக்
கொண்டு
தயாரிக்கப் படுவது
விக்ரீகோ
வஜ்ரதந்தி

விக்கிஊர் லாபிபரட்டர்ஸ்
தளம், பம்பாய்-14

TM1

பிரபல ஆயுர்வேத பற்பகைமற்றும் பல்
பொழியான வித்தோச வந்தாதத்தி 18 அகில
மூலிகைகளிலிருந்து தயாரிக்கப்படு
கிறது இம் மூலிகைகளின் தனிப்பட்ட
குணங்கள் பாலரும் கந்த அழிந்ததே.
ஆனால் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் இவற்
ரைக் கலக்கும்போது அவற்றின் குணத்
திறன் அதிகமாகிறது. வித்தோச வந்தாதத்
திரின் தற்போதைய செய்முறையின் பல்
புள்ளது ஆராய்ச்சியின் விளைவாகும்.

தவறாக விக்கோ வந்துதலி உபயோகித்
தால், பதவிதவடி, பபேயாசியா, ஈறுவனி
விருத்த சிற் றதும் இரத்தம் வகுதல்.
முச்சிலை துர் ஈதற்றம் குதலிபகை
தெக்கல் பறுகிறது.

ஒரு ஸாஹிபு, பரோயா கித்துப் பாருங்கன்
உன்னைப் பரிசும்.

ஆயுர்வேத
பற்பகா மற்றும்
பற்பொடி
எனப் புகழ்க்கப்பட்டிருக்க
கப்பற்றியுள்.

இங்கு, வருத்தப்படுவதற்கு அவசியமும் இல்லை. மொட்டைப் கடிதம் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? அதாவது கைவெழுத்து. காசெழுத்து ஒன்றும் இல்லாத கடிதம். பொருள்மயீதனும் துலேகத்தினதும் நகை காசிலாததைக் கொடுப்பதற்காகச் சிலர் அப்படிச் கடிதம் எழுதுவதுண்டு. அந்த மாதிரி கடிதம் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது. அதை! அதைத் தயக்கவார பாவெடுக்கான் பிரித்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். பெரிய போக்கிரி அவன். அதுமே தான் சண்டை போட்டேன்."

"தாங்கட! அந்தப் கைவெழுத்து இங்கே அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன்! நகை பின்னியாய்த் தொண்டினால் அவன் விஷயம் இருக்கட்டும்.... கடிதத்தில் என்ன எழுதி விருந்தது. அதைச் சொக்து!"

"என்னமோ கன்னுயின்னு என்று எழுதிவிருந்தது! அதைச் சொக்துத் தான் வேண்டுமா அதை!"

"யானைப் பந்தி என்ன எழுதிவிருந்தது? உன் அத்தியப்பனரைப் பந்தியா? அங்குத என்னைப் பந்தியா?"

"உங்கன் இருவகைப்பந்தியுக்கினை!"

"அப்படியானால் சோகையப்பந்தியா? எந்தப் பானி என்ன எழுதிவிருந்தது?....." என்று ராஜம்மாள் கூறிய போது அவளுடை யுரலின் அசைக்காத கோபம் கொதித்தது. முகத்தின் ஆரோஷம் போகவில்லை.

"இங்கு, இங்கு! சோகையப் பந்தியும் இங்கு. சோகையப் பந்தி எழுத என்ன இருக்கிறது? என்ன எழுத முடியும்? அதைத்! தீங்கை என்னையோ கட்டிக்கொண்டு அதுவந்திருக்கிறீர்கள் என்று எண்ணத் தெரியும். ஆனாலும், சோகையப் போன்ற ஒரு பெண்ணைத் தீங்கைப் பெற்றது உங்களுக்குப் பாக்விவந்தான்!"

ராஜம்மாளின் குரல் மறுபடியும் மலர்ந்தது. "சோகையப் பந்தியும் ஒன்றும் இங்கிலா? பின்னே யானைப் பந்தி என்ன எழுதிவிருந்தது?" என்று கேட்டாள்.

"சோகைக்கு வரன் பார்த்து முடிவு செய்திருக்கிறோமே, அந்த மாய்ப்பின்னையைப் பந்தித்தான் எழுதிவிருந்தது!"

"என்ன சூரீயா! மாய்ப்பின்னையைப் பந்தி என்ன எழுதிவிருந்தது?" என்று ராஜம்மாள் பரபரப்போடு கேட்டாள்.

"அதைச் சொக்துவதற்கே எனக்குக் கட்டிமா விருக்கிறது. அதைத்! ஆனாலும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டியதுதானே? ராசுவல் பம்பாயிலே ஏதெனவே ஒரு பெண்ணுடம் இருக்க வேத்துக் கொண்டிருந்தாலும். அவன் ஒரு நாள் பதமாயாததற்கு வந்து அவ

னோடு சண்டை போட்டு சண்டை பண்ணி விட்டானாம். ஊரெல்லாம் சிரித்ததாம். இன்னும் அவன் இப்படிப்பட்டவன். அப்படிப்பட்டவன் - அவனுக்குப் போய் பெண்ணைக் கொடுக்கவாயா என்று எழுதிவிருந்தது."

ராஜம்மாள் பெருமூச்சு விட்டாள். சிறிது நேரம் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். பின்னர், "இவ்வளவுதானா? இன்னும் எதாவது உண்டா?" என்று கேட்டாள்.

"மாய்ப்பின்னையில் தாவானையும், தகப்பனாரையும் பந்திக் கொண்டவன் எழுதிவிருந்தது. அந்தப் பிராமணர் ரொம்பப் பணத்தானா பிடித்தவராம். அந்த அம்மான் ரொம்பப் சொல்லாதவனாம். முதல் நாட்டுப் பெண்ணை ரொம்பப் படுத்தியபடியால் அவன் பிறந்த விட்டுவோடு போய்விட்டானாம். சிற்பாடு அவன் புருஷனும் அவனோடு போய்விட்டாலும். இப்படிப்பட்ட சம்பந்தம் உங்களுக்குத் தெந்தானா என்று எழுதிவிருந்தது."

ராஜம்மாள் மறுபடியும் சிறிது நேரம் யோசனை செய்து விட்டு, "சூரீயா! இன்னும் எதாவது உண்டா?" என்றாள்.

"பெறு முகவெனான ஒன்றும் இங்கு. 'இந்த மாதிரி இடத்தில் பெண்ணைக் கொடுப்பதை விடச் சீனாற்றிலே பிடித்துத் தகவிலிடலாம்! என்றும், 'கிணியை வளர்த்து! பூசியிடம் கொடுக்க வேண்டாம்' என்றும் இம்மாதிரி ஓரே பித்தறவா எழுதி விருந்தது. அதைத்! உங்கன் பெயருக்கு இனிமேல் வரதம் வந்ததான் என்றுகூடமே கொடுக்கும்படி பாவெடுக்கன்னிடம் சொல்லி விருக்கிறேன். தீங்கை என்ன சொக்திறீர்கள்? இனிமேல் கடிதம் வந்ததான் உங்கனிடமே கொடுக்கச் சொக்திவிட்டீர்களா?"

"சூரீயா! உனக்கு வந்து அதிகமாக விட்டாலும் நகை யோசனைக்காரனாக இருக்கிறான். மய்க்கிட! அடிக்கடி இதைப் பந்திச் சொக்திச் சந்தோஷப்படுகிறான். 'என் முதல் பின்னே கங்காதன் ஒரு மாதிரிதான். அவனுக்குக் குழியத்தில் விஷயத்தில் அவ்வளவு அக்கறை போதாது. தகவல்களுக்கு கங்காணம் தாது நாட்டின்னதான் இருக்கிறது. இன்னும் வந்து சேரவில்லை, பாலுக்கன். அடுத்தநாற்போகச் சூரீயா என் வளவு போதுப்பா கங்காணக் காரியமும் சொக்திருக்க!' என்று இன்று என்விக்கிட உன் அம்மா சொக்திச் சந்தோஷப்பட்டாள். உன் அம்மா சொக்தித் ரொம்பச் சரியான விஷயம். உன்னிடம் தான் தானும் யோசனை கேட்டல் போகிறேன். இத்தக் கடிதத்தைப் பந்தி நீ என்ன நினைக்கிறாய் சூரீயா? அதிக உன்னது

உண்மையாக இருக்கும் என்று உணர்வுத் தொன்றுமொன்று? என்று கேட்டான் ராஜம்மாள்.

"நான் அப்படி நினைக்கவில்லை, அதை! யாரோ பொருமை காரணமாக எழுதிவிடுப்பதாகவே நினைக்கிறேன். அத்தகைய உண்மையைத் தட்டிக்கச் செய்வது சரியல்ல என்று நான் உணர்வுத் தொன்றுமொன்று. நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்களோ, என்னமோ? மேலும் அத்திப்பெருக்கு இருக்கலாம் தெரிந்தால் என்ன சொல்வதுயாரோ, என்னமோ? ஆகவே இன்னும் வந்து சேரவில்லையே?"

"அத்திப்பெருக்கு நானே நான் எழுதின புகழையும் அடிதல் வந்தது, உண்மையைத் தகு மூலம் நான் வந்து சொத்திடுவதாக எழுதி விடுக்கிறேன். குக்கிரிய மாப்பிள்ளையைப் பற்றி விசாரித்தாராம். மிகவும் நிரூபித்தாராம் சொல்லுகிறார்கள். ரொம்பச் செட்டிக்காரன் என்று பெயர் வாய்விட்டுப் போனதாகவும் மேல் உத்தியோகம் தரிசுத்து மாப்பிள்ளை பெரிய தொம்பப் பிரியம் என்றும் உய்யும் இரண்டா விரம் குடியில் வந்தபின் ஆளும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்."

"அதனா! நான் சொன்னது சரிதானா? யாரோ பொருமைக்காரர்கள் நான் இப்படி யெல்லாம் எழுதிவிடுக்க வேண்டும்."

"இந்தக் காலத்தில் நல்ல வரம் கிடைப்பது எல்லாவிடமும் கட்டமாக இருக்கிறது. எத்தனையோ பேர் இப்படிப் பட்ட நல்ல வரணுகூழ் பெண்ணைச் சொடுக்க வந்திருப்பார்கள். உய்யானம் நீக்கலாகாததுதான் ஆகவே பொருமைப்பட்டு எழுதி விடுக்கலாம்."

"அப்படித்தான் இருக்கும்; எந்தென மிகும்."

"மாமியார், மாமனார் விஷயங்கூட விசாரித்தேன். காமாட்சி அம்மான் பெரிய ஒரு ரோகம் இல்லை என்றும், மூத்த நாட்டுப் பெண்ணை ரொம்பப் பொய்யாதவன் என்றும் தெரிந்தது. புகழை விடும் இருக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டு எப்போது பிறத் துத்துக்குப் போனாவினா, அப்போதே குணம் சரியில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்களா? என்னென்று வந்து எங்க அப்பா விட்டிய் இருந்தால் இரு. இல்லாவிட்டால் நீ என்னுடைய புகழை இல்லை என்று சொல்லி விட்டாயாம். அவன் எப்போத்பட்ட ராட்சஸியாக இருக்க வேண்டும்!"

"தட்டை - குரப்பணம் போன்ற உணர்வுதான் இருப்பாள்!"

"ஒருவன் அத்திப் பெண்ணை விஷயத்துக்காக இப்படி யெல்லாம் யாரை

யாவது கொண்டு எழுதச் சொல்லி விடுக்கலாம்."

"அப்படியும் இருக்கக் கூடும்!"

"அக்கடி, உய்யானத்தை நடத்தி விட வேண்டும் என்றுதானே தீயும் நினைக்கிறாய், குரியா!"

"கட்டாக்கம் நடத்தியேதான் நீரே வேண்டும். இவ்வளவு ஏற்பாடு நடத்த பிறகு இனிமேல் ஒரு நாளும் பின் வரக்கூடாது."

"அப்படியே அந்தக் கடிதத்தில் எழுதிவிடுப்பதில் ஏதாவது உண்மையாக இருந்தால் நாம் என்ன செய்ய முடியும் குரியா? இந்த உய்யானத்தில் காமா, கத் செய்யக்கூடியது என்ன இருக்கிறது? பகவானுடைய சித்தம் எப்படியோ அப்படித்தான் எதுவும் நடக்கும். சீதா இந்தக் காலத்தில் உத்தியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று பாராட்டுகிற சித்தம் இருந்தால் அப்படியே நடக்கும். இந்தக் காலம் நாம் நடக்க வேண்டாம் என்பது பகவானுடைய விருப்பம் இருந்தால் அதை யாராவது மாற்ற முடியாது."

"அதில் என்ன சித்தமாம். அதனா! விஷயம் பார்த்து உத்தியோகம் எப்போது சித்தமாக உய்யானம் செய்து கொடுக்கிறான் என்று சொல்லுகிறேன். அது விருத்தி இரு பகவானுடைய செயல் என்று ஏற்படவில்லையா?"

"என் மனத்தில் இருக்காததே தீயும் சொல்லும், குரியா! அந்த இரண்டு புகழ் நாட்டிலும் என்னுடைய எல்லாவு குழப்பமாக இருந்தது தெரியுமா? பக்கியம் மனை நெருங்கியபடி போகிறதே என்று நினைத்து நினைத்து என்னுடைய தூக்கமே வரவில்லை. நீங்கள் எப்படியோ உன் அம்மாவின் மனத்தைத் தெற்றிச் சொல்லுத்தியும் நீமட்டுக்குக் கொடுக்கிறாவிட்டால் எல்லாம் ஒரே குழப்பம் போய்விட்டிருக்கும். என்னுடைய அப்பாவுக்குக்கூட அன்னத்திக்கு அல்லாள் வந்து விட்டது. நீங்கள் அந்த உய்யானம் விட்டுப் பின்னையைப் பற்றி உடனே எடுத்துச் சொல்லி அன்னத்தியையும் எத்தப்படுத்தினாய். நீ இப்போது வந்திராவிட்டால் எப்படி ஆகிய போயிருக்கும்? இதைப்பற்றி யோசிக்க யோசிக்க என் மனத்தில் இது பகவானுடைய சித்தத்தினால் நடப்பெறுகிறது என்று நினைப்பே ஏற்பட்டிருக்கிறது."

"யாரோ அன்னம் பிடித்தவர்களை மொட்டைக் கடிதம் எழுதுவதற்காகக் கட்டினுடைய விருப்பத்துக்கு நாம் நடக்கச் செய்வதா? உடனே கூடாது!"

"என் என்னுடைய அதுதான் குரியா! நீ அத்தத் தயக்காரப் பையன் யான இருக்கின்றாய் செய்கிறதும் ஏன்

பாடுதான் தங்கது. பாசீ யாரோ எழுதும் பொய்க் கடிதங்களைப் படித்து என் மனத்தைக் கொடுத்துக் கொள்வானென்? என் பெயருக்கோ, சீதா பெயருக்கோ வரும் கடிதங்களை வெவ்வேறு நியை வாங்கிக்கொள். படித்து விட்டு எங்கெங்கும் கொடுக்கக் கடிதவா விருத்தியை கொடு. இவ்வாறு விட்டாக் கிழித்து எறித்தனோ. இன்னும் உன் அப்பாவுக்கு வரும் கடிதங்களைக் கூட நீ வாங்கிப் படிப்பது தங்கது. எனக்கு எழுதியது போய் அன்னையுக்கும் வாரா வது எழுதி, அவருடைய மனதை சுவைப்போகலாம் அல்லவா?"

"ஆம், அக்காதி! அப்பாவுக்கு வரும் கடிதங்களைக் கூட தானே வாங்கிப் பாசிப்பது எல்லாதான் என்னை யிருக்கிறதோ."

"சூரியா! நீ சொல்லும் உதவிக்கு நான் என்ன பதிக் செய்யப் போகிறேன்? நீ என்னைக்கும் சொல்லியைமாப் இருக்க வேண்டும். உனக்குப் பெரிய உத்தியோகம் ஆக வேண்டும் என்று பலவாசைப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்."

"பெரிய உத்தியோகமா? என்ன? அந்த மாதிரி ஆகையெல்லாம் எனக்குக் கிடைப்பாது. அக்காதி! நான் பிறந்த தொத்துக்காசைப் பாடுபட வேண்டும், எழுத எளிதவர்களுக்கு உழைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் மனத்திற்கு உண்டாகுக. பெரிய உத்தியோகம் பண்ண வேண்டும் என்று, நிலையப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆசை கிடைப்பாது. பிரொபகாரத்தில் காசைப் பாடுபடும் மனதும் உத்தியும் எனக்கு ஏற்பட வேண்டும் என்று ஆசை வராதம் செய்யுங்கள், அக்காதி!"

"சூரியா! நீ இந்த வயதிலேயே இவ்வளவு பிரொபகாரியாக இருக்கிறாயா? பெரியவன் ஆகும்போது எவ்வளவோ பிரொபகாரம் செய்வாய். ஆனால், நம் சொந்தக் காரியத்தையும் கொஞ்சம் பாரித்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"அது சீக்கெட்டி வராது, அக்காதி! சொந்தக் காரியத்தைச் சம்பந்தமாகப் பிரொபகாரம் செய்வதுதான். பிரொபகாரம் செய்தால், சொந்தக்காரியம் கெட்டுத்தான் போகும்!" என்று சூரியா.

"சீதா! நேரம் ஒரத்தக்கரைப் பக்கமாகிப் சென்றால் குடி கொண்டிருக்கிறது. அந்த மெனத்தினிடைபே சவுக்குமரத் தொப்பிக் காற்றுப் புதுது அடிக்கும் சத்தம் எட்டி அங்கே சத்தத்தைப் போலக் கேட்டது."

"அக்காதி! முன்னேரு நான் இந்த அங்கு ஒன்றைப் போன்ற சத்தத்தைக் கேட்டு நீங்கள் பயத்தீர்கள். காரணம் அப்பறம் சொக்கிறேன் என்றாகக் என்று சூரியா.

அப்போது சாஜும்மாநீன் ஒரத்தக்க மெனத் தீராத மனதப்பது போலத் தொன்றியது.

"சொன்னுக்கிறேன், சூரியா! இந்த நிலைக்குத் தானும் அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று என்னினினை. இங்கு வருவதற்கு முன்னால் பம்பாயில் நான் விவாதிப்பட்டுப் படுக்கையாய்க் கிடத்தேன் அல்லவா? அப்போது ஒரு வேகத்தில் என்மெய்க்காரமோ பிரமணன் எனக்கு உண்டாகும். காலுத காட்டிவிட்டு வெவ்வேறு காண்பென். அவற்றிக் கிடைக்கக் இப்பொழுதுக்கும், சில பயங்கரமான யிருக்கும். நானும் சீதாவும் சஞ்சீவிரக் கரையில் தந்திரோம். சீதா, சஞ்சீவிரத்தில் இறங்கிப் போகிறேன். 'போகாதேடி! போகாதேடி!' என்று நான் கத்துகிறேன். 'ஓ' என்ற அங்கு ஒன்றாயிருக்க நான் கத்தும் ஓரம் அவன் காதுக்கு விடவில்லை. மேலும் சஞ்சீவிரத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். நிமிசென்று ஒரு பெரிய அங்கு வந்து அவன் மேல் போதுகிறது. அவன்க் காப்பாற்றுவதற்காக நானும் எட்டில் இறங்குகிறேன். எனக்கு நீத்தத் தெரியுமல்லவா? அங்கு எறித்துச் சமாளித்துக் கொண்டு நீத்திப் போகிறேன். ஆனால் என்னுட்கெட்டிய தாரம் எட்டும் அங்கு மாயிருக்கிறதே, தவிர, சீதா இருந்த இடமே தெரியவில்லை. அங்கெனப் பேசுகாச்சுக்கு மத்திரிக் 'சீதா! சீதா!' என்று அழுகிறேன். என்னுடைய கைகளும் கைத்துப் போய் விடுகின்றன. அதன் சமயத்தில் கையில் சீதா தட்டுப் படுகிறது. அது சீதா தன் கைதான். அவளுடைய கையைப் பிடிக்கிறேன். கை எட்டிவந்து: கூட தலையப் பார்த்திற்று. ஆனாலும் நான் விடவில்லை. வெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி பல தடவைகெட்டே, சூரியா! ஒவ்வொரு தடவையும் சீதா தன் கையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் சமயத்தில் பிரக்கஞ் வந்துவிடும். அவ்வளவும் உண்மையாக நடந்ததுபோலவே இருக்கும். இன்றும் அதை நினைத்தால் எனக்குப் பீதி உண்டாகிறது. எட்டிப் படுக்குகிறது. சவுக்குத் தொப்பிக் சத்தத்தைக் கேட்டாலும் அந்த ஞாபகம் வந்து விடுகிறது."

"சீதா! நேரம் போதுதான் சூரியா, 'இதை வெவ்வேறு சீதாவிடம் எப்போது வந்து சொன்னீர்களா?' என்று வெட்டினார். "ஆமாம், சொன்னேன்! அவர்க் காக்கிரைதவாக இருக்கும்படியும் சொல்லி யிருக்கிறேன்."

"அக்காதி! இதை நீங்கள் சீதாவிடம் சொல்லியிருக்கக் கூடாது!" என்று சூரியா. (தொடரும்)

ப ஐ ஐ ஸி

தி தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்
கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

தி தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பொரேஷன், தமிழ்நாடு அரசால் துவக்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு மற்றும் பாண்டிச்சேரி ஆகியவை எல்லைகளாக உள்ள தொழில் திட்டங்களுக்கும் நிதியுதவி அளித்து வருகிறது. இந்த நிதியுதவி எல்லைத் தவிரையாத திட்டங்களுக்கும், பங்குதாரர்களுக்கும், கூட்டு - சேமிப்பு நிறுவனங்களுக்கும், வழங்கப்படுகிறது. தொழில் துட்பு பதிர்வாளர்கள், விராமப்புற மருத் துவர்கள் மற்றும் மிகுத வைத்திய பதிர்வாளர்களுக்கு ரூ. 5 லட்சம் திட்டங்கள் மூலம் பிரத்தியேக நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் பொருத்தவர்த்த நிறுவனங்களுக்கு தொலைவான புதிய குரக்குகள், வாகனம், மற்றும் டாக்ஸிகள் வாகனம் பிரத்தியேக தவிரையான திருப்பிக் செலுத்த, 4-5-5-5-5 நிதியுதவி அளிக்கிறது. பித்தகலிய மரபுடையவர்களும், பித்தபட்ட பருதிகளும் திருப்பிக் செலுத்தும் வாகனம்மேல் தவிரை வாகனம் அளிக்கப்படுகிறது.

நிதியுதவி பெறுவதற்கான வாகனம்மேல் நிபந்தனைகளுக்கி: குறைந்த பட்சம் 1,00,000 (ஒரு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு) ரூ. 25,000 தொழில் துட்பு பதிர்வாளர்கள் மற்றும் விராமப்புற } ரூ. 10,000 மருத்தவ பதிர்வாளர்கள். அதிக பட்சம் ரூ. 25,00,000 (தொழில் துட்பு பதிர்வாளர்களுக்கும், விராமப் புற மருத்தவ பதிர்வாளர்களுக்கும் மூலமே ரூ. 5 லட்சமும், 1 லட்சமும்.)

கூட்டி விவரம்:

9.75% விவரம் மூலமே பெரிய மற்றும் சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு. 7% விவரம் பித்தபட்ட பருதிவிலகல் தொழில் துட்பு பதிர்வாளர்களுக்கும், விராமப்புற மருத்தவம், மற்றும் மிகுத வைத்திய பதிர்வாளர்களுக்கும். 5% விவரம் மூலமே மற்ற சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு.

வாகனம்மேல் திருப்பிக் செலுத்தும் விடுமுறை:-

சாதாரண சிறு தொழில் நிறுவனங்களுக்கு 3 வருடங்கள்.

பின் தங்கிய வாகனம் திட்டங்களுக்கு 4 வருடங்கள்.

நிர்வாககால தவிரை முறை:

8 முதல் 10 வருடங்கள் வரை பிரத்தியேக சலுகை மூலம் திருப்பிக் செலுத்த சிறு தொழில் நிறுவனங்கள். தொழில் துட்பு பதிர்வாளர்கள் விராமப்புற மருத்தவம் மற்றும் மிகுத வைத்திய பதிர்வாளர்களுக்கு வசதியளிக்கப் படுகிறது.

ப ஐ ஐ ஸி

தொழில்நுட்பம்

நிதியுதவி

தொழில்நுட்பம் தொழில்நுட்பம்:

தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல்

இன்வெஸ்ட்மென்ட்

கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்

எல். எம். ஏ. கூட்டம், 150-A, மலையாடு ரோடு, சென்னை-2

கிளைகள்: 1251, தெற்கு மேலே தெரு, தஞ்சாவூர். 247, தாயகம் புத்த தெரு, மதுரை. 5, 37, ரெட் கோல் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-18

‘கைக்கோஸாநாகன்’

11. தீர்க்க தரிசனப் பரணை

தற்கொலை முனைவை நோக்கித் தன் கரன் சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் வனஜாணி. 11. “செத்துத் தொலைக்கிறேன்” என்று தான் சொல்லியிருப்பது அவன் நினைவுக்கு வந்தது. அவனது உயர்வு கொண்டிருந்ததை அவன் கவனித்தான். அவன் இப்போது கூறிய ஒரு சமயத்தில் அவன் கவனித்தான். அவன் சொல்லிய பதில் இதுதான்: “செத்துக்கொல்லு. ஆனால் நான் பார்த்தால் நான் தற்கொலை செய்து கொள்கிறேன்” என்பதாக ஒரு கவிதைத் துண்டு பக்கெட்டில் வைத்துக் கொள்ளுவான். போலீஸார் தொலை என்று நவறுதலாக நினைத்து விட்ட போலீஸர்கள்.”

“ஆமாம், அதிலும் உண்மை இருக்கதான் செப்பிற்று” என்று எண்ணி நான் தினகரன். “நான் இறந்து போன பிறகு அனுபவிப்பான குழப்பங்களுக்கு இடம் தருவாரா?”

காங்கிரஸ் கொள்வனவு அருகே சாலைகளில் அமைத்திருந்த ஒரு சிறிய பாலத்தின் மீது அமர்ந்தான். நவிய ஒளி குவியுக்கு தென்கா அலகை அணைத்தது. அந்த இனிமையை அனுபவிக்கும் மன நிலையா அவனுக்கு? எப்போதுதான் உடனியை எடுத்து ஒரு தாளைக் கிழித்தான். அதில் தான் தற்கொலை செய்து கொள்வதாயும் தன் மரணத்துக்கு யாரிடமும் சந்தேகப்பட வேண்டாம் என்றும் பரவி பாயிண்ட் பேனாவால் எழுதித் தட்டினான். அவன் வைத்துக் கொண்டான். பின்னர் தற்கொலை முனைவை நோக்கி நடந்தான்.

காங்கிரஸ் உட்படுத்தின் முன்னால் அழிய பதம் புல் நகர மைதானம், பக்க வாய்க்கால் வேலி எடுத்து எவ்வளவு பாயிண்டிக்குப் போகக் குறுகலான பாதை ஏற்படுத்தி விருந்தார்கள்.

அதன் பிறகு நடந்தான் தினகரன். அம்முனைவை அடைந்த பிறகு கற்று வாய் பாய்விடலுக்குப் பாதுகாப்புத் தர அங்கு பலமான ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்தான். பாரேனும் தவறிய போல் அந்தக் கிடுகிடு பள்ளத்தில் விழுந்து விட்ட கட்டாத என் பதற்காக உயர்மான மின் கவரி எழுப்பி அதன் மெல் முள் வேலிக் கம்பி யும் போட்டிருந்தார்கள். தொலைவில் காங்கிரஸ் கொள்வனவுக்கு ஒரு ‘லான் டிவர்டர்’ இயந்திரத்தின் உதவியுடன் புல் கிடைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். “இந்தச் சவர்ப்பு தான் ஏறினாலோ வேலியைத் தாண்டிக் குதித்தாலோ அவர்கள் கவனிக்கப் போவதில்லை. அப்படியே அவர்கள் பார்ப்பதில் தான் பட்டு விட்டாலும் தன்னைத் தடுக்க அவர்கள் ஓடி வருவதற்குள் அப்பால் பாய்ந்து விட்டார்கள். துரையின் அடியோ அல்லது ஆரம்பிர் அடியோ தன் உடல் விட்டுச் சென்று பிற நோக்கி விழும். நமது வேலி என்னவாக இருக்கும்? புவி கரிப்பு சக்தி பற்றிக் கவனமில்லாத படித் தது மறந்தே போயிற்று... தலை ஏதோ ஒரு பாணியைத் தாக்கிப் பிளவுபடும்

க.ராஜசுந்தரன்

போது வினாடி நேரம் வேதனை 'கரீம்' என்று கூடல் முழுதும் பாயும். ஒரே ஒரு நிநாடிதான்! அப்பறம் இந்தப் பள்ளத்தாக்கில் நிலவும் பூரண அமைதி வயத் தானும் அடைத்து விடலாம்! தாம் சமர்ப்பி அடையப் போகும் இடத்தை முதலில் தங்களுக் ஒரு நடையை பார்த்துக் கொள்ளலாம்...

மாட்சிமை என்ற சொல்லைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் புலர் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன் தினகரன். ஆனால் மாட்சிமை என்பதன் பொருள் முழுமையாக உணர இந்த இடத்துக்குத்தான் வருவேனாம் என்று இப்போது அவனுக்குத் தோன்றியது. வானளாவ உயர்ந்த மரங்கள் மாட்சிமையோடு விளங்கின. அதன் உச்சியிலிருந்து பாதாளம் நோக்கிப் பார்த்த சரிவிலே மாட்சிமை துலங்கியது. மரங்களின் மருவ வந்த மேகக் கூட்டங்களின் மாட்சிமை தெறி தெளித் தெறித்தது. மரங்களின் பக்கங்களில் கல்லிக் கொண்டு வளர்ந்துவிட்ட அடர்த்த காணகங்களின் மாட்சிமை காணக் கிடத்தது. இத்தரிவையும் உள்ளடக்கிய வானக் கூரையின் மாட்சிமையும் தங்கு உணரத் தக்கதாய் இருத்தது.

நிறும்பேய் திக்விவெல்லாம் அவன் மாட்சிமையை, மனோன்மதத்தை, மாண்பினைக் கண்டான். அத்தக் கண் கொள்ளாக் காட்சிகளினிடையே அவனுடைய பிரக்னைகள் அற்பத்தனை மாணவையாகப் பட்டன.

'மனிதனின் பிரக்னைகள் மட்டுமென்ன, மனிதனின் சாதனைகளும் அற்ப சொற்பம்தான். இதைச் செய் தேன், அதை வெவ்வேன் என்று மார்தட்டுகிறேன்; - இந்நான் வளர மனிதன் சாதித்துள்ளவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேரப் பார்த்தால் கூட அவை இதோ என் கண்ணெதிரே நோன்றும் - ஆண்டவனின் இந்தப் படைப்புக்கு உடாகா! எத்தனை அழகு, எவ்வளவு பெரிய கலைநுண்!

‘ஆண்டவனுக்கும் ஓர் ஆகா! தனது கவித நிறஞ் உருவானவற்றைத் தான் மட்டும் பார்த்து ரசித்தால் போதாது. வேறு பலரும் அவற்றைக் கண்டு ஆனந்திடுபதைத் தான் பார்த்து மன நிறைவு பெற வேண்டும்! இதற்காகத்தானே என்வனோ அவன் மனிதனைப் படைத்தான். அவனுக்குக் கவிதையுள்ளதையும் கொடுத்தான்! இதைவனுடைய சிருஷ்டி எழிகெய்வம் தான் அனுபவிக்கக் காத்திருக்கும்போது அவற்றை விட்டு விட்டு வனநாவுகடையது போன்ற ஒரு விசாரமான மனத்தை நிலைத்துத் தான் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பயன்? அந்த வனநாவும் கடவுள் என்ற அதே கவிஞனும் உருவாக்கப்பட்டவன்தானே எல்லாம். ஒவ்வொரு தூசிகளையும் உதறியபோது தவறு தவறாகப் பட்டுவிட்ட கவி மன எங்கே, நினைவோடு செலுக்கியபோது எழிப்பாராத விதமாக மூலியாகி விட்ட சில வேளையே அவரை நிலைத்து நிற்க விட்டுப் போக வேண்டியது தான். துன்பமிக் எழிய வேண்டிய படைத்த என் மனத்தின் அன்பெனும் எட்டம் போட்டு மார்புக் கொண்டது என் தவறு.

‘வனநா எக்கெடாவது வெட்டுப் போகட்டும். எனக்கு ஆண்டவன் சிருஷ்டித்த இந்த உலகமே இருக்கும்போது அவனுக்காக தான் ஏன் ஸூதமான என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள வேண்டும்? அத்தனை பெரிய நபர்களை என்னிடம் எழிப்பார்க்க அவனுக்குத் தகுதி எது?’

எந்த இடத்தில் சமாதி அடைந்து காத்தி பெற விருப்பி இல்லை. அந்த இடம் அவரை ஏற்காமலேயே அவனுக்குக் காத்தி விட்ட வழி வகுத்து விட்டது! தற்கொலை சீக்கடப் பையனிருந்து எடுத்துக் கொள்ளுமே நிமித்தம் இவ்வளவு. எவ்வளவு பாயிண்டுகிருந்து தான் கவிப் பறக்க விட்டான். அவை மெய்யை அகர்த்தாடி மிதந்து அடிவாரம் நோக்கி இறங்கித் தொடக்கினை.

அந்த வழியானே நிரம்பி உடத்து பிரதான

காலைய அடைந்தான். அதே சமயம் குரிஸ்ட் பன் தாராவிடப் பழமாக மூழ்கி விடப் பவனாகிவிட உற்சாகத்தைப் பிரதிபலித்தவாறு வருவது தெரிந்தது. ‘ஆகா! ‘பீக்ஸி’ மூடித்து நற்கொலை மூலையைப் பார்க்க வந்து விட்டார்கள்! அந்தச் சனிவன் வனநாவின் ‘கவிதையின் தான் தட்டுப்பட்டுக் கூடாது!’

பரபரப்புடன் அக்கம் பக்கத்தில் பார்த்தான் தினகன். ‘தலிக்டாப் ரோட்’ என்று ஓர் அறிவிப்புப் பலகை தென்பட்டது. விடுவிடுவென்று அந்தப் பாதை வழியே ஏறத் தொடங்கினான். ‘ஒரு மாபெரும் மலைத் தொடரின் இடையில் ஒரு மலைமீது அமைந்துள்ள

கோடை வரவந்ததற்கு நாம் வந்திருக்கும்போது அதன் மத்தியில் ஒரு குஞ்சையும் அந்தக் குஞ்சை அடைய ஒரு பாசனதையும் அக்கனா காணவில்லை. - ஓட்டத்தின் முதல் மீட்டிற்கு - கொண்ட மாநிலி இது என்ன செய்யுமா? பாசனத்தில் ஏறிச் சென்றுயொரு இப்படி ஒரு எண்ணம் ஏற்படும் புன்னகையுடன் நடைவந்தோடாந்தான்.

குன்றின் உச்சியில் விளங்குமா ஒரு பாசன. உயர் ஓங்கு போர் தெருக்கி அடித்து உட்கார்த்து கொண்டு வந்த கோட்டையம்-அத்தன் அடைந்து. ஏதத் தாழ் சமையும்கூட. அங்கு இப்போது 8 காக்காய் இக்கி. அந்தத் தன் உட்கார்த்தில் ஒரு பக்கம் புதிதானும் மரக்களும் மங்கித் திடத்தன். இன்னொரு புறம் பீசம் மரக்களும் பீசம் காம்பு மரக்களும் செழித்த வளர்ந்திருத்தன். பழுத்தல் சேத்த பீசம் பழக்களும் பம்பிப் பருத்த பீசிக்காய்களும் கொய்து கைவச்சப்பட்ட காத்திருத்தன்.

இதைய இக்கனா இன்னொரு நிலில் ஏற்றப் பார்க்கவாசல் செழித்திருக்க. அபிடயப்பா! அந்தக் காட்டி ஏதப்பருத்தும் உணர்ச்சியின் விவகார நாம் வாயடைத்தவகா போய் விடுகிறோம்! பிறகு அதை வளர்ப்பது எப்படி?

இப்படி நாம் திரைத்தல் திரை வோம் என்பதற்கு நமக்கு உதவியே போய் அந்தப் பாசனக்கு ஒரு பெயர் கூட்டி அந்தப் பெயரை ஒரு பக்கத்தில் எழுதி ஒரு மரத்தின் புயல் அடித்துப் பொருத்திய மீருக்கிறோம்: "நாக்க ஆகப் பிடின" - தீர்க்க தரிசைம் தரும் பாசன!

அந்தப் பாசனத்தில் கையத்தின் போய் அமர்ந்து அந்தக் காட்டியைப் பார்த்தான் திரைகள். "ஆண்டவனின் கோயிலில் போய்த் தேடுவதை விட இந்த மாநிலி ஓட்டத்தில் அவனின் கை மாகக் காட்டுகிறது விடவாம். அது ஹுடன் துக்கியெழுத்தும் விடவாம்" என்று அங்குக்குத் தோன்றியது. தன்னை விவகாரப் பாசனாய்க்காக்க வேண்டுமோ, ஹக் வேனியோ எதையும் எழுப்பி இவற்றை கையக் காக்கப்படுத்தனின் அக்கனா. அப்பா! சிறைக் குறையக் உத்திரைவின் ஏற மனவிக் குன்றுகளைக் கையப் பது போனவகா இவ்வகை இக்கை அடைவியமாக மனவிக் பிடித்த கையத்திருக்கிறோம்! மனிதன் பிறந்தான். அருவியாய் அவன் உச்சரையிற் றட்டம் எதற்கும் தன்னை உட்படுத்திக் கொள்ளாமல் ஊட்டோபு உட்காய் ஏக்கவிக் கையக்கிப் பரிச் செழித்த

கையத்திருத்தான். இந்தச் சிவகங்கை விட உயர்ந்தவன்! இம்மனவிக் போய் திரைவகை, மெய்யாவகை; இவ்வகைகளைப் போய் உணர்ந்தில் என்றும் பக்கமாவகை என்பதை மாதீடனுக்கு உணர்ந்ததற்குத் இந்த அப்புகைகளைச் செழித்ததற்குத் இவ்வகை எவ் விவாய் என்று இந்த இடத்தில் கைத்து அழகிக்கும்போதுதான், அந்தக் காசனம் போய் அந்தப்புகையுடன் தொனிக்கிறது. ஏனெனில் உணவம், அண்டம், மேண்டம் அந்தத்தை யும் உடுத்து தீன்று. அந்தத்தையும் ஒரு சிவத்தின் அடக்குகின்ற அந்த எவ் விவாயின் திருக்கையிற் அமர்ந்திருக்கும் ஆனந்த அனுபவத்தை, உணவம் ஒரு சிறு பருதியான இந்த மனவிக் பார்த்துயொருத எவ்வாறே அடைத்து விடுகிறோம். நாக்க ஆகப் பிடின! - பொருத்தமான பெயர்தான்! பிண்துக் காசுக்குத் தத்தம் கேட்டது. சிவ உதாரகத்தை உருண்டன. யாரோ கெடு வேகமாக ஏறி வருகிறார்கள். இவ்வகை சிவப்பொகியும் கேட்டிறது.

யாவும், திரைகள்! அவன் ஒரு விவகைத்தாராகவோ அல்லது சிறு ஒரு வோவியாகவோ மாறிவிடும் மனப் பக்க வத்தை இன்னும் பெறவில்லையோ கனா மிகைப் பற்றி என்னிறுதும் மோதி திரைவ அடைத்து விடவில்லையோ! அவ்வே திருப்பிப் பார்த்தான். சிறு, ஏற்றத் தோனிக்... 'வளவாயும் அக்க காசனமும்... (சிறு காசனம் என்ற அக்கனா வார்த்தையை இன்னுக்குப் பயன்படுத்தி அதை அருக்காக்குவா வேம்?)... அவன் ஆசனாய்வன் மருதாசனமும் அக்கனா வருகிறார்கள்! அந்த அந்தத் திருப்பத்தைக் கைத்தன் அவர்கள் எவ்வகைப் பார்த்துவிட ஹடியும். இந்தப் பக்கவிக்மிருத்து தப்பாமல் என்று பார்த்தான்: மறுபடியும் என் எதிர்மேயே வந்து திரைத் தனவோ எவ்வெவ்வாறு நான் ஒன்றித் தோனத்ததன் வேண்டும். அந்தப் பக்கவிக் மரத்திக்குப் பிண்துப் பதங்கிறுதல் என்ன?

திரைகள் அவ்வாறே செவ்தான். 'கைத் து வாக் உட்பத்திக்குத்து இவர்களைப் பிடித்து அவரைப் அவரைமால் குறையும் வந்திருக்கிறோம். அப்படி ஒத்திக் கொண்டு குக்கேறி வந்தது தனிமையை அனுபவிக்கவா? அக்கனா தனிமையில் அனுபவிக்கவா? ஹயோ! அந்தக் கைவாறுவிக் காட்டியை இந்தக் கைவாறுப் பார்த்த வேண்டாமா? தேவை யில்லா தன்னுள் எவ்வகை இங்கு மகைத்துக் கொண்டு. கைவிகையும் ஹடியக் கொண்டு விடுகிறோம்...

பரிதாபம்! தினகரன் அண்ட பேரண்டதையும் அவை அடைந்ததையும் கடந்து நின்றவனையும் சற்று முன்பு தான் நினைத்துப் பார்த்தான் என்று இரம் உட இவனும் அவன் அன்புமிகு ஆசாபாசங்களைக் கொண்ட மனிதனுக்கெதாம் இருந்தான் ஆகவே 'என்னவோ முடிவாக கொண்டு விடுகிறேன்' என்று தனக்குத் தானே சொல்கிற தோண்ட டாதுமே நடப்பதை விழி பிதுக்கப் பார்த்தேவ் செய்தான். மறத்தின் மறைவில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டத் தீர்மானித்திருந்தாலும் எட்டிப் பார்த்த அவன் தவறவில்லை.

அத்திலையில் அவன் கண்டது அவன் உடம்புமேல்வாய் தவிக்கச் செய்தது.

மற்றவர்களுக்கு முன்னதாக உச்சிமைய அண்டவ வெண்டும் என்று கிரகத் தொடி வந்ததாய் அங்கிருக்கும் இன்னும் இரைத்துக் கொண்டிருந்தது.

"இன்னும் இரண்டு தியிலையில் மற்றவராக வந்து தீர்ப்பார்கள். சேகெரம்!" என்று கூறிக் கிரித்தான் மருதா கலம். கிரிமி கிரிமே நெருக்கம் வந்து வுக்கு இன்னும் அடங்கியிருக்கே சேக்க முடியாமல் சிரித்தபடி அவனுடைய கை வலையத்துக்குள் கட்டுப்பட்டான். இறுகவது கிரிப்பியை கிரகத்தில் தீண்டு விட்டது. அடங்களுக்கு மேலு வெகி இருந்ததான்.

தினகரனுக்குத் தெரியாத பதில விளையும் ஏதும் இல்லை. ஆனால் துர நிர்ஷிட வசமாக இன்று அவன் பார்த்தும் படியாக அவன் கண்ணெதிரேயே இப்படி நடந்து விட்டது. அவன் உடல் குறுக்கே கிரிவிட்டதுக் கொண்டது.

'இங்கு வந்ததும் இறைவனைப் பற்றி என்னமெல்லாம் உயிர்த்த எண்ணங்கள் என் உள்ளத்தில் எழுந்தன? அவ்வளவு தொண்டது போனதுமே இந்த அவி வற்புதலான இயற்கைக் காட்சி உட்கா கவனத்தைக் கவராமல் போய்விடுமே? உடல் வெட்டைக்குத் தீவி போடுவது ஒன்றுதான் காரியமா? உலகில் மனிதனுக்குப் பிறந்தது அந்தகாக மட்டுமே தானா? இங்கு வந்து வந்திருக்கிறேன் இந்தத் திருச்சுமைகளைக் களங்கப் படுத்தி விட்டார்களே!' கோபம் உள் ளத்தில் அகமியியாக மூண்டெழக் கண்கள் கண்காமிர சேந்தன.

'இந்தத் தெருவோரே தாய்களை, குழப்பமெட்டுப் பன்றிகளை இப்படியே விட்டு எவர்க்குக் கூடாது. ஒரு பாய்ச்சல், கரங்களை ஒரு விக்க - அவ்வளவு தான் அவை பதானத்தில் அடிக் கொண்டிரு கியுலாங்கள். சாவார்கள். உலகம் பெருமளவுக்குத் துயங்கம்

மறும்; ஆனால் தரகம்புட இயர்வனை கரவேற்க வேண்டப்படும்!'

தினகரன் மறத்தின் மறைவிருந்து வெளிப்பட்டு ஒடிச் சாடினான். 'புரா குறா'வைச் சந்தித்து விட்டதுபோல் அவர்கள் இவனைப் பார்த்தது தினகர னுக்குத் தெரிந்தது. அப்போதம் எல்லாம் உலகமாயியதுடன் மங்கவும் செய் தது; மறைந்தும் போயின!

12. 'ராஜாவுக்கு ஒப்பத்து!'

ஏதோ படகிலே உலகாசமானத் தெறி விட்டுத் திரும்பியதே பதம்நாயன் குடும்பம் நோட்டல் அகறயில் சற்று பிறம் சீட்டாய்விட்டுச் சாப்பாட்டுக்குக் கொண்டிருந்த. குளிசை விரித்துப் போரடவும் இருந்த தாகவி கிறத்த லும் கண்டெட்டி முதலான பலமான ாதகாப்புக் கவாங்களுடனும் டாரக் கிட ஆயத்ததுடனும் பறப்பட்டு.

சாப்பாட்டுக் கூடத்தை நோக்கிப் போகும் வழியில், ரங்கன் தன் அன்றக்கு வெளிவே வராத்நாஸில் பிட்டுத் ஒரு நாற்காலியில் 'சிவனே' என்று உட்கார்ந்திருப்பதானது சாத்தி யிருந்த கண்ணடி துள்ளக் கதவுகள் வழியே தெரிந்தது. தனிவே அவன் பொழுது போகாமல் அமர்த்திருப்ப தைப் பார்த்தப் பதம்நாயனுக்குப் பால மாய் இருந்தது.

"அப்பா கடமைவாற்றப் போய் விட்டார்; மனை கில்கித் தடம்!" என்றுச் சீறு. அவருடைய பரிசுவக் கூட்டும் கிறத்தின்.

பதம்நாயன் படியேறினார். வாகக் கதவு திறத்ததும், "என்ன, சாப்பிடப் போகிறாயா?" என்றார்.

"இல்லை, அப்பா வரட்டுமே என்று காத்திருக்கிறேன்."

"அவர் எப்போ வருவாரோ? போன காரியம் முடிந்ததானே இரும்புதூண்? நீ யார்? நாம் சாப்பிடப் போவோம். அப்பாவின் ஓர் சொல்லிச்சொல்." "

"சரி!" என்று விளம்பினான் ரங்கன். உதராகத்தின் மனதத்துக் கொள்ள அவன் முயற்சிப்பான்.

"குவெட்டர், குவெட்டர்!" என்று கரீசனத்துடன் ஓராய்க்கப்படுத்தினான் ரீனா.

சற்று நேரத்தில் சப்பாத்தியும் மாரதவும் ஆவி பறக்கும் நிலையிலேயே இம்மாத கவியற்றுகத்தின் இறங்கிக் கொண்டிருக்கை அடைவதற்கும்.

"மீனா! நானும் ஸாருக்குச் சாப்பாடு எடுத்து வைக்கச் சொல்லிவிட்டுப் போகணும். ஓராய்க் கைக்கக்கோ!" என்றார் ரங்கன். பிறகு ரங்கன் தான் பக்கம் திரும்பி, "இப்படி அவர் அடிக்கடி உதராவது ஜோஷியா விளம்பிட்டுள்ள உங்களுக்கு நேரத்தை மூட்டாது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்!" என்று அறிதரப்படுத்தினார்.

"இப்போடு விளம்பி வந்திருக்கிற தப்பியாவது தோஷமும் சில கையாள். கொய்க் கொய்க்கா வரும். ஆனால் அவர் திரும்பி வந்த காரணமே எல்லா மனத்தரப்பமும் பற்றியுமிருக்கின்ற. இங்கே வரவது ஓராய்க்கத்தையும் அவருடைய இருக்க முயற்சித்த சென்னைவிய் ஹீர விட்டிய அவர் வாரோ தான் வாரோ என்பது போலத்தான் இருப்போம்."

"அப்படி இருக்காது அப்பாவும் பிச்சியும் பாசத்துடன் மூட்டுவதா வீடுக்கேனோ!"

"ஸார்! நினைவதித்து தான் எம் தாயாரைப் பார்த்ததிலும். தாய், தந்தை, தம்பி எல்லாம் எனக்கு அவர் தான். ஒவ்வொரு நாளும் பத்து நிமிஷங்கள் தான் என்னுடன் செவ்விய முடியுமென்றும் அந்தப் பத்து நிமிஷங்களின் முழுமையாக எனக்கே கற்று விடுவார். ஏக்கத்தைத் தடைத்து நெஞ்சு மெய்யாக இனிக்கச் செய்து விடுவார்."

"தான் பம்பாயில் ஒரு பிரமுகரைப் பேட்டி காணச் சென்றிருந்தபோது, இடைவெளி அவருக்கு ஒரு சிப்பான் வந்தது. 'நாவலர் மணிக் குவா, அப்போ தான் கொஞ்சம் சிப்பியா இருப்பேன்' என்று இவர் சிப்பானில் சொன்னார். பின்னர் சிப்பானை வைத்துவிட்டு என்னைப் பார்த்து. 'என் மகன்! ஏதோ காரியமா என்னைச் சந்திக்கணுமாம்!' என்றார். எப்படி இருக்கிறது கதை? அப்பாவைப் பார்த்தப் பின்னர் அப்பாவின் மெண்ட் சிபீக்ஸ் பண்ணிக் கொள்ளணும்!"

சிரிப்பு அடங்கிய பிறகு ரங்கன் சொன்னான்: "எங்கள் நிலைமை அவ்

வளவு மோசமில்லை. என்னதும் இங்கே விடுமுறைக்கென்று வந்த பிறகும் அவருடன் அதிக நேரம் உறவாட முடியாதது ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கிறது."

"சொய்கி விடுகிறதானே இவர்; 'தான் வீதிய் இருக்கேன் கவாயி' என்று சொத்தரவு பண்ணுதேன்னு!"

"தோ தோ! அது அவருக்குப் பிடிக்கவே பிடிக்காது. படிப்படி என்று வந்து விட்டால், பூயிப்பாரம் அணிந்த ஒருவர் உதவி என்று கேட்டு விட்டால், அதை அவர் இல்லை என்று நினைக்க மாட்டார். சொத்த வீதிய்பு வெறுப்புக்கு அநிய இடமே இல்லை. எனக்கும் அவரது இத்தப் போக்கு பழகிய போய் விட்டது."

"பரவாயில்லை. உங்களுக்குப் பேசுக் கூட துணைக்கு நாங்கள் இருக்கிறோமே, உதராகமா வீடுக்கன்!" என்று அம்புதூன்.

"ரோயி! தாங்களும் அம்மா!" என்று ரங்கன். "உங்களை அம்மா என்று தான் கூப்பிடுவதில் உங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லை இல்லையா?"

"தாராளமாகக் கூப்பிடு, ரங்கா!" என்று அம்புதூன் பெருமிதத்துடன்.

"அம்மா! இவர் கவையே உனக்குப் பிச்சா இருக்கணும் உனக்கு இன்றும் இரண்டு வயசு கூடும்; ஓராய்க் இருக்கட்டும்!" என்று ரங்கன்.

"ரங்கன் மாகிரி எனக்கு ஒரு பிச்சா இருந்தான்னு சொன்னால் தான் இப்போது கொண்டு விழியாவிலேத் தயார்!" என்று அம்புதூன்.

"தான் இதை மறக்கவே மாட்டேன், அம்மா!" என்ற ரங்கனுக்குக் கண்ணீர் தளர்ச்சி விட்டது. கரிப்பை எடுத்து இல்லாத விவரணைகள் துடைத்துக் கொள்வது போல் பாளங்கு காட்டிக் கண்ணீரை ஒத்தினான். அவன் தடிப்பு வாரையும் ஏமாற்றவில்லை.

அவருக்கு அவர்கள் திரும்பிச் சற்று நேரத்தில் வாயை வதவு தட்டப்பட்டது. "சென் ஆடத் தெரியுமா ஸார்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே ரங்கன் உன்னே அழைத்தான். தன் கையில் பாக் போல் வைத்திருந்த ஒரு கையின் 'ஜிப்' கைப் பிடித்து இருந்தான். அது புத்தக் போல் பிரித்தது. உன்னே சென் போரிடும் காய்களும் சிறிய அளவிக் இருந்தன.

"இந்த வருஷம் என் பிரத்த தாளுக்கு அப்பா வாங்கிக் கொடுத்தது" என்று ரங்கன். தத்தத்ததும் ரோஸ் வட்டிகளும் ஆன சென் போரிடும் -

இடுக்கண்
களைந்திடும் நட்பு பேரல்.

வலியைப் வாக்கிடும் 'ஆஸ்ப்ரோ'

'ஆஸ்ப்ரோ' உதும் வலியை விரைவில் போக்கிவிடும்
உதும் வலியை விரைவில் போக்கிவிடும்.

A.G. 46.7N

கிடைக்கக் கூடிய இடங்களில்

சிவ்ஸி சிவ்ஸி!

Part 4

தமிழ் மக்கள் மீதுள்ள அநியாயம் எல்லாம் அங்கு வந்தே தீர்மானமாக
தீர்மானமாக.

மிகவும் சிறிது நேரம் கழித்து மீண்டும் அங்கு வந்தே தீர்மானமாக
தீர்மானமாக. அங்கு வந்தே தீர்மானமாக.

வினாக்கள் கேட்கப்பட்டால் அவர்கள் அவர்களை
இழுத்துப் போகிறார்கள். உ...

இருவரும் வந்த படியே போய் முத்துமுகம் கிராமத்தில் வந்தனர். 10-12
மீட்டர்கள் உயரம் கொண்ட ஒரு கிணற்றுக்குள் இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள் இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

அவன், அவள் இருவரும்
பெரிய கிணற்றுக்குள்
இறங்கினார்கள்.

நான் பரமாமஹிச்
 ஷ்சுக்குள் துழைந்தபோது ஒரே
 அயரிக் கணமாக இருந்தது.
 பரமாமஹிச் உச்சைத் தவிர
 எந்தோ அவதிக் கொண்டிருந்
 தான். அவனுக்குச் சற்றும்கூட
 எலக்ட்ரான்களாக அவன்
 மனஸிச் சரோஜா அந்த வதா
 யினைப் பதிக் கொக்கித்
 கொண்டிருந்தான். அவர்க
 ளது ஒரே குகை குகைக்
 கண்ணன் அப்பா - அம்மா
 போலக் கொண்டுவரத்த
 ிட்ட மாதிரி பதிக் பரம
 சாதுவாக உட்கார்த்திருந்
 தான்.

நான் போவதும் பரமாம
 ஷ்சுச் சரோஜாவும்கூட உட்

கொண்டு ஒய்த்து விட்டார்கள். என் ராசி க்ஷப்படி நான் எங்கெ
 வாவது கண்ணன் அவ்வது ஆக்கிடுகெண்ட் என்று தெரிந்த
 கொண்டு ஒய்வேனாலும்கூட, நான் போவத்க் கோத்தடிவன் கண்ணன்
 க்ஷப்படிவன் முடித்தவன்கூட. அக்கமது ஆக்கிடுகெண்ட் க்ஷப்படிவ்
 பட்டவர்க்கிள அக்ஷப்படிவ்வி விடிவ்மார்க்கன். எவர்க்குக் கொக்கிப்
 பதற்கு எதையும்க் க்ஷப்படிவ்.

ஆதல்க் இன்னதற்கு க்ஷப்படி விட்டுவிட்டு விடுவ்விடுவ்
 க்ஷப்படி. என்னெ. "என்ன பரமாமஹிச் என்ன தவராத
 இங்கிடு?" என்று மென்னத் துண்டிய் போட்டென்.

"இங்கிடுவ்விடுவ்மா..." என்று அவன் க்ஷப்படிவ்.

"பரமாமஹிடுகெண்ட். நான் கொண்டு போவ் க்ஷப்படிவ்
 ஆத்தமாத் தண்டிக்கன்! எங்கிடுகெண்ட். கொக்கிவ் என்ன?
 என்ன க்ஷப்படிவ் என்று தெரிந்ததாய் நானும்க் கொக்கிவ் க்ஷப்படி
 பண்ணுவ்விடுவ்மா?" என்று துண்டிய்விடுவ் ஒரு புருஷன்க்
 கொக்கி ப்ஷப்படிவ் போட்டென்.

"எங்கிடுவ் இன்னதற்கு க்ஷப்படிவ்" என்று க்ஷப்படிவ்
 க்ஷப்படிவ் க்ஷப்படிவ் கொக்கிவ்விடுவ் சரோஜாவும்கூட க்ஷப்படி
 க்ஷப்படிவ் ஆத்திவ்விடுவ்.

"அக்கம்க் க்ஷப்படிவ் கொக்கிவ்விடுவ்... என்னவன் க்ஷப்படிவ்
 தான்!" என்று க்ஷப்படிவ்விடுவ் அக்கம்க் க்ஷப்படிவ் சரோஜா.
 "இங்கிடு. இங்கிடு. இங்கிடு க்ஷப்படிவ்விடுவ் ஆதல்க் தண்ட
 கொக்கிவ்விடுவ்."

"இங்கிடு. இங்கிடு. இங்கிடு க்ஷப்படிவ்விடுவ்விடுவ் நான் க்ஷப்படி
 க்ஷப்படிவ்விடுவ்!"

வறும், யாருக்கு வேண்டும்?

"நீ எங்கைக்கு உன் தப்பை ஏதற்கு கொண்டாய்? மாட்டாயோ! உன் பரம்பரைவே அப்படி ஆகலே!"

"நீங்க மட்டும் மனுநீதிச் சொழை பறப்பவராகாக்கும்!"

எவ்வாறு தர்மங்கடமாகப் போய் விட்டது. இவர்கள் இருவரும் இப்படிப் பரம்பரைச் சண்டையில் இறங்கி விட்டார்கள் என்றாலும், அப்போதும் இப்போதைய சண்டை! இதற்கு முன்னாலும் ரங்கமும் எங்கைக்கும் விடைக்காமல் போய்விடுமே! எனவே, "உய்! இதைச் சண்டை, சிங்கை நழுந்ததை மறி!" என்று கையமர்ந்தி விட்டு, "பலராமன், நீ விடுவதற்கு வாய்!" என்று மீதிமேல் அடுத்த துண்டிய.

"நீயே கேள்யோ...பத்து நாட்கள் முகத்திராவே பர்மாபுறமிருந்து தொண்டூர்தைத்து அப்பா கொடுத்தப் புதுசா 'கிளி' பேரு வரங்கி வந்தேன்!..."

"பத்து நாட்கள் முத்தி இல்லை, மனு நாட்கள் முத்தி... ஆமாம்,

"நீ சொம்ப ஓழங்கு! கும்ப கொண்ட போற்போ எய்க வாகப் பெரினியே மொதிர்த்தைச் சந்திரி வைக்கட்டு வந்த மன புத்திராவி, நீ! என்னைப் போய்ப் பெரிசா சொல்ல வந்துட்டியே!"

"போதும், போதும்... உக்கிரம் பத்தித்தான் எனக்கு தள்ளுத் தெரி யுமே!... எனக்கு இந்த அறிமுக மெல்லாம்!... இப்போ அடுத்த படிவா செயல் வேண்டியதைப் பத்திப் பேசுவோம்!" என்றேன் சபா தானமாக.

"வேறு என்ன! பெருவுக்குத் தலை முழை வேண்டியதுதான்!"

"அதற்கு முன்னாலே முறளிக் கண்ணாளுக்கு தம்ப! 'தெரிசு - டாஸிக்' வாகவிக் கொடுக்கச் சொய் துங்கோ! தானும் ஆள் மாசமா கேட்டுண்டிருக்கேன்!..." "மறத் துடுத்து!" என்று மறக்காமல் சொல் விண்டிருக்கார்!" என்று சரோஜா என் லோகிசை தாடினார்.

அது என்ன ஆச்சு!... உடை. இது போய்விட்டதா?"

"உடைக்கு போலும் ரிப்பர் பண்ணிக்கவாரோ! தொலைஞ்சு போய் விட்டா!"

"எப்படி?"

"இந்த மகாசமர்த்து இருக்கானே, அதை முறளிக் கண்ணாட்டிட்டு, சூக துக்குக் கொடுத்துதுப்பி வீசுக்கினும், சூகக்கியே வாரோ வாயை இரவல் கேட்டாலும், அதைச் சென் சமர்த்து கொடுத்துட்டு வந்து நிக்கறது!"

"அதுவுமென்ன? உன் கையல் வாரிவிட்டே கொடுத்தான்னு தெரிஞ் சண்டு, அவன் வீட்டிலே போய்க் கேட்டு வரங்கிண்டு வர வேண்டியது தானே! உயம்பாச்சோ!"

"நீ நிக்கிறபடி, அது அவ்வளவு கையலில்லையா!"

"ஏன்?"

"என்கி! நீ... கொடுத்தானு இவனுக்கு நினைவு இருந்தாத்தானே?"

"தொலைஞ்சு போ!" என்றேன் தான். பலராமன் - சரோஜா இரண்டு பேருக்கும் அசாதிய லாபன் மறதி உண்டு. அவர்களுக்குப் பிறத்த பம்பை பிடுகை எப்படி இருப் பாது?....

"நீங்களை சொல்லுங்கிறேன்! மூதல் தெய்வங்களுக்குச் சம்பந்தத்தை வாய்க் அப்படியே ஆரண் மெனதுயின் மேலே வைத்துவிட்டு வந்தவர்களே இவர்? சிங்கையும் அப்பா வாழியே இருக் காய்!" என்று குற்றப் பத்திரிகை படித்தான் சரோஜா.

"நீதான் நிறைவு வைத்திய புதி தகமெல்லாம் - புரிவிறகோ, புரி வக்கியோ - படிப்பிலே, தன்மை மருத்தா ஏதாவது சொல்வோம்!" என்றான் பலராமன் என்னைமேல்.

அப்படியே சொல்வதாகச் சொல்கி விட்டு வந்து என்னைமேல் பத்த எக்கை கொல்லாம் புரட்டினேன். மருத்து பத்திய குறிப்பு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் வேறொரு முக்கியமான குறிப்பு கிளியது. 'என் வளவுக்கெல்லவளவு ஒரு பொருள்பிற தாம் அக்கறை செய்துதுவிடுமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் அந்தப் பொருள் பத்திய லாபமெல்லாம் தமக்கு இருக்கும்!' என்று உள்தான் பெராவி லா! ஒருவர் சொல்கிறிருந்தார்.

பயராமனிடம் அசதயே சொல் னேன், நான் அவிசைச் சந்தித்த போது, [அசனதக்குப் பின்புலான் டான் யவன்பாக்களைத் தொலித்து விட்டு வந்திருந்தான். எப்பிட்டுப் பிறகு, எரிகை வைத்தோம் என்று லாபமும் இக்கியோம்!]

"உங்களுக்கு என்னைன்ன எடுத்த லுக் கொண்டு போகினும் என்பதிக் அக்கறைகளை இருக்கச் சொக் லாபமாகத்தி வளரும்!" என்றேன்.

"சரி, பாரிக்கலாம்!" என்றான். தான்கு நாட்கள் கழித்தல் பலராம லிஸப் பார்த்தபோது, "பவன் ஏதா வது தெரிந்ததா?" என்று கேட்டேன்.

"பெரிச்சு, பொச்சு! எல்லாமே பொச்சு!" என்று புலப்பிழை.

"புத்தகம், செலுப்பு, டிபன்சாக்கம்- எவ்வாத்தையுமே தொலைக்கட்டு வந்து திக்கொரு உன் கையவன்?"

முகுந்தன்

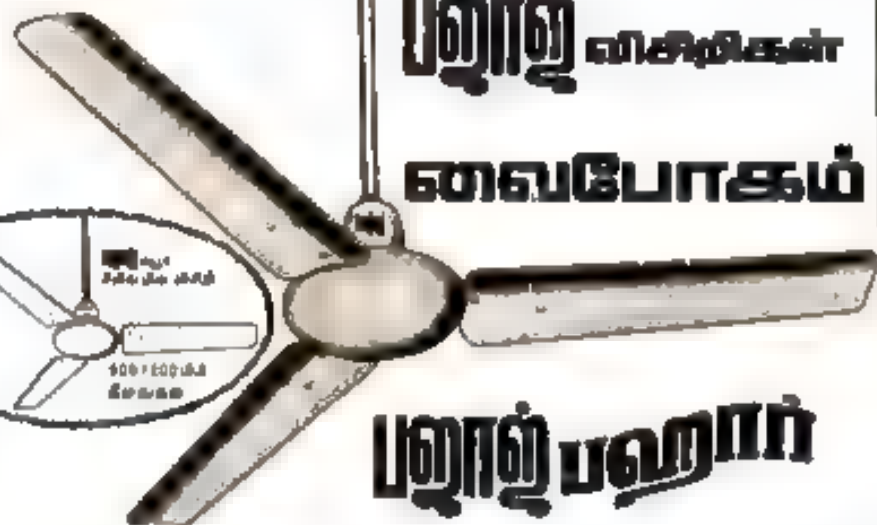
புஷாஷ் விசிறிகள்

ஸைவபோகம்

புஷாஷ் பஹார்

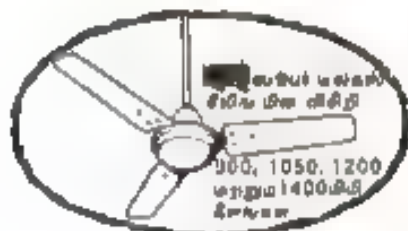
சீலிங் மற்றும் மேசை மின் விசிறிகள்

வசதியில் ஒரு புதிய அனுபவம்

புஷாஷ்
சீலிங் மின் விசிறி

900 x 600 மி.மீ
கேபலிசை

புஷாஷ் பஹார்
சீலிங் மின் விசிறி

900, 1050, 1200
மற்றும் 1400 மி.மீ
கேபலிசை

புஷாஷ் மேசை
விசிறி 400 மி.மீ கேபல்

புஷாஷ் மேசை
விசிறி 500 மி.மீ
கேபல்

புஷாஷ் மேசை
விசிறி 225 மி.மீ கேபல்
இலகுவான டேபிள்

புஷாஷ் எலக்ட்ரிகல்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட்

45-47, வீர் கமிஷன் ரோடு, பம்பாய்-1
இந்தியாவிலேயும் சிங்களம்

Model BE-119 A TM

காங்கிரஸ் மற்றும் திமுகை நடத்தப்படும் கூடத் தேர்தல் வேலைகளைத் திறம்பட செய்கிறது—குறுகிய காலத்தில் வறுமையைப் போக்கி ஒரு சிறந்த குடிநீர் கையாள் அக்கமேயுடன் கட்டிடக்கலை காங்கிரஸ் கிளப்புகளில் சேர்ப்பதற்கு உதவும், குடிநீர் கையாள் கைகள் கைத்தொழில்

அக்கோபுரம்: குறிப்பாக கீழ்க்கண்டவை போன்ற கீழ்விடிக் அமைப்புகளைக் கட்டுவதில் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்.

● 2019年12月15日

உங்கள் தேவைகளுக்கு அதனாகமையில் உள்ள தி சிமென்ட்
மார்ஷெட்டிங்ஸ் கோ. ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்கள் தினா
மார்பிங் அங்காடிகளில் விநியோகப்படுத்தப்போகும் அனுதரங்
கள்:

தமிழகத்தில் சமூகநீதி
பெருக்கி வருவது உத்தரவு மூலம்

தி அலுவலகியேட்டி சிபிஎன்ட் கம்பெனின் லிமிட்டட்

தி சிபெரண்ட் ஸார்ச்சிகட்டிங் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லீட்

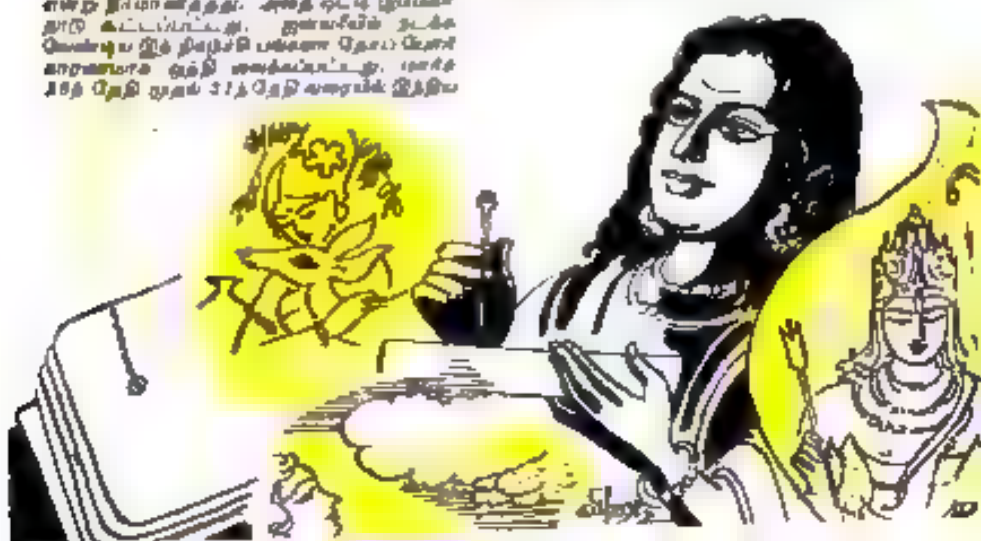
**உலகம் எங்கே
மகாநாக**

[illegible][illegible]

சென்னை நகராட்சியின் ஆதாரம் இப்பொருளாக
உருவாகியது.

[illegible]

செய்ததில் பல சான்றுகள், சாட்சி, கனம் குடியியலினத்தினர், விவசாயம் சார்ந்தவர்கள் முன்பும்கூட சென்னை நகரம், அந்தந்த

எழில் வருகிறது எனானயி வடிவடன்

பிளாக் போஸ்—முழு
மலர்ச்சியற்ற
பாரசீக ரோஜா
மலர்களின் மனம்
கமழ்வது.

பிக் வண்டி—புது
வார்த்தையில் பூத்த
மலர்களின் மென்
மணம் கொடுக்கலது.

தூண்டுதல் எழில் கொழிப்பவை. தனி சிறப்புடன் திகழ்பவை.

தூண்டு பிளாக் போஸ், பிக் வண்டி தூண்டு
உலகமெங்கு அதில் அழகம் அழகத்தில் உதவுங்கள்

APR 13 1968

அம்மா

ரா.கணபதி

திருநெல்வேலி ராஜ்கிராமம் கைப்பிடித்த
வருவதான தர்மத்தை மறக்கவிட்ட
தான். அது மாதங்களுக்கொரு முறை
அவளுக்கு வழங்குது ரூபாய் செலக்க
ஏற்பாடு செய்திருந்தது தீரவிடுக்க
லாம். ஆனால் நம் அம்மாவாளுக்கு அரை
வருட காலம் பணத்தைக் காத்து
வைக்கத் தெரியுமா? ராஜ்கிராம
வாளுக்கு அளித்து வந்த ரூபாய்
மாத்திரம் எம்மாணத்தை அம்மா
வுக்குத் தொடர்த்துக் கொடுக்க வே
ண்டும் என்று பவதாரினி அவை தீர்மானி
த்திரலொக்கந்தாத் கிசகலால் பெருமணத்
துடன் முடிவு செய்தபோது, மூன்று புண்
டையிட்டுவர ராஜ்கிராமம், "விசுவாசம் இல்லை"
அதெல்லாம் என்னத்துக்கு? சித்தப்பா
வுக்கும் பணக்காரரான மகப்பட்ட
கொண்டிருந்தான். அரை சித்திக்குக்
கண்காடுகொக்கும் பணத்தை" என்று
கூறி அந்த மாவைத்தான் தீர்த்திருந்தான்.
இங்கே சாதாரண கிள் ஒரு ரூபாய்க்கு
பெரியபடி உணவும் கொடுப்பான் அள
வுக்கு சென்றித் தவிர்த்தான். நான் அந்
னைக் காத்து வைத்தது கொண்டான்.
தொட்டத்துக் சிறையை வெறுமெ
யேக் காத்துக் கொண்டான். அந்த
மரித்துத் தாவினம் செய்ய எண்ணால்.
கருவு, பருப்பு ஏது? அதெல்லாம்
பொசுட்டும். எவ்வீக் காசு இங்கே
தான் நம் அம்மா உட்குகுட இங்கேயு
கண்ண கொடிய தாவிற்ற - மட்ட
பெப்பு காணவாக்கு வந்த காசுத்தி.
ஆனால் இதை அவன் தானே வெளியி
ட்டிருக்கே. எவ்வாறு சித்தி செய்தபடி
ஒருவரிடம் காசு காசுக்குக் காசிட்ட
விட்டே. தாய் வீடு செல்லவும் இங்கே.
இவற்றை அவன் பொருட்படுத்த
வில்லை. அவன் பொருட்படுத்திய
ஏன்வந்ததான். உஷ்ணக்கரத்திடு
வந்த பதினாறு வருஷம் அந்த
கண்ணிலேயே ஸ்தானம் செய்த அள
வுக்கு கண்ணிடுவியைப் பித்திரு
படுதே பெரிய துயரமாக இருந்தது.
கண்ணிடுப் பெருக்கை எண்ணிக் கண்
னார் உருத்தான்.

அரசு பரத்தினடியாக ஒரு சென்னை பள்ளிப்பட்டி. இதன் அங்கே நோக்கி ஐந்து அடிநிலைய உலாவி அங்கு வந்து நீண்டி. பச்சத்தில் திரை. ராசால். பாடலாம் அகிலேயும் தன்

தனார். ராபர்ட்ஸ்ஸின் பாதத்தி
கிழந்து கங்கை பிரவாகியட்டு வந்தது!

ஆதலால், ஸ்ரீமத் நாராயணனின் பாதத்தில் கங்கை ஓடுத்தான் என்பார் கவி. இவர்தானே எல்லாவுமீ 'கங்கை' என்னுமிருள் அம்மர். சுகுலேஷின் புராணக்ருத்தரிகையிடுத்து சைவபுத்தி யுடையவரே பந்தங்கள் கொண்டு பதி யிடப் படுகெனும். இன்னமும் அவர் அக்ரிகரிகை குருதிருர். உகலகயுடைய இவ்வுக ளையார்புத்தி அவர் காலமுல் விருத்து போகிறது. சைவமரிகரிகை கலகயகல் அக்ரிகையிருள் தேவி.

டாக்டர் பெருஞ்சேருர்: "அம்மா, ஊரார் பேசுறோம்னு சங்கடத்தைத் தழுவியிடாதே. உங்களுக்கு என்னவெல்ல தந்திரம் தெரியாதோ?"

[illegible]

*இவ்விதமாக சரஸ்வதிகாசிய் ஜெனா தாதி துறையர், அது சொல்பவராய்.

சாமிக்குதல்கள் நேரவில்லை. உடனடியாக
புதுப்பித்தல் பணத்திற்கு! அவர்சொல்லும்
பணத்தினால், எங்கெங்கும் பரவாததை-
யெல்லாம் இப்போது.

பெரும்பாலும் பித்தலாகச் செகரீயம்மை
பெரும்பாலும் பித்தலாகச் செகரீயம்மை

[illegible]

அதிகாரப்பீடமரீகில் தாடகம்
அளவு திரும்பிச் செல்கிறது. இதன்
கிடைக்க உளவுகளை உற்பாதிக்க உத்தேச
கம் எடுப்பதாகத் தான். இதன்மேல் சில
பிராந்தம் உயர் தர்ப்புறம் என்று அந்
சகலரின் உயர்நிலை அங்கு

சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்த ஜெயலட்சுமி
காண சரதா தேவி எத்தனையோ வரு
ஷங்கள் கழிந்துள்ளன என்பதைப்
பிரதிபலிப்பதாகப் பார்த்து விட்டாள்.

நாதனரத் திவானித்துக் கொண்டு பர
மாணத்தமாக வாழ்த்து வந்தனர்.

இந்த பாவன புறவுகளிடம் அடிக்
கடி வந்தார் ஹரீஷ் என்ற இளைஞர்.
அவரும் எங்கே துறவு மேற்கொண்டது
வாரோ என்று அருள்வ அவரது மனம்.
அவருக்கு 'எருந்து' கைத்தான். அத்தக்
காலத்தில் இதுபோன்ற அமாவாசரமான
அசட்டுத்தனம் நேரைய நடப்பதற்கு.

ஹரீஷுக்கு மூன்று மலையிவது.
தலக்கு மூன்று கைக்குறித்து எப்ப
தைப் புரிந்து கொண்டு அம்மாவிடம்
ஏன் புறந்தாரோ உங்கு உண்டு என்று
அந்த மூலக்கு எப்படியோ எட்டியது!
காமாப்புருக்கு இப்படித்தான் ஹரீஷ்.

ஆனால் அம்மாவை உலக வித்ததியும்
வதைத்தெடுக்க நினைக்க விதி - அங்கு
அப்பாவிச் சக்திபடம் - ஹரீஷின் மூலக்
கொளந்தை முற்றக் செய்தது.
காமாப்புருக்கு தான் இருந்த அவை
நிலை போதாதென்று சம்பந்தமற்ற ஒரு
வார்த்தையினால் வைத்துச் சோனிக்கிற
தன்புறம் அம்மாவைக் வந்துவந்து.
இதனினும் பிதிரையான சொந்தியும்
கண்டாயிற்று!

ஒரு நாள் அம்மா ஏதோ அத்தியா
விய காரியமாக அண்ணாட விடோன்
றுக்குச் சென்று திரும்பினார். காசைக்
நன்ற கொண்டிருந்த ஹரீஷின் பார்
வைபே தன்முன் திகை. அம்மாவைக்
வெட வெடத்தது. உள்ளுக்குள் கிரைத்
தான். அவள் வராந்தாவைத் தான்
தெய்வ ஹரீஷ் வேசமாக அவனை
தூரத்தி வந்தார். சந்த நாடியும் ஒடுங்
கொது சாரதக்கு. ஆனால் ஒடுங்கிவிடத்
குது சமயமில்லை என்று தன் முழு உள்
கற்ப பவதெனையும் திரட்டிக் கொண்
டார். தெரிவன் ஹரீஷை எதிர்த்துக்
கொண்டு அவன் தோல்பக்கம் ஒடுவதற்
கிடையாமைதான்: எட்டியோ ஒடினார்.
வெள்ளைகைக் கண்ட மாயப்போக.

ஹரீஷை பித்தன் தனக்குதவி அவ
கூத தூரத்தியாகினார். சரணடைவதத்
தேவியிடம் இப்படி முறை தப்பி
தடக்கினார். நெருங்கினார் கதறிச்
சொல்லி ஒடினார் தெவி. எழுப்பி முறை
செறினார். இறைத்தது, தாக்கு உரைத்
தது. காய்கள் திரிதன், மேலே சடத்
தனக் அம்மாவின் கார்த்தமதயிபெய
செட்டியோம்.

"இனி ஒரு முடியாது எங்கிற நீயே
வந்தது. அல்லவாவுதான். தன்ன் இடத்
தெய்வ நீயேனன். என்னை உறுதிப்
படுத்தினேன். என்னை உய முறை
முறைக்கு என்னை என்னை கொடுக்கி
னேன். என் முறையானாலேயே அகன்

மாரியப் பித்தக்கண்டு. அவருட
தாக்கைப் பித்தக் இழுத்தேன். அவன்
சென்றதிலேயே மாத் மாத் அகற்றி
சேன். அவனுக்கு முக்க முட்டித்து
எனக்கும் கிரைச் செவந்து கண்டிப்
பொச்ச. எட்டுட்டேன்."

அடக்கப் பெட்டக்கமான அம்மா
கதறியக் காதத்துக் கொள்வதற்காகப்
பெற்ற எழுச்சி எதிர்த்து அற்புதமானது!
கதை மூலம் குப்ததைக் கொடுக்கி
கொண்டதா அம்மா சொன்னதற்கு.
அவன் கதி அவதாரமாகத் தன்னை
உணர்ந்து அகர சமதாரணியாகத்
தன்னை எழுப்பிக் கொண்டதாவே
மெய்யடியார் பொருள் சொல்வர்.
குறிப்பாக, தமதார வித்தைகளில் ஒரு
வாத்தியம், காமாவதாரத்துக்கு கதி
அவித்தவையுமாக பகன் என்ற தெவி
வாக அப்பொருது சாரதை உதயித்
தான் என்பார். வகையில் பகன்
அகரவர வதைத்தபோது இவ்விதமே
முழுமையாக எதிர்த்து மாரியப் நகக்கி
தாக்கைப் பித்த்கிரைத்தானாம்.

தம் அம்மா ஹரீஷை வதைக்கவில்லை.
அவரது தீய எண்ணத்தைய வதைத்
தான். அத்தத் தீய எண்ணத்துக்குச்
சாரணமான மூலக் கொளந்தை
வதைத்தான்.

ஹரீஷ் காமாப்புருக்குக் கொன்று
அம்மாவைக்குத் தொகில் தருவதாகத்
தகவல் அறித்த நிரஞ்சனத்தார் கர
தாரத்திலிருந்து அங்கு கிரைத்தார்.
அவரைக் கண்டதும் ஹரீஷ் பித்த
தாடு ஒட்டம்!

பிரந்தாவைத்துக்குத்தான் ஒடினார்
ஹரீஷ். சிறுது காலத்திலேயே அவரது
செத்தம் தெரிந்து விட்டது! அம்மாவின்
அருகிரைத்தான்! அவருடன் உகிரைப்
போர் செவயப்போடு கருணையையும்
கொட்டி விடுகிறார்! அவரது தோணை
யிதித்து. அடித்து. அதன் நானை
இருத்திருக்கினார்!

அருமை நிரஞ்ஜன் கத்தியாகக்
கொளத்தில் பகனியாக நிற்பதைப்
பார்த்து உண்ணக் கருகினார் அம்மா.
உட்க் இளைத்து, கந்தப் புடனாவைப்
பல இடங்களில் முடி போட்டுக் கட்டி
கொண்டிருந்த அம்மாவைப் பார்த்து
தாருஜனும் கெஞ்சுகிறார்.

செகத்தாவசுதும் திரும்பிய பின்
அப்பாவிச் கடித்ததை நிரஞ்ஜன்
மற்ற அடியாளனிடம் தெரிவித்தார்.
பக்தியே உருவான பலராம் பாடியின்
பத்தியி இருக்கை பலாயி தெவி கை
குறையப் பணத்தடன் காமாப்புரு
குக்குச் சென்றும், சாரதை தோட்டத்
தில் பண கொட்டியும் கையுமாக ஏதோ

மாங்கிய முகத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கிட பாரி மிட்டாய்கள்

எத்தனைய மன விரிப்பையும் மாற்றிட வல்லது பாரி மிட்டாய். புதிய, முழுமையான, அனைத்து விருந்தையும் பாரி மிட்டாய்கள். அதன் மூலம் கையாடல் தனி இன்பம்.

பாரிஸ்
கெம்பெக்ஷை
லிமிடெட்,
சென்னை

783/1300

கண்பனும் விரோதியும்

சோம்பேறித்தனம் மனித குலத் துக்குப் பெரும் விரோதம். கறு கறுப்பைப் போன்ற உற்றதோழன் விடைபடாது. அத்தக் கறுகறுப்பைப் வளர்த்துக் கொண்டால் அது உன்னை என்றும் கைவிடாது.

—பருத்திராணி

வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். கிருஷ்ண பகலாதிக்குக் கண்ணீர் ஓட்டி வது. சாரணை காணிக்கையை ஏற்க மாட்டான் என்று அவனுக்குத் தெரியும். எனவே "குவிர்னுக்கு அப்பாமை பண்ணக் கொண்டு வந்தேன். ரகு வீரன் பிரசாதத்தைக் கொஞ்ச நான் இங்கே இருந்து சாப்பிட்டுப் போக ஆணை" என்று நயம்படச் சொல்லி, பண்டங்களை வாங்கிப் போட்டான் கிருஷ்ணபகலாதி. ஒன்றே நாட்களில் அவ்விருந்து புறப்பட்டான்.

அம்பிகை என் திறந்தான்.

அறுவடை மாரி நேரைய நேல் வந்தது சாரணையில் பங்குக்கு. தரித்திரம் விடிந்தது. வேலைக்கு ஒரு பெண்ணை வைத்துக் கொண்டான் என்றும் பாரும்பு கேள்! ஊரகரம்மா என்விற அந்த வேலைக்காரன் பெண் திறகாததில் அம்மாவை அன்புள்ளத்தை வாய் கொள்ளாமல் வஞ்சகிப்பான். "அம்மா என்ன ஆகிவிட்டது என்னை வைக்காம இருக்க மாட்டான். நான் வீட்டுக்குள்ளே நுழையறதுக்குள்ளாறேன். அடி சாகரம்மா, ரகுவினை சாப்பிடு, ஒரு குகை தண்ணி குடி, கைப்பூ தீர்த்து அப்பாவை வேலை செய்வான்"னு வாய்ச் சொல்லிப் பூதையின்போது அம்மா நுட்டுவே செஞ்சி தாண்டலு மாயுனா! என்னு சமைவது, என்னு குனி! தெதரும் எங்களுக்குக்கொம் என்னமா வாரித் தந்தாங்க தெரி யுமா?" என்று ஊரகரம்மா சொல்லு வான்.

அந்த ஆண்டு நவராத்திரியில் தூக்க பூதது எனப்படும் மூன்று நாட்களில் திறப்பாக அன்னதானத்துடன் கொண் டாடினான் அம்மா. கொடுத்தே பழக் கூப்பாடு. இடைக்காலத்தில் துடிப் பிடித்தாற்போல் கொடித்துக் கிடக்க அந்தக் கைக்கு இப்போது மட்டற்ற மலிந்தி போய்விடது. அடுத்துத் தெய்

வமான தீதனாவுக்கே தூக்கபூதது செய் வப்பட்டது. "தீதனா" என்பது நம் பக்கத்தில் மாரிகாரம் போலாகும். தீதனா தேவி அமிருதத்தை மாவினை யால் தோய்த்து ஊரெங்கும் தெளிப் பது போல் கனவு கண்ட கூறுதிராம் (ராமகிருஷ்ணர் தந்தை) ஒரு சுவ குட்பத்தின் பாவிலையைச் சொகுசி அதில் தீதனாவைப் பிரதிஷ்டை செய்திருந் தார். பூவ்ளைய காலங்களை அந்தத் தீர்த்தத்தை மாற்றுவார்கள். இப் போது தூக்க பூததையை அந்த தீதனா வுக்குச் செய்தார் சிவராம்—சாரணை யின் அருமைப் பிள்ளை "ஷிபு".

அத்தனானுக்கு அன்னம் பாயித்தான் சாரணை. "ஷிபு நீயே உன் கையாலே இதை போட்டு இமை எடுத்து வை. இதை விட உப்புக் கெட்டும் உன் கையாலே வை. நான் அன்னம் பரிமாற்றுகிறேன்" என்றான் தேவி. அந்தப் பிள்ளைக்கு அத்தனானின் ஆசிரவாதம் புரையமாகச் சேர வேண்டும் என்ற ஆசையிது.

ஷிபு அவ்விருத்தவரையில் ரகு வீர னுக்கும் நுழையாது பூதது செய்தார். பிரக் கவதிகரை எவந்து அந்தப் பூததையைத் தொடர்ந்து நடக்கினான் தேவி.

ஒரு தரன் ராமகிருஷ்ணர் தோண்டி, "எனக்குக் கிச்சடி பண்ணிப்போடேன்" என்று கூறி மறைந்தார்.

சாரணைக்கு மோலி பூவ்ளரித்தது. அவ் னது மாங்குருக்கு அகலிவிட்ட ம் அபாதி பத்தி. "அவன் அப்போதிக்காரன். வாய் தினை (வட) மருதுக்காரனுக்கு இந்த வங்கானத்துச் சாப்பாடு பிடிக்காது. ரகுவினுக்குக் கிச்சடிதான் நிலை தனம் பண்ணலாம்" என்பாரி கூறு ராம். அடை நினைத்துப் புவித்தான் சாரணை. கிச்சடி செய்தான். ராம கிருஷ்ணன் முகப்படுத்தவை வைத்து அவன் பூதித்து எந்தாலும் கிச்சடியை ரகுவினை முன்னர் கொண்டு வைத்து தமக்களித்தான். "குபம்தான் வேறே! அவா கொண்டு பெரும் ஒருத்தர்தான்" என்று சொல்லிக் கொண்டான்.

அம்மா திறது காலம் மலிந்திலாக இருந்து விட்டானா! இதை அம்மக்கு எடுத்த தினைகள் ஒரு நீகழ்ச்சி:

ஒளியாகிவிருந்து ஒரு கிற சத்தி யானி காமார்புகுருக்கு வந்து தங்கி விருத்தான். காமார்புகுரின் செய்வச் செறிப்பின் இளம்புலங்குகிடையே திறது காலமாகக் காலிக்கனம் தலை தக்கிவிருத்தது. காரணமே பிண்ணா மல் அந்த சத்தியானையைச் சிண்டி இம் தீதனா இந்த விடையன். அவரும் பாவம். ஊரை விட்டே போய்

விடுவதென்று நிச்சயித்தார். இந்தச் செய்விதம் காதிஸ் விழுந்ததோ இவ்விடமோ நம் அம்மா சொல்லொணாத வேதவாயுற்றுள். தனக்கே உரிய அநிசய எழுச்சிவெள்ளம் பெற்றான். "ஐகு புண் ணியாத்மா நம்ம ஊரை விட்டு மணம் நொத்துப் போகப்படுமோ? அவாவாணம் நம்மாயே முடிசூததைப் போட்டு அவருக்கு ஆசிரமம் கட்டித் தருவோம்" என்று மக்களைத் தட்டி எழுப்பினான். ஊரார் சேர்த்து ஊராகத்தார்ப்புரர் என்ற ஏரீக்கருகே புதிய குடியு கட்டலானார்கள்.

வானம் எழுந்தகரமாகக் கூறத்து வந்தது. தேவி சாரதை குழந்தை போலக் கைகுவித்தபடி வானத்தை நோக்கி, "ஸ்வாமி! கொஞ்சம் பொறுத் துக்கோங்கோ! கொஞ்ச நாழிகான்! இத் தக் கூண்டை வெய்துகட்டிடுமே. அப் புறம் உங்க மனம் கொண்ட மட்டும் கொட்டித் தீர்க்கலாம்" என்றான்.

அவன் சொல்லி ஆண்டவன் கேட்கா திருப்பாரே?

மனம் விலகிற்று. குடும் எழுந்தது. துறவி அடில் வந்து புழுத்தார். அவருக்குத் திணமும் அம்மா உணவும் பண்டங்கள் வழங்கி வந்தான். கரிவழம் மாலைவழி அங்கு சென்று, "ஆண்டவரே! சொல்லியமா இருக் கொள?" என்று விசாரிப்பான்.

சிறு நாட்களிலேயே அவர் மாரகத் தொகையிமான பரம்பதம் அடைந்தார். அதை முன்வட்டி அமித்த தேவி அவர் அங்குள்ள விட்டு நீக்காமல் இருத்தி வைத்தான் போலும்!

தன் வீட்டிலேயே புழுத்த ஊரீக் செய்த அட்டுறியமும், ஒரீக்கா கவாயி கணுக்குக் காவியி பச்சை இழைத்த அக்கிரமமும் சாரதாவைச் சித்திரமல மாக்கின. 'விவாதிவையுப் வறுமைவையுப் வதத்திப் பேசுவையும் பற்றிக் கவிரியில்லே. இன்று கற்புகுமா ஆபத்து வந்தது! தவிவனாக எப்படிச் சாஸம் கற்ப்பது?' என்றுவொரீக்கலானுன்தேவி.

இதே சமயத்தில் இருக்கை பவானி தேவி, கொணப்பமா முதலியார் முன் வின்று அம்மாவைக் கல்கத்தாவுக்கே அழைப்பதென முடிவு செய்தனர். பவ ராம் பாபுவின் வீட்டிலேயே அவருக்கு இருக்கை தர எண்ணினர்.

'அவர் தீர்மானமாகக் சொன்ன வர்களை மீறிக் காமாப்புறரை விட்டுச் செல்வதா?' என்று குழம்பினுள் தேவி. கிச்சு வேண்டும் என்றால் தரிசனம் தந்த அக்கப் போல்வாத கணல்! இந்தச் சமயத்தில் எந்த சமிக்ஞையும் தெரிவிக்க வில்லை. 'அவர் எதற்காகக் காமாப் புருரீக் அடைத்து விடக்கச் சொன்னார்?

புதிதும் கனிமன்னாபம்

கல்ல மனிதன் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து மேலே விழுந்து விடலாம். ஆனால் அவன் விழுவது பந்தைப் போலத் தான். மேலே விழும் பந்த் திரும்பவும் மேலே சமவே செய்வதெதல்வலா? அப்பாக்கி பன் விழுந்தால் கனிமன்னாபம் போல்தான். மன்னோடு மன் னாய்ப் போய்விடுவான்.

—பகுத்தாறி

எந்த விவகாரமும் இன்றி பதவிரதம் பூண்டு ஹரி ஸ்மரணம் செய்வதற்குத் தானே? ஆனால் அந்தான் இங்கே நடக்கவில்லை. ஊர் பாடு எல்லாம் இங்கே வந்து சேருகிறது. தன் பதி விரதத்துக்கே ஆபத்து வந்துவிடும் போதும் இருக்கிறது. ஹரிஸ்மரணம் செய்வதில் எங்கே தெளிவிருக்கும்? அவர் சொன்ன நோக்கத்துக்காகவே இந்த ஊரை விட்டுப் போனாத்தான் நல்லது" என்று முடிவு செய்த விட்டான் அம்மா. இருப்பினும் ஊர்ப் பெய்ருகளை அமுதத்து ஆமோசனை கலத்தான். தீராமாதிரன் வானரர் கூடா ஆமோசனை கலத்தது போல் நம் தேவி உடல் இருப்பவர்களுக்கு மதிப் புத்தந்தான். அவர்களில் சிலர், "நம்மு வீடுக்குக் கொடுக்கவருக்கு என்ன வயசா வீடுத்து? நீங்க கல்கத்தா போன அத்த சிஷ்ப் பிள்ளைகள் உங்களைக் கத்தி வரும். அது வாட்சாவமா யிருக்காது" என்றனர். காமாப்புரர் பாசுவனத்தில் சாரதைக்கு எப்போதுமே நகு நீர்ப் கரிவாக இருந்தவன் பிரசன்னமலர். "நீங்க இந்த ஊரிலே இருந்தா எங்களுக்குப் பாக்கியம்தான். ஆனால் உங்களுக்கு மானாத இம்சையாகவே இருக்கும். நீங்க கல்கத்தாவுக்கே போகிறது தான் சரி. வசதியும் நல்ல பணம் இருக்கிற பக்கான் விட்டப் போல் இருக்கோ. அங்க சிஷ்யப் பிள்ளைகள் உங்க வயிற்றிலே பிறந்த பிள்ளை களுக்கு மேலே. நீங்க போகத்தான் வேண்டும் என்கிறதிலே இரண்டாவது அபிப்பிராயத்துக்கு இடமே இல்லை" என்று பட்டுக் கத்தரித்தது 'பாவக் சொல்விவிட்டான் அந்தப் பெருமாட்டி.

பதியின் வர்க்கை அதன் எழுத்துப் படி பின்பற்றுவதை விட அதன் சுருத்

துப்படி பின்பற்றுவதே விவேகம் என்று அம்மாவும் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள். சுமார் ஓராண்டு காலம் அவரது கிராமத்தில் அவதிகப்பட்ட பீஸ் கங் கத்தாங்கல் பவராம் பாபுவின் விட்டுக் குப் பெயரித்தாள்.

31. “அம்மா அம்மா!”

தொடர்ந்து நீண்ட பன் தடவை.....
நீதிக்கப் பெற்றேன் நானே

— அப்பச் கவாயிகள்

கீழ்க்கத்தா வாகொயி விட்டாள் அம்மா!

ஆரூய் கூட்கத்தாங்கல் நாகரிக அப் புதங்கள் ஏதும் தெரியாத கிராமந்தர அம்மாவாக இருந்தாள். அவளது அப் பாங்கி கண்ணுக்குக் கக்கத்தாங்கல் சர்பு சகலமாகவிட்ட சிறிய கிஷ்யங்கள் கூடப்பெரிய நாகரிகவிஞ்ஞான அம்சங்க ளாகத் தெரிந்தன. நயக்கு நமான்சு மாக இருக்கும்!

ஒரு நாள் கடினசரம் நின்றுவிட்டது. அப்போது அம்மாவைப் பாரிக்க வந் திருந்த ஒரு தளவந்தரில் மாதிதுப் பெண் அந்தருச் சாவி கொடுத்துப் பரது படி இடவைத்தாள். அம்மா வைத்த கண் களங்காங்கல் அந்த அதிசயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள். அந்தரு குப் பீஸ் பவராமுள் அந்தப் பெண்ணின் புத்திகாவித்தலைத் பற்றிச் சொல் தும்போது, “அடையபாது, அந்தப் பெண்ணுக்குக் கடினசரத்துக்குச் சாவி கொடுக்கத் தெரியறதுள்ளு பாரூய் கிளன்! இந்தக் கக்கத்துப் போய்ம ளுட்டிகள் என்னவேல்லாம் பண்ணு?” என்று விவந்து கறுவாள் அம்மா.

அம்மாவுக்கு ஓர் அரிக்கேன் விளக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது. அம்மா அளதப் பொத்திப் பொத்திக் காப் பட்டறி வந்தாள். என்னே சிவ்வி உண்டவாமலே இருந்தது. ஆரூய் உள்பு புளக ஏறிவிட்டதைக் கண்டு, யாரோ, “என்னம்மா சிவ்விவைய எடுத்துத் துளடக்கவிடையா?” எனக் கேட்டனர்.

“நானு சிவ்விவையக் கட்டித்தது? அச்சச்சோ! அந்த பிஷ்வித் தொட்டு. நாள் ஒரு அவலப் பொய்மருட்டி. அதை எப்படி எடுக்கறது?” என்று விவவினள் அம்மா.

சிவ்விவையப் பொருத்தும் இரண்டு கம்பி வளைவங்கள் அரிக்கன் காந்தரை

ஏதும்தியாத அம்மாவின் கண்களில் ஒரு மிஷ்விக்கி கிட்டது!

ஒரு நாள் குளியலறைக் குழாயை அம்மா திறந்தாள். “புன்”எனவ ஒசை வந்தது. அம்மா வெளியே ஓடி வந்து விட்டாள். “குழாய்க்குள்ளே எப் பாடியோ பாம்பு போய் பதுங்கின் டிருக்கு. நாள் திறந்தேனே இவ்வையோ சிற ஆரம்பிக்கிறது” என்று.

மற்றவர்கள் போய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து விழுந்து விழுந்து சிரித் தார்கள். குழாயிலே காற்று அடை பட்டுப் பிறகு “புன்”எனவ விவளிப்படுவ துண்டு என்று விவாய் விளக்கப்பட்ட பீஸ் அம்மாவும் சேர்ந்து கிரித்தாள்.

நம்முடைய இந்தப் புத்திகாவி உல விந் புத்திகாவித்தனங்கள் அவளுக்குத் தெரியாவிட்டால் என்ன? அவளுக்குத் தெரிந்த எதுவும் நமக்குத்தான் தெரிய வின்னு. நவ்வு உலவிந் அரிக்கவாயும் தெரியாவிருந்த அபே சமயத்தில் அம்மா ஆதிக்கத்தில் எத்தனைய வச் சிவ்விச் சேன்றிருந்தாள்! பவராம் பாபு வின் விட்டு மேலி பாபுவிலே திரா வப் கொல் அடர்ந்த மாதிநிரத்தி அடைய விட்டு நயது புத்திகாவி உலக அடிபோடு சேன்றுள்ளும். எத்தனைய எத்தனையோ டொதிக அதிதமான அதித்திரிமான். தெரிவிச அதுவாவி சகிப் பெற்றான். அதுபவம், அதுப விப்பவர் என்ற போதறும் அந்த சமாதி யும் பவ்முறை கடிவதுண்டு.

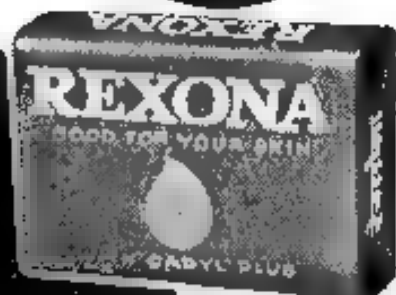
ஒரு நாள் திராவைக் கவிந்த பீஸ் அவள் போகில்—மாவிடம் சொன்னாள்: “இவ்விக்கு எணக்கு ஒரு காட்டு. நான் ஏதோ தூர தேசத்திலே இருக்கேன். அந்தத் தேசத்துக்காராள் என்னை சொய்ப அன்போடே நடத்தறா. நாள் ரொய்ப அழகா ஆவிடறேன். டாகு கும் அங்கே வரார். அவா மீய் மாசு என்னை டாகுப் பக்கத்திலே உட்கார்த்தி எவக்கறா. எணக்கு அப்போ ஏற்பட்ட ஆவந்தத்தை வாய் விட்டுச் சொல்ல வரது. அப்பறம் இக்கொக வ்மரண வந்தது. என்னோடு இந்த அமங்கல் சார்த்தைப் பாரிக்கிறேன். இந்த அசங்கியமான சார்த்துக்குள்ளே ஏன் மறுபடி நுழையணும்? வேண்டாம்”னு நீக்கிற்றேன். ஆனா, ஏனோ தெரியாவி, எப்படியோ சமாளிக்கன்டு இதுக்குள்ளேயே மறுபடி வந்து புருத்துக் கறேன்.”

தன் குழந்தைகளை வாழ்விக்கத்தான் அப்படி வந்து புருத்து கொண்டாள்! வேறென்ன காரணம் கூற முடியும்?

(தொடரும்)

சருமத்திற்கு ஷாப்பளிக்டூம் மந்தான சோப்...

ரெக்ஸோ

சருமப் பளாமிப்புக்கான 5 சத்துக்களின்
கலவையாகிய கேபிள் ப்ளஸ் அங்கியது

இந்தந்தான் விவரம் தயாரிப்பு

விவரம், உட. க. - 148 770

4. அக்கரைப் பந்தமீடு.

இப்பொழுது பொதுவாக
விளகு பார்த்தாலும் மரணங்கா
றுகையெனின்கூற சரிசு காதற்
ருண்மாயி விட்டது. ".....சரிவு
அல்லாதபின்னர் மாணவர்களு
டையெதிர்த்து 'சேரோ' செம்

தான்..” இரு மானவரை ஓர் உபாத்தி
வாயால் இழிவாகப் பேசினிட..தான் மான
வர்கள் வலுப்புகூடப் போக மறுத்தனர்..”
“ஐதவர்கள் தம் செயலுக்கு ரங்கப்பிழை
கோரும் கவரையில் மாணவர்கள் தம்மை மீள
நித்தந்ததை நீட்டினர்” என்பதெனவாய்
பெரிநிலைமையைச் சொல்கின்ற காண்டபு இப்
பொருளு அநிதவாய்மையு.

என் இந்த இளைஞர்கள் வர வர எய்களுக்கு
மே ஒரு பீர்தோலாக மாறி வருகிறதாய் ?
அப்படித்தான் எமக்கு முக்கிய காரணம்
படித்தவர்களின், வேலைக்காரத் திட்டம்
தான். குறிப்போக்கியாத் படிப்பு,
படித்தாலும் வேலை கொடுத்தது எந்த
உதவி, படித்தவர் எட்டம் பெற்ற காரணம்
தன் குழம்புத்தனம் ஒரு பரபரமாக் கருத்து
பெறும் ஒரு துரிதமாகிவிடும் என்பதற்காகத்
சென்றது. இப்போது மறந்தாய்க்கை ஒரு
குழம்பு திட்டமாக ஆளாகிவிட்டது. அவர்
களும் பொறுப்புற்ற செயல்களைச் செய்து
தான்வாழ்வும் வருகிறது. இவ்வீத எங்கடமான
வருதியையும், இளைஞர்கள் எதிர்ப்பு ஆர்
வத்தையும் பாயப்படுத்திவிடவேண்டும் தங்கள்
தலங்களை வளர்த்துக் கொள்ளும் அறிவியல்
வாய்விடும் வேறு குறக்கிட்டு மேலும் குழம்பும்
விளக்கிவிடும் எனும்.

மேலும் ஊர்தியையும் இன்னதொரு தரிசுமன்ற
கிடைக்கும். 19-ம் நூற்றாண்டில் லூரிசுட் பத்திர
தரிசுமன்றங்களுக்கும் தொடர்பு இடையிடையி
டெழுத்துவழியில் உறுது. இது 'தரிசுமன்ற இடை-
மையி' (Clericalia) என அழைக்கப்படுகிறது.

இதிலுள்ள சமூகநீதித் தீர்மானங்கள் பின்வருமாறு: ஒத்திசைவுப் பணியிக்குப் பின்னர், பிரதேசங்களில் தற்போதுள்ள மதச் சிறைகள், அடர்ச்சியாகக்கூடிய இந்துமதச் சிறைகள்-கள் மீது இலக்கப் படியாமலும், அவர் சிறைகள் உடனடியாக இரத்துப்பெடும், கொடுக்கப்பட மாட்டார்கள். அவற்றை அவற்றைத் தீர்த்து ஆணை செய்யப்படும்.

**இளைஞர்
சமுதாயம்**

(இந்த என்
ஜனாப சோல்
முழு உத்தமத.
பொலவரநதூக்
தூக் கொடுத்தி
ருக்கும் விளா
சை இளைஞர்
எழுந்தாய் வர
வேற்கும் என்ரு
தமிழிதேகம்
இருள் ஏறாமல்

தாஜம் ஒரு பெரியவர், பெற்றோரும் எல்லா
மரம் மீதுதான் அழகாகியிருக்கிறார், என் அருகா
தெள்கும்பாருக்கு 1)

"தேவநமஸ்து" மாதிரி, மானவியுள்ளவர்கள்
அவர்களுக்கு மானம் உண்டாகிறது. மானம்

தடத்தப்பெரும் நாதப் பத்துரைகை, துயிலா
பாகங்கதிநி உவங் அதுவர் காரியராலயத்துக்குப்

பொலதன் விசேஷதான் என்றுமேல் மெத
ததிய சொல் முழக்கம். துடிப்பின் சில

மாணவர்கள் சேர்த்து இத்தப் பத்திரிகையை
நா. தருவதற்கு, 7-12-70இருந்து இத்தப்

பெயர்: 1-12-2016
பெயர்: 1-12-2016

- புதுதூதராக அனுப்பப்பட்டார். பின்னர் கர்னல்
தாமஸ் காக்ஸ், இங்கிலாந்து சமுதாயவாதித்
தலைவர் ஆவார். இவ்வுட்பொருள்மீது அரசு

*"Good work" awarded prizes as follows: 1st prize, 100,000; 2nd prize, 50,000; 3rd prize, 25,000; 4th prize, 10,000; 5th prize, 5,000; 6th prize, 2,500; 7th prize, 1,000; 8th prize, 500; 9th prize, 250; 10th prize, 100; 11th prize, 50; 12th prize, 25; 13th prize, 10; 14th prize, 5; 15th prize, 2; 16th prize, 1; 17th prize, 0.50; 18th prize, 0.25; 19th prize, 0.10; 20th prize, 0.05; 21st prize, 0.02; 22nd prize, 0.01; 23rd prize, 0.005; 24th prize, 0.002; 25th prize, 0.001; 26th prize, 0.0005; 27th prize, 0.0002; 28th prize, 0.0001; 29th prize, 0.00005; 30th prize, 0.00002; 31st prize, 0.00001; 32nd prize, 0.000005; 33rd prize, 0.000002; 34th prize, 0.000001; 35th prize, 0.0000005; 36th prize, 0.0000002; 37th prize, 0.0000001; 38th prize, 0.00000005; 39th prize, 0.00000002; 40th prize, 0.00000001; 41st prize, 0.000000005; 42nd prize, 0.000000002; 43rd prize, 0.000000001; 44th prize, 0.0000000005; 45th prize, 0.0000000002; 46th prize, 0.0000000001; 47th prize, 0.00000000005; 48th prize, 0.00000000002; 49th prize, 0.00000000001; 50th prize, 0.000000000005; 51st prize, 0.000000000002; 52nd prize, 0.000000000001; 53rd prize, 0.0000000000005; 54th prize, 0.0000000000002; 55th prize, 0.0000000000001; 56th prize, 0.00000000000005; 57th prize, 0.00000000000002; 58th prize, 0.00000000000001; 59th prize, 0.000000000000005; 60th prize, 0.000000000000002; 61st prize, 0.000000000000001; 62nd prize, 0.0000000000000005; 63rd prize, 0.0000000000000002; 64th prize, 0.0000000000000001; 65th prize, 0.00000000000000005; 66th prize, 0.00000000000000002; 67th prize, 0.00000000000000001; 68th prize, 0.000000000000000005; 69th prize, 0.000000000000000002; 70th prize, 0.000000000000000001; 71st prize, 0.0000000000000000005; 72nd prize, 0.0000000000000000002; 73rd prize, 0.0000000000000000001; 74th prize, 0.00000000000000000005; 75th prize, 0.00000000000000000002; 76th prize, 0.00000000000000000001; 77th prize, 0.000000000000000000005; 78th prize, 0.000000000000000000002; 79th prize, 0.000000000000000000001; 80th prize, 0.0000000000000000000005; 81st prize, 0.0000000000000000000002; 82nd prize, 0.0000000000000000000001; 83rd prize, 0.00000000000000000000005; 84th prize, 0.00000000000000000000002; 85th prize, 0.00000000000000000000001; 86th prize, 0.000000000000000000000005; 87th prize, 0.000000000000000000000002; 88th prize, 0.000000000000000000000001; 89th prize, 0.0000000000000000000000005; 90th prize, 0.0000000000000000000000002; 91st prize, 0.0000000000000000000000001; 92nd prize, 0.00000000000000000000000005; 93rd prize, 0.00000000000000000000000002; 94th prize, 0.00000000000000000000000001; 95th prize, 0.000000000000000000000000005; 96th prize, 0.000000000000000000000000002; 97th prize, 0.000000000000000000000000001; 98th prize, 0.0000000000000000000000000005; 99th prize, 0.0000000000000000000000000002; 100th prize, 0.0000000000000000000000000001; 101st prize, 0.00000000000000000000000000005; 102nd prize, 0.00000000000000000000000000002; 103rd prize, 0.00000000000000000000000000001; 104th prize, 0.000000000000000000000000000005; 105th prize, 0.000000000000000000000000000002; 106th prize, 0.000000000000000000000000000001; 107th prize, 0.0000000000000000000000000000005; 108th prize, 0.0000000000000000000000000000002; 109th prize, 0.0000000000000000000000000000001; 110th prize, 0.00000000000000000000000000000005; 111th prize, 0.00000000000000000000000000000002; 112th prize, 0.00000000000000000000000000000001; 113th prize, 0.000000000000000000000000000000005; 114th prize, 0.000000000000000000000000000000002; 115th prize, 0.000000000000000000000000000000001; 116th prize, 0.0000000000000000000000000000000005; 117th prize, 0.0000000000000000000000000000000002; 118th prize, 0.0000000000000000000000000000000001; 119th prize, 0.00000000000000000000000000000000005; 120th prize, 0.00000000000000000000000000000000002; 121st prize, 0.00000000000000000000000000000000001; 122nd prize, 0.000000000000000000000000000000000005; 123rd prize, 0.000000000000000000000000000000000002; 124th prize, 0.000000000000000000000000000000000001; 125th prize, 0.0000000000000000000000000000000000005; 126th prize, 0.0000000000000000000000000000000000002; 127th prize, 0.0000000000000000000000000000000000001; 128th prize, 0.00000000000000000000000000000000000005; 129th prize, 0.00000000000000000000000000000000000002; 130th prize, 0.00000000000000000000000000000000000001; 131st prize, 0.000000000000000000000000000000000000005; 132nd prize, 0.000000000000000000000000000000000000002; 133rd prize, 0.000000000000000000000000000000000000001; 134th prize, 0.0000000000000000000000000000000000000005; 135th prize, 0.0000000000000000000000000000000000000002; 136th prize, 0.0000000000000000000000000000000000000001; 137th prize, 0.005; 138th prize, 0.002; 139th prize, 0.001; 140th prize, 0.0005

இராமேசு பழனிசாமி திருமால் வேலை
செய்துள்ள காலத்தில் வீடு.

3. தானொன்றுக்கு
ஒப்பது கையாங்கு
ஒக்குறைந்த ஒரு
மாணம் பெறுவோர் 185,800,000 ரூப
இதைப் பார்த்துச் சிறிது நேரம் நினைத்
துப்போனோம்.

"என்ன காரர், இதற்குத் தீர்வு காண
என்ன வேண்டிய கருவியாகும்?" என்று ஒரு
மாணவரின் எண்ணத் தட்டித் கேட்டார். நான்
கேள்வியும் தடுமாறித்தான் போய்விட்டேன்.
மாணவரின் தான் போட்டி காண வத்
தேவது இல்லை. மாணவரின் எண்ணப் போட்டி
கொண்டிருக்கிறார்களா? ஒரு வேளை கருவியில்
பெராளியாகக் கொண்டுவரக்கூடிய செலவின்
கேட்டபடிதான் பதிலுக்கு என்னை இப்போது
பயி வாகவாகிறார்களா?

"பெரிய தகவல்களே பதில் தெரியாமல்
ஒன்றுமே கிடைக்காததும் இதற்குப் புள்ளி
விவரங்களுக்கு நான் மட்டும் பதில் கூறியிட
முடியுமா? எட்டென்ற தீர்வு காணக்கூடிய
விஷயமாக இருக்கிறது. அதை இரக்கத்தோடு
உட்கருகட்டை இதற்குப் புள்ளிவிவரம் சம்பந்த
மாக ஏதாவது உருவாக்கிய வேண்டியதை
வைத்திருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டேன்.
(விவரத்தின் பக்கமான எட்டத்தின் கருத்து
கொள்ளுவதற்குச் சம்பமான, புத்திரர்களின்
தாமதம் காரி கேள்விக்கு மறு கேள்வி
எழுப்புவதற்கு என் பதில் எக்ளுக்குக்
கொடுத்தேன்.)

"இது தீர்மானத்தின் தீர்வு காணக்கூடிய
விஷயமாகும். அதற்குப் பெரியவர்கள் மட்டும்
அல்ல; அரசு மட்டும் அல்ல; இராஜார்களும்
தங்கள் மாணவப் பதவத்தின்கீழ்தே மன
மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்
டும். 'படிக்கும் பொதே சம்பாதிப்பதன்'
என்ற ஓர் இயக்கத்தைத் "தேவ மனம்"யின்
தொடக்கி விடுக்கிறோம். பரிந்துப்போதே
பணம் சம்பாதிக்க விரும்புகிறவர்கள் "தேவ
மனம்" அதுவரைத்துடன் தொடர்பு கொண்
டால் அதற்கான எவிய படி தொழிற் பரிந்து
களை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்து கொடுக்
கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரு நீபத்தின்.
நிறையவாய் போத தெரிந்தவர்களுக்காக
வேண்டும். பத்திரிகை நடத்த, விதிகளைப்

அறிவிக்கச் செய்து, விவரம் வேலை-
கூடுவதற்குக் கொள்ளும் பரிந்துத் திட்டங்கள்
வைத்திருக்கிறோம்."

"தகவது. இப்பொழுது படிப்பதும்,
வேலை வாய்ப்புக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல்
இருக்கிறதே! இதற்கு என்ன செய்யலாம்?
நம் நாட்டிலும் வறையும் தாடாக்க என்ன
செய்யலாம்? அதற்கு என்ன திட்டம் வைத்
திருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

"காரர்! நான் சொல்கிறேன் என்ரு
நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. நான்
கவலையெ கொள்ளுதல் வைத்துக்கொண்டு
நெய்க்கு அங்கிலேயும். பாணியில் தீவரப்
அளிவலை வைத்துக் கொண்டு சொற்களுக்குத்
திண்டாடுகிறோம். நம் நாட்டில் படித்த
வர்கள் தொண்ட மிஷன் குத்துவதால்.
ஆனால் அவர்களுடைய பொருள் எண்ணிக்கை
கொத்துவிட்ட செலவு தாடுகளில் என்ன
படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டி
யும் அறிவால் நம் நாடு பூத்துக் குத்துக்
வேண்டுமெனில், செலவுச் செறிப்பில் மனந்
வேண்டுமெனில், அதற்கான தீர்வு இன்னும்
ஏதாவதாய்விட்டதால் இருக்கிறது" என்று
விவரமொன்றைப் பேசினார் அம்மாணவர்.

"அதற்கு என்ன செய்யலாம்? என்
விதிகளை?" என்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டு
அம்மாணவரது ஆலோசனை மேலும் தாண்டி
விட்டேன்.

"என்ன செய்யலாம், என்று கேட்
திருக்கோ! எழுதிக் கொண்டு, காரர்!
உழுதிக் கொண்டு. படித்த மாணவர்கள்
அங்கிலும் குமாணவர்களுக்கிடையே
ஒழிவு வேண்டும். படித்துப் பார்ப்பதற்குத்
தகுதியில் அளிக்கப்படாமல், பரிந்துரைக்
படிப்பு செய்து கொண்டு உத்தியோகப் பரிக்
காரர் என்னும் எண்ணம் ஒழிவு வேண்டும்.
இதற்கு நியாயம் இத்தாலில் படிப்பதை,
பட்டம் பெறுவதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம்
செய்யவேண்டும். வயதில் கரும் விவசாயத் தன்
மக்கள் படிக்க எண்கள் தியாகம் விடுத்துவிட்டு
மாநாடுகளைக் கிவகிறார்கள். மக்கள் குமாணவர்க
வாக்களில் தன் மக்கள் படிக்க வாய்ப்பு
தற்காலப் புணர்வுகிடும் அமைதி தன். ஆனால்
அதே மக்கள் அவன் படித்ததின் தன்மையு
விவசாயத்தின் கருவிக் செய்தியாகவாகும்
அவர்களை மெக்களாய் அவ்வது மக்களுக்குத்
தொண்டியான ஒரு பொருளில் உற்பத்தி செய்கத்
தன் தீவரத்தின் ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்
திருப்பதற்கும் அவர்கள் பாராட்டலாம்.
ஆனால் அவன் தன் மக்கள் ஒரு குமாணவர்க
வாக்கதான் ஆக்கிவிடுக்கிறார்!"

இதற்குப் புரட்சிகரமான பேச்சைக் கேட்
தன் தான் அபரிந்துதான் போனோன். இதை
உள்ளக்கவிய்தான் எத்தனை குறுதல்கள்!

பிறகு மாணவர்கள் கொடுத்த சில தகவல்
களை உட்கருத்துத் தருகிறேன்.

செய்திகள். பக்கத்தில் எழுது மாணவர் ஒரு
ஒன்று சென்றபின் உன்ன குடிசைக் குத்திடுப்
புள்ளி விவரத்துக்குச் சென்று மாநிலக் கணக்
கெடுப்பு ஒன்று நடத்திவிட, மாத கருமானம்
தரு குமாப் பெறும் குடுப்பம் ஒன்றில்
குடுப்ப அங்கத்தினர் ஒன்றி. இம் மக்கள்
அடக்கக் கெடின் தக்கவிடல்கள் பொருள்

களை அதிக வட்டத்து வைத்துக் கடன் காக்கு வந்தனர். வட்ட வட்டமே இவர்கள் ஒத்து விடுகின்றனர். முதலுக்கு மேல் வட்ட செலுத்திப் படுத்துவதற்கு ஆணையும் குடும்பங்கள் ஏற்படும்.

மாணவர்கள் நடத்திய கண்காணிப்பின் எண்பத்திரண்டு சதவீதம் மக்கள், தங்கள் உணவுக்கொருதான் கடன் காலதாமதமாக வாங்கிப் புகுந்திருந்தனர். சென்றவர்கள் செலுத்த மக்கள் தொகையில் 53 சதவீதம் போகும் குடிசைகள் காணப்பட்டன. அவையில் 38 சதவீதம் மட்டும் இவ்வகை பகுதியை உள்ள திரிபில் கடன்பட்டு அகலப்படுகின்றனர்.

அம்மாணவர் மேலும் ஆய்வுசெய்து கொடுத்தார்.

"இன்னும் செலுத்தக் காள்! இவ்வீதம் ஏழைகளோடு கொடுக்கப்படுகிறது. கறுப்புக்கு ஆண்க்கு கட்டும் பணத்தை, கடன் கொடுப்பவர்கள் எவ்வளவு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள் தெரியுமா? இவ்வளவுதான் விவசாயத்தில் முதலுக்கு செலவிடலாம். செலவிடும் தடைபெறும் விவசாயத்தின் ஒரு பங்கு-ஆதாரம் ஏற்று ஏற்று மக்களிடமிருந்து அறிவியலாக, கொடுப்பதை அபவிக்கப்பட்ட பணத்தில் மூலம் தடைபடுகிறது. மாணவர்களுக்கிடையே நாம் விரைவில் கொடுக்கக்கூடிய அளவி இது விஷயமாக வேராகக் கேட்டோம். "இது திரை பிரச்சினை; தலைமுறை தலைமுறைகளைத் தொடர்ந்து வரும் பிரச்சினை. இதைத் தீர்க்க முடியாத பணத்தின்" என்று கூறி அவர்கள் தங்கள் போதுமானதை வைத்து விட்டனர். இது எந்தவெளியே அந்தி சலுகைகளின் ஒரு பகுதியின் கடன் தொகையின் ஒரு பங்கு மட்டும் மீதியப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதாவது ஏதாவது இருப்பது அவசியம்தான்? இது கொடுக்கப்படும் பங்குதான் கொண்டு வேண்டி மாறிருப்பது மிகப் பெரிய பாகம்! அந்தி அகற்றும்!"

தேர்ப்பு மாணவர் ஒரு மற்ற மக்களுடன் சேர்ந்து இவ்வளவுதான் அம்மாத மக்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது தனக்கு வாய் அளிப்பதற்குத் தீர்மானித்திருக்கிறது.

இவ்வளவுதான் அளவுக்கு உதவ முடியும் மாணவர் மாணவர் ஒரு பெரு மனதில் இவ்வளவு எடுத்துக்கொண்டார்.

"தேவமனது" பத்திரிகையில் சிறுதகைப் போட்டி, கவிதைப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, தகைச்சுவைப் போட்டி முதலிய இவ்வகைப் போட்டிகள் நடத்தி இவ்வளவு ஏழைகளுக்கும் இவ்வளவு உணர்வை, ஆர்வத்தை வளர்த்து வருகிறார்கள்.

வேண்டி வருகின்ற பாதிகப்பட்ட ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் தவிரவும் பணி புரிய மாணவர், மாணவியைப் பற்றி ஒவ்வொரு குறைந்தது இன்னும் மாதங்கள் தன்மீது பணி வந்திருக்கிறது செய்கிறார்கள். போய் வருவதற்கான ரயில் வேலை, உணவு, உணவு போன்றவற்றைத் "ஏழைகள் பணி மாணவர் குழு" கற்றுக்கொள்கிறது.

புதிதாக ஒரு சோதனை முயற்சியும் தொடங்கி விட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி மாணவர்கள் பகல் நேரங்களில் ஓர் ஆண்டு தங்கி, அந்தக் கிராம மக்களுடன் நெருங்கிப் பழக வேண்டும். அப்போதுதான் கிராம மக்களிடம் பற்றி அறிந்து கொள்ள தான் வாய்ப்பு ஏற்படும். அதுமட்டுமல்லாமல், அந்த ஓர் ஆண்டு வந்ததற்குள் அக் கிராமத்தை மூன்று மாதம் கடைபிடிச் செய்தல். அறிவியல் மக்கள் விவரம், தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்குதல், பள்ளிகள் அமைக்க வந்ததற்கு, போன்ற பணிகளை மாணவர்கள் கடுமையாக வேண்டும். இந்தப் பணிக் குறைவு தரும் மாணவர்கள், "தேவமனது" "வருக, வருக" என்று ஏதும் கிட்டி வருவதற்கு.

"தேவமனது" செயல்பட வேண்டி மாணவர் குழுவிற்கு. அதை, கவிதை, கட்டுரை, தலைவரம், துணைகளுடன் உணர்வு மாணவர் உணர்வையே எழுதப்பட்டு, பத்திரிகை மிகவும் உணர்வாக வேண்டுகிறது.

தேவமனது மீதும் எவ்வளவு பத்திரிகை இவ்வளவு சலுகைகள் மாதிரி வேண்டும் என்பதுதான் தன் விருப்பம். அதற்கான அறிவுதான் வாய்ப்படுகின்றது.

-மேலமனது

பறவைகள் கட்டுறவுக் கதை

தேவ மனதுக்கான வாய்ப்பு சிறைகள் தான். அதை, கட்டுரை, கவிதை, கட்டுரை, தலைவரம், துணைகளுடன் உணர்வு மாணவர் உணர்வையே எழுதப்பட்டு, பத்திரிகை மிகவும் உணர்வாக வேண்டுகிறது. தேவ மனதுக்கான வாய்ப்பு சிறைகள் தான். அதை, கட்டுரை, கவிதை, கட்டுரை, தலைவரம், துணைகளுடன் உணர்வு மாணவர் உணர்வையே எழுதப்பட்டு, பத்திரிகை மிகவும் உணர்வாக வேண்டுகிறது.

-புதுமை எழுத்தாளர்

காடகக்கு இதைவிட நல்ல இடம் கிடைக்காது, மீரா.

மீரா: ஐயோ, காடகத்தை விடுங்கள், நாம் இரண்டே போதாம். இப்பவேயென்று சொன்னாக்கூட, அதற்கென்று நானு போர்வத்தாய் போனாக்கூட ஒதுக்க இடம் இல்லை என்று என்ன விடுகிறது இப்போ பாருங்கள், இரண்டு பேரும் தான் சம்பாதிக்கிறோம். இன்னும் முன்பிதான் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் நம்ம வீடாகப் பாராட்டினர். பங்களிக்கும் அதை வசூலிக்கும் பார்த்து வைத்தால் இன்னும் நல்லது.

குமாரி: இரண்டு பேரும் சம்பாதிக்கிறோம். எவ்வளவுத்தான். செலவைக் கவனித்தாயா?

மீரா: செலவு பாருக்குடா என்ன இங்கே? அதற்கென்று சரிசா திட்டம் பிடிக்கக்கூட இடமில்லாமல் இப்படி இருக்கிறதே இருந்து கூடித்தான் செலவு என்ன தப்பெழுந்து பாருங்கள்?

குமாரி: நான் தான் சொன்னேயே, எல்லாவுக்குக் கவனம் கூடம் அடைவிப்பதற்காக கொஞ்சம் கிராமம் இருக்கும் என்றேன், சரி என்றால், இப்போது முப்பது லட்சம் ரூபாய் அதைக் கொடுத்த பெரு வீட்டுக்குப்

வீடு பெற்றால்!

என். விசுவநாதன்

(மூலக் கேள்வி, அப்போது இருந்த நிலைமை, மூலக் கேள்வி மீராவிட வசூலிக்கக்கூட வந்திருக்கிறது. தான் ஒரு டீயர் கார் போலிக் வேண்டி இருப்பதோடு மீரா வசூலிக்கிறது.)

குமாரி: என்ன மீரா, 'ஓவரிடை' இவ் வந்திருக்கிற மனிதனுக்கு அடிக்கடி போகிறதே?

மீரா: இங்கேயே, பஸ் பிடித்து வருவதற்குள் உன் பாடு என் பாடு ஆகிவிடுகிறது. கொஞ்ச தூரத்திலே இருக்கிறது ஸ்தலம்! மனிதாபிப்பா எங்கே? மாதவரம் எங்கே? உங்களுக்குப் பரவரலில்லை.

குமாரி: சரி அதை விடு. ஊரிலிருந்து பங்களிக்கும் அக்கனா வருகிறார்கள். கூடவே ரெவதி, பாபு இரண்டு பேரும் வருகிறார்கள்.

மீரா: எப்போது வருகிறார்களாம்? இந்த மாதம்தான்?

குமாரி: இங்கே, இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் கழித்து. ஏன்?

மீரா: நம்ம காவலர், பொலீஸார் ஒக்கவிட ஆகாசம் கிடைத்தது. நீங்கள் சொல்வதுகள் இரண்டு வாரங்கள் போதாது. ஒரு புது வீடு பார்த்துக் குடி போக?

குமாரி: நிறம்பவும் பழைய பங்களியை ஆய்வித்துவிட்டால் போகிறதே. என், இந்த இடத்தில் என்ன குறைச்சல்? நாம் இரண்டே பேர். குறைந்த காடகம். இந்த

போதும் மிச்சாரம், அது இது என்று இன்னும் பத்து ரூபாய் கூட கொடுத்தேன்.

மீரா: சரி விடுங்கள். இந்த வீடு மாற்றுவிடு பேசக் கூடாது உங்களுக்கு என்னவோ சொல்லிச் சந்தாமாக இருக்கிறது. காப்பி போடப் போகிறேன் எங்கே. இன்னொரு டீ என் காப்பி வேண்டியா உங்களுக்கு?

குமாரி: நீதான் எங்கே இப்போது தன்னைக் கொண்டு விட்டாயோ இவ்விடம் எதற்கு?

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.)

2

(ஒரு கூப்பிட்டுக்கொண்டு, ஒருவரை வேலை பங்களிக்கும் ஒரு பெண்மணிக்கு அளவியல் துறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கைதாண்டிவாணி உட்கார்ந்த இடம் தெரிவிக்கிறது.)

அத்தனா: மீரா! இவ்வளவுதான் எங்கே கொண்டுபோய் உலர்ந்துவது? உங்களை இருக்கிற கொடியில் குமாரிள் வேஷ்டி, உன் டீ என், உன் என்வாய் போட்டிருக்கிறதே?

மீரா: இப்போ கொடுங்கள் அந்த வீடு நான் பார்த்து உலர்ந்தேன் கொண்டுதான்.

அத்தனா: நீதான் எங்கே எங்கே போனாய், இதைப்போனாய்?

மீரா: வீட்டுக்காரர்களிடம் கொஞ்சம் கொட்டை மாடியில் ஒரு ஊதினைக் கட்டியிட்டுப் போடுகிறேன்!

(பாஷினை எதிர்த்துக்கொண்டு போக வன், துணிவை உலர்த்திவிட்டிருக்கிறான்.)

அந்தை: ஏன்?, உளத்திலேயே விற்று? (பிராமின் முக யாதுதலின் கவனித்தலுமிட்டு) அவன் அந்தையும் சொல்லுகிறான் மீரா?

மீரா: மாடிமீன் குழந்தைகள் பட்டம் விடப்போகிறார்கள், அவர் களுக்கு நான் குழந்தைத் தெடுக்கும் கொடி கட்டிவிட்டேன் இவர்களுக்காக

இரண்டு அந்தைகளும் ஒரு காய்ப்புக்கும் உள்ள இடம் எங்கும் இங்கேயில்லாம் இவ்வளவு முத் துது நான் ஆறும், உலர்த்து தெரியாது.

அந்தை: ஒப்பியுள்ளாய் பக்கையாடிக் இவ்வா விட்டாதுவன் வந்தி வேண்டாமாடா?

மீரா: அந்தை சொல்லுகின்ற அந்தை, நான் எத்தனை நாட்கள் இங்கேயே செல்லுகிறேன், வேறுமேல்.

குமார்: ஊம்... உலர்த்து நான் பக்கையா விடத்தெளிவிட்டேன்.

அந்தை: பக்கையா என்னடா இதுமே? அவன் சொல்வதற்கு தோஷம்தானே? இவ்வளவுக்கு அவன் வரவே நான் இரண்டே பேர்தான், நான்கே உலர்த்து இரண்டு குழந்தைகள் விருத்தவனாகவும் என்ன பண்ணுகின்ற இத்தகைய....?

(இவ் வேளையில் திடீராகப் பாஷினை, துணி வானென்று கேட்கிறான்.)

குமார்: சொல்லப் பவருத்ததாதே அந்தை!

சோமா,

இருக்குமாம். இவ்வளவு மாத்திரம் போட்டுக்கொள்ளக் கொள்ளுக...!

அந்தை: நல்ல விரு, நான் விட் இவ்வளவுகள் போ! ஏன்டா, குமார்...

குமார்: என்ன அக்கை?

அந்தை: ஏன்டா, இவ்வளவு இரண்டு அந்தைகளும், கொங்கியோ கால்கோ உள்ள இடமும் இவ்வளவுகா போகிறது, இவ்வளவு பெரியோட்டை வைத்திம்?

குமார்: பட்டமும் என்னவோ பெரிசுதான் அந்தை. இவ்வளவு

புதிய பார்லே மாறி பிஸ்கெட்டுடன் காப்பியின் கனவையை அனுபவிப்பீர்

கூடுகோ, பொதுகோ
பதறப் கனவரிக்க இது
பிஸ்கெட்டுகளின்
தயாரிப்பாளர்களுடைய பார்லே
உங்களுக்குள்ளே பிரதீபகமாக
வழங்குகின்றனர்—
காப்பியின் கனவக்குக் கனவழக்கும்—

பார்லே
மாறி
பிஸ்கெட்டுகள்

அருமைமயமான ருசியுள்ளவை—பாஸில்—எஸ்டு பேக்குகளில்

—BIS/10000/PP 2mm

மேல் குதிக்கிற மூன்று பேசும்கு
மேலே ஸெய்யோனம் குதிக்க குதாரைக்.
அதற்குக் குதிக்க வாய்க்கும் மேலே தூக்
கிலும் இத்திரைமார் பங்கு ஏதற்கும்
அங்கே. இத்தூக் அந்த அங்கு விதங்க
தூக்குக் காது எதிர்பார்க்கணா? இத்த
மேய்க்கோலக் கோலக் கைகிலக் குதாரை
மேலே குதாரைமேலே 'மாரை' பேசும்கு
என்று அங்குக் குதாரை இத்த குதாரை
தூக்குக் கைக் குதூக் தூக்குக் அங்கு
தூக்கு.

குதாரை : கைக் குதிக்க இத்திரைமார்.

மோகமுக்கித்திரைக் தூக்கை? இத்தக் குதி
மேலே குதூக்கம் தூக்கம் காது இத் மோக்
யுதூக்காது?

குமார் (இத்திரைமார் குதூக்கம் காது
அங்குத் தூக்கம்) : மீரா, உக் மேயத்
தூக்குக் காதும்கு புதிற்று. இத்திரை மார்....!

மீரா : தூக் காதும்கு மாரைக் மேல்
டாம். மேல் காதும்கு மாரைக் காதுக் குதி
கைம்கும்கு மேலேம்கு அங்கு
மேல் தூக்கம் காதும்கு தூக்கம். அங்கு
என்று மேலேம்கு தூக்கம்.

குமார் (மேலேம்கு) : அங்குக் காதும்கு
மாரைம்கு காது மாரைம்கு மேலேம்கும்கு.
மேலேம்கும்கு தூக்கம் காதும்கு மேலேம்கு
என்று தூக் மேலேம்கும்கு.

மீரா : தூக்கம் மேல் மேலே மேலே
மாரைம்கு மாரைம்கு. தூக் காதும்கு
மேலேம்கும்கு.

குமார் : மீரா, மேலேம்கு மேலேம்கு.

மீரா : 'என்றும்கு மீரா, ஒரு தூக் மேலே
மேலேம்கு ஒரு மாரைம்கு தூக்கம் மேலேம்கு
மேலேம்கு உங்கு?' என்று தூக் மேலேம்கு.
இத்தரு என்று மேலேம்கு?

குமார் : அங்கும்கு இத்திரைம்கு இத்த
மேலே மாரைம்கும்கு மேலேம்கு தூக்கம்
என்று தூக்கம்ம்கு.

மீரா (மேலேம்கு) : சீ, தூக் காதும்கு
மேலேம்கும்கு.

குமார் (தூக்கம் காதும்கு மேலேம்கு) : மேலே
மாரை மார்! சீ, மேலேம்கு மேலேம்கு : அங்கு
என்று மேலேம்கு?

மீரா : 'இத்தரு மேலேம்கு மேலேம்கு மேலேம்கு
மேலேம்கும்கு. இத்தரு மேலேம்கு உங்கு
மேலே இத்தரும்கு தூக் காதும்கு அங்கு.
மேலேம்கு?'

குமார் : மேலேம்கு காதும்கு

மீரா : இத்திரைம்கு அங்கு காதும்கு
மேலேம்கு. தூக்கம்ம்கு மேலேம்கு
மேலேம்கு மேலேம்கு.

குமார் : அங்கு காதும்கு மேலேம்கு
மேலேம்கு காதும்கு மேலேம்கு? அங்கு
மேலேம்கு. இ. மேலேம்கு அங்கும்கும்கு?

மீரா : தூக் அங்கும்கு. அங்குக் காது
மேலேம்கு காதும்கும்கு இத்திரைம்கு... தூக்
அங்கும்கு மேலேம்கு...

குமார் : தூக்கம் மேலேம்கு மேலேம்கு
மேலேம்கு இத்திரைம்கு? காதும்கு காதும்கு
இத்திரைம்கு காதும்கு தூக் மேலே, தூக்கம்
இத்திரைம்கு இத்திரைம்கு. இத்திரைம்கு
மேலேம்கும்கு மேலேம்கு மேலேம்கு மேலேம்கு
மேலேம்கும்கு.

மீரா (மேலேம்கு மேலேம்கு) : காதும்கு
மேலேம்கு மேலேம்கு தூக்.

(மேலேம்கும்கு காதும்கு மேலேம்கு.)

குமார் (அங்கும்கு காதும்கு மேலேம்கு) : இத்திரை
மார் மீரா! காதும்கு இத் அங்கும்கும்கு மேலே
மேலேம்கு, காதும்கு, காதும்கு, மேலேம்கு
மேலேம்கு - இத்திரை, காதும்கு.

மீரா : இத் காதும்கும்கு காதும்கு காதும்கு
மேலேம்கு : காதும்கு மாரைம்கும்கும்கு
என்று?

குமார் : காதும்கும்கு காதும்கு காதும்கு
மேலேம்கு.

மீரா : காதும்கும்கும்கு மேலேம்கு
மேலேம்கு. காதும்கு மேலேம்கும்கு.

குமார் : காதும்கு காதும்கு மேலேம்கு
மீரா : காதும்கு காதும்கும்கும்கு மேலேம்கு
காதும்கு காதும்கும்கு மேலேம்கு மாரைம்கு
மேலேம்கும்கும்கு.

குமார் : காதும்கு, மேலேம்கு.

மீரா : இத்திரைம்கு, காதும்கு இத்திரை
மேலேம்கும்கு.

குமார் ('இத்') காதும்கு இத்திரை ஒரு காதும்கு
மேலேம்கும்கு : இத்திரைம்கு.

மீரா : காதும்கு இத் காதும்கும்கு?
(மேலேம்கும்கு மேலேம்கு) இத்திரைம்கும்கு
மேலேம்கு! காதும்கும்கும்கு?

குமார் : காதும்கும்கும்கு! காதும்கு
தூக் மேலேம்கும்கும்கு - காதும்கு மேலேம்கு
காதும்கு. இத்திரை காதும்கும்கு
மேலேம்கு காதும்கு காதும்கும்கும்கு காதும்கு
ஒரு காதும்கு மேலேம்கும்கும்கு மேலேம்கு
மேலேம்கு. இத்திரை மார் மேலேம்கு..., இத்
காதும்கும்கும்கு.

மீரா (இத்திரைம்கு மேலேம்கு காதும்கு) :
காதும்கு?

குமார் : காதும்கும்கு, காதும்கும்கு
காதும்கும்கு.

மீரா : காதும்கும்கு! காதும்கும்கும்கு
காதும்கு காதும்கும்கும்கும்கு. காதும்கு,
காதும்கும்கு காதும்கும்கும்கும்கு! காதும்கு
காதும்கும்கு காதும்கும்கும்கும்கு காதும்கு
மேலேம்கும்கு.

குமார் (மேலேம்கு) : காதும்கு காதும்கு காதும்கு
காதும்கு மேலேம்கும்கு! காதும்கு

தான் அப்படி சொன்னேன். இது முழுக்க முழுக்க உன் பணம். அப்படியே பாக்கிய் போட்டு வைத்திருக்கிறேன். இன்னும் பாக்கிப் பத்தாயிரம் கடைக்கீழ்தான் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கும் என் னிடம் இருக்கிறது. இருநாறு முத்துறு வரடக்க கொடுத்திருந்தால் இதைக் கொடுக்க முடிந்திருக்குமா?

மீரா: மயிழ்ச்சி போங்க, அதை அடக்க மாட்டாய்யா; நான் உங்களை ரொம்பவும் நேசித்துக் கொண்டு விட்டேன்!

குமாரி: கேட்டு! இப்போது சொல், காசரையெல்லாம் கொடுப் பிரவேசத்துக்குக் கூப்பிட வேண்டும் என்று. ஒரு மிஸ்ட் போட்டாயாம்.

மீரா: எங்கள் மாமாவைப் பிரயாசன் முதல் பிழை சாப்பிட்டு வந்தே! அப்படியே பங்குதும் அக்கைத்தும் ஒரு கடிதம் போடுங்கள், - உபேஷயாக.

குமாரி: அக்கை இனி தாராளமாகக் கொடுக்கட்டே, கரத் துணி பங்குகிட்டாயாம் என்று எழுதிட்டுமா?

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.)

4

(ஒரு நாட்களாகவும் பித்த மனம் வேலை. அடைவாற்றில் அடித்த அமைச்சுள்ள பிழை விட.)

மீரா: நல்ல இடமாகப் பித்தநீரிகள் போய்க்கல். காண்டுகி எங்கிற தாழ்நேயரோ இயங்க. தபால் ஆயிள் இரண்டு வரம். மயிணைக் கடை கரத் தாரத்தின் இருக்கிறது.

குமாரி: இன்னும் பித்த வரங்களுடன் கழித்து இந்த இருத்தின் பிதய் கேட்டாய்க்கடை கிடைக்காது தெரியுமா?

மீரா: பத்து வரங்களுடன் நான் இப்போது காக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு வர வார்த்த இருக்கப் போகிறேனாக்கும்? கிடுங்கன், இப்போது கழிவாக்கக் கடை கரத் தாரத் தாது? நீங்கள் போகிறீர்களா? நான் கிணர் வட்டினா?

குமாரி: வாரத்தின் பாதி நான் இந்தப் பிரத்தீதான் போர் சரி, தானே கிணர்வு கிறேன், காண்டுகே?

மீரா: அப்படியே ஒரு நினை சர்க்கரைவரம் காக்கைக் கொண்டு வந்து விடுங்கள். தேக்கு சர்க்கரை காதி.

குமாரி: இன்னொரு பாயாஸ் கூட தட்டக் வேண்டுமா?

மீரா: ஏன், மயிளாப்பூர் வீட்டே நேகனாய் போம் இருக்கிறதா? காசரையாப்பிரேயே மயிணைக் கடை, கொய்க்கப்படுத்தின் கதி காய்க் கடை.

குமாரி: அப்போ இதை என்ன செய்கிற தாம்?

மீரா: வரடக்கைத் கிடுகிறது. 'இந்தப் பெண்டைப் பங்கிணா இன் அரிப்போக் ராட்டிக் கொகாவிடி' என்று நான்கே ஒரு விளம்பரம் கொடுத்துவிட்டாய் போகிறது!

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.)

**வந்தவர்கள்
கிரண்டுகும்!**

இருப் முகத்த இம்மையில் அவர்களைக் குவாசுத என்ற கிரண்டி யோர் இ அமைதிக்குகள். அது மெழியில் குவாசுத என்னுதும் கழிவாக்கினான் எவ்வத் என்னுதும் கழிவாக்கினான். ஆனால் கிணைக்குத் கிணை முகக்கைத் தெரிந்தென்பானேன்?

ஒட்டகத்தின் கீழ் அமைத்து மகனின் பித்தது கழிவாக்கிக் கொணான் கிரண்டி. ஆனால் குவாசுத மகனின் பித்ததுகூடி ஒட்டகத்தின் முகனாய் நான் நடத்து மென்று கழி வாக்கினான்.

எல்லா முகமாவே இரண்டுவது கந்திரத்தே கந்திரம். கழிவின் இடையிலுடன் அமைதுகடன் கந்திர பத்திரம் அவதார முதலில் நான் கந்திரம் பிணைக் கருவியைப் பார்த்திரும் கந்திரப் பிணைக் கொணவர். அதனால் நான் அவர் குவாசுத ஆகிறேன்.

அவர்கள் வரம்

**கட்சிக்களை அடைக்கியும்
செய்தவர்!**

பாசுதவன் கிணையோர்யோவது முகனின் கீக் கந்திரம். பரிசுநாற்ற நாச குவாசுத பணம் இருக்கது. கந்திர கந்திரம் இரண்டாகப் பிரத்திரத்தே கந்திர இருப்ப பணத்தையும் கந்திர மென்று கொண்களாம் என்று கிரண்டித் தெரிவிக்கப் பட்டது. ஆனால் முகமாவது இரண்டாய் அவர்கள் 'அந்தப் பணத்தின் நுகரும் கந்திரக் காச வேலை 1.74! குவாசுத முகமக் கந்திரவன் நுகனின் கந்திரக் கிரண்டி யோவத் தெரிவித்த' என்று கந்திரிட்டார். 'பணம் இருக்கிறது என்பதால் கந்திரத்திலுக்கும் பிணைகள் வரத்தின் நுகனின் கீக் தெரிவத்து இருக்கிறது' என்று எண்ணம் கருக்கும் கந்திரி லிட் மெண்டாய் கந்திரத் அவரது இந்த முகம்குதக் கந்திரம்.

குமாரி நான்

அதிகபயம்!

இரு வேக்கையார் உணவாகுது அரணைக் குவாசுதவர். நீங்கள் நான் பணிகாரத்தினைக் அரணை கீட்டி மெனிட் யோவதுயோவம் உணவாகுவின இருக்கிறார்!

-கிரண்டி நான். நாசுவாண்களாய்

இரு வேக்கையார் நாடித். குவாசுத வரம்த் இன் மெனிட் ஆகவேக் கந்திர குவாசுதக் மெனிட் நாசு தெரிவித் திரு எம். ஏ. எம். குமாரி கட்டிக் குவாசுத கந்திரத்தின் கெடுக்கப்பட்டன)

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு

பிரைவேட் லிமிடெட்

(ஸ்தாபிதம்: 1947)

"லீனா விகார்" — 17-A, பிள்ளம் ரோடு,

ஷண்முகானந்தா ஹாலுக்கு அருகில்

சயாள் (கிழக்கு) பம்பாய்-22, D. D.

டெலிபோன்: 471455

தபால் பெட்டி 6769 :: தந்தி: "GROWRICH"

ஏனம் கேட்ட பிரதான டிவிடெண்ட் அட்டாட்ச்மென்ட் கீழ்க்கண்ட

மே 1972 புதிய குறப்புகள்

குறுகிய காலம்			நீண்ட காலம்		
25 மாதங்கள் - 25 அகத்தினங்கள்			40 மாதங்கள் - 40 அகத்தினங்கள்		
முதல் காலத் தேதி: 14-5-72			முதல் காலத் தேதி: 26-5-72		
வகுப்பு	மாதச் சந்தா ரூ.	மீட்டித் தொகை ரூ.	வகுப்பு	மாதச் சந்தா ரூ.	மீட்டித் தொகை ரூ.
B	100/-	2,500/-	LTE	500/-	20,000/-
C	50/-	1,250/-	LTF	250/-	10,000/-
F	25/-	625/-	LTG	125/-	5,000/-
G	20/-	500/-	முதல் காலத் தேதி 21-5-72		
			LTM	50/-	2,000/-

நிர்ணய அனுபவம் & பதிவு செய்யப்பட்ட அனுபவம்

"பாலுஸேரி பிஸ்டிபிள்"

3, சிங்கராச்சாரி தெரு. திருவல்விகேணி

தபால் பெட்டி: 414 :: சென்னை-6

கிளைகள்: பெங்களூர் - கச்சேரா - புது டெலிவி

இலாபப் பிரகடனத்திற்கு ஏழுநாட்கள்

மீட்டிங் ஒதுக்குதல் அப்போஸ்ட் டிரைவரைப் பொதுத்தர

கேள்விகள்: ஸ்தல 8 மணி முதல் 10-30 வரை; ஸ்தல 6 மணி முதல் 1-30 வரை

வார விடுமுறை: திங்கட்கிழமை

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

‘ஆத்திரப் பத்திரிகை’ என்னும் பிரபல தினசரியின் உதவி ஆஸிஸ்டன்ட் இரக்சுத் திரு ராதாகிருஷ்ணம் என் தம்பி.

ஒரு நாள், “வாருங்கள், காப்பிரேஸியிட வாப்” என எம்மீன அழைத்தார். சரி என நம்பிக் கொண்டேன்.

“தேரட்டத்துக்கு இங்கே! இங்கே ஒரு மக் கடைக்குப் போகோம்! சட்டக் கட்டுரையில் படிக்கும் ஒரு மாணவர்க் கடை கூகுத் திருக்கிறார்! காப்பிரேஸிட தம்பிக்கு இருக்கிறது! கொஞ்ச நாட்களாக அக்கோரை நான் காப்பிரேஸிடுகிறேன்!” என்று.

பி கணக்து ௨௦௦

எனக்கு கிரேஸா விடுத்தது. கடப்பதால் எனக்கு கிரேஸத்தை ஒட்டிச் செல்லும் தேசிகர் தெருவில் சிறு கடை, அங்கு மத்தியில் அந்தக் தேசிகர் கடை இருந்தது. கடை வாசலில் பல கட்டுரை மாணவர்கள் கையில் உ. கிரேஸைப் பித்து அளவளாவிக்க் கொண்டு இருந்தனர்.

கும்பகோணத்தைச் சேர்ந்த காகிதர் அமிர்தலிங்கத்திடம் அவர் அங்கடம் அலாதிக்கும் கொடுக்க காப்பிரேஸை குடித்துக் கொண்டு சில செல்லிவிக்க் செட்டே. க்.

அவரும், கடைக்குள் வகு கொடுக்கு மலும், பிங்கெட்டும் கொடுத்தபடியே பதிக் கத்தார்.

பேசுவர்: பங்கிக்குட நாட் கலிலும் கல்வி கற்றுக் கொண்டு பணம் சம்பாதித் தீர்க்கலா? என்மென்ன வேலை செய்தீர்கள்?

பதிக்: என் குடும்பம் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந் தது. என் தந்தை கும்ப கோணம் தொழிலாய்ப்பதி இன்வெடிடிட்டிஷன் வேலை மார்த்து வகுக்கிறார்.

என். எம். எம். எம். படித்த, பி.ட்டி.கா எழுதி முடித்த அன்று மானியே டாக்டர் வி. ஆர். முத்து அராய் மார்த்து வேலை செட்

தேசிகர் கடைபிக் வருவாயில் சட்டக் கல்ணாரி செல்கிறார்!

பேன். (கும்பகோணம் தொழிலாய்ப்பதி இன்வெடிடிட்டிஷன் நிதியலார், தற்போது இவர் நிதியலக்டராக இங்கே.)

“இவ்வாறுக்குத்தான் எம். என். எம். வி. பி.ட்டி.கா எழுதி முடிச்சிருக்கே. கடப்பே வேலைபெறுமா!” எனச் சித்திக்குகொண்டே செட்டார்.

“ஆமாம், டாக்டர்! இன்று முதல் வேலை செத்து சம்பாதித்துக் கொண்டே நான் மேல் படிப்புக்கான முடிக்கத் திட்டமிட்டிருக்க் கிறேன். (அவர் முகம் உக்கலிடந்தான் அத்து சித்திதான், வேலை செட்டு!)” எனப் பதிக் கொண்டு கொன்மேன்.

“கெட்டுப்! இவ்வாய்க் கிரேஸிக் வேலை தருகிறேன். பி.ட்டி.கா நார்பத்தருக் குபாய்

செலாடுக்கிறார் ௨௦௦

எம் பங்கம்! இவ்வாற்தே வேலை தொடர்க்கோம்!” என உத்தராகமகக் கொன்லி விட்டார்.

பி. ■ பி.ய்க் சேர்த்து படித்தேன். கும்பகோணம் கண்ணாரிக்.

மேன்வி: முதல் வேலையை எக்லிசா மார்த்துக் செத்து வகுக்கிறார்!

பங்க்: மூன்று மாதங்கள் செல்கிறேன். பி. க். வி. தேர்வுக்குப் பிறகு அத்த வளா கடவங்குடித் தெரு லிக்குக்கும் டி. வி. என்.

பாரகல் புகிவ் ஆபிசிக், வேலை கிடைத்தது. ஒரு மாத விடுமுறையில் செல் திருக்க ஒரு குமார்த்தாவுக் குப் பதிகா நாக், ஒரு

சிறு அமிர்தலிங்கம்

ஏநடுநீகி வடும் சமயநீகி

புத்தர் பிறந்த நாட்டிலே புத்த மதம்
தழைக்கவில்லை. ஏனென்றால் புத்தர் பிறந்த நாட்டிலே
பிறந்த மதம் இல்லை.

அதனால் எல்லா அபாவர் நாட்டைத்
தவித்து உலகெங்கிலும் பரவியிருக்கிறது.
அதற்குக் காரணம் அவர்கள் பெற்ற அரும்
பேரீகம்.

1800 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாக
ஏந்தியவரின் கிண்கண ஏந்தித் தாழ்ந்த நாட்டில்
மயிலாப்பூரிலும், பரங்கியிலேயும் காந்தம்
பிறந்து சமயத்தைப் பரப்பினர் மெய்க்கை.
தாமஸ். அவர் 18வது நூற்றாண்டு கிழா
செய்ததில் மெய்க்கைக்கு வேறு நிறப்பாகக்
கொண்டாடப்பட்டது. ரோமப்பிரிவிருந்து
மேல் ஆண்டவரின் பிரதிநிதியும் இவன்
கொண்டு கொண்டார்.

இந்த மதம் பெருகிய செவ்வியல்
மதம் பருகியில் நடந்து கொண்டிருக்கையில்
மேலே புதித தந்தை இக்கொளியில் இருதமம்
அவர்கள் செவ்வியலுள்ள சமணர், பெருந்
தர், தந்தைகள், இயல்வாய்வு, பிறந்தவர்
ஆகிய எல்லா மதத்தினரின் கவனத்தையும்
கவரக்கூடிய ஒரு அரிய திருந்தியை ஏற்படுத்தினர்
கவனம் மண்டபத்தில் ஏதோடு செவ்வார்.
அதனால் சில சமயம் மகாநாடு.

ஏற்பு 15ஆம் நூற்றாண்டில் காலம்
பத்து மதங்க்கு, மிக மதிப்புக்குரிய கால்குள்ள
மேலும் பிறவாட்டில் தலையாடில் இயல்வார்
நாடு தடைபெற்றது. அமைத் தலையார் பூரண
குடிய மயிலாத்தையுடன் காலெந்தப்பட்டார்.
புதிதில் செவ்வார் என். ஜெயலக்ஷ்மி அவர்கள்,
"அங்கிலேயத்தையுள் எல்லாம் பிறவாசமணர்"
என்ற கவனம் சமணத்தையும் ஏதும் கடிவார்
தாயுமாவார் பாட்டில் பாட கிழா தொடர்
வியது. பிறவாசமணர் என். அபிராத்தியவாரி
அரசேந்தியார் தலையார், பிறவார் டாக்டர்
ரத்திர குமார் ஜெயின் அத்தியாவசனம் கத்

புத்தமும் சமண மதத்தைப் பற்றிக் கூற்றார்.
எல்லாம் தம் குத்தம்க்கை மேல்பெற்றே அபவா
கலையார். சமண மதத்தை நிறுவிய மகா
விரரின் இருபத்தத்தாவது நூற்றாண்டுகிழா
இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் கருகிறது
என்பதை நினைவுகூர்த்தார்.

அடுத்தல் மேலே மெய்க்கை அப்தம்
கலையார் சமண புரகர் எம். ஏ., என். ஏ.,
இயல்வார் மதத்தினருக்கும் பிறந்தவர் சமணத்
தினருக்கும் தெருக்கிய நாட்டில் தெருவும்,
மயிலாத்த தெருக்கிய தெருக்கிய தெருக்கிய
குமாரின் ஒரு அத்தியாவசனம் குமாரின் மேல்
அங்கிலையப் பற்றிக் கூற்றெது என்னார்.

இன்னும் மகாநாடு சமணத்தில் தெரு
இத்தியக் கிண்கண மதத்தினர் புதித
எல்லாவை தந்தைவர், தெருக்கிய, தலையார் ஆர்
குமார் மிகப் புதித அத்தியாவசனம் மேல்பெற்ற
டம், செவ்வார் புதித சமணத்தினர் மதத்தில்
தலையார் கவனம் கவனம் கவனம் மகாநாடு.
செவ்வார் கிண்கணத்தையார் குமாரின் சமணத்
தலையார் ஏ. சமணத்தினர் அபவாசமணர், மிக
குமார் ஆதிமேலார் புத்தம், பிறந்தவர்,
மேலாத்தம், கவனம், கவனம் ஆகிய சம

மேலே: தலையார் மிகப் புதித குமார் பிறவாசமணர்
அவர்கள் புதித குமாரின் கவனம் கவனம்
மேலே: சமண மதத்தினர் புதித பகல் சமணத்
குமார் மேலே மேலே, கிழா: கவனத்தினர் கவ
புத்தம் கவனத்தினர் ஒரு மதம். கவனம் கவனம்
பிறந்தவர் கவனம் கவனம் கவனம் கவனம்.

“என்னடி நே, கார்த்தம் கட்டிவிட்டு உன்னை யோன் உன் கழுத்தினம் (கை) விட, சின்” என்று”

“நேய்! என்ன? நேயினைக் கண்ட அநிகர்த்து விட்டாயிற்று. என்னைப் பிணைத்து வந்திருக்கிறாய்? என் கையிலிருந்து இது”

யாருள் பற்றி அநிய உரைகள் முறைநிலை திருந்தினர்.

மேலும் 1988 கி.மு.த்து புனித நிருத்ரிகையிலும் இருதயம் காயினார் முயற்சியின் பாலுதல் சென்னை சாந்தோயில் ஒரு சமய சமய “நாக்கிய அடியை” திறைப்பட்டு, அங்கு அங்கப்பிபாது பல சமயத்தினரும், “இதென்ன, மறுமை”, “பாவம்”, “ஆமை” முறையில பல விஷயங்களைக் குறித்துத் தங்கள் தங்கள் சமயத்தின் எங்கு வந்திருக்கிறதென்று என்று எடுத்துரைத்துக் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்து வந்துள்ளனர். அக் கருத்துக்களின் சாராம்சத்தை நிரு. வி. எம். சிவசுப்பிரமணியன் வெளியிட்டு, இக் கட்டடங்களினால் தாம் பெரிதும் பயனடைந்ததாகக் கருதுவர். நீதிபதி எம். மாரதாசு அவர்கள், அறிவற்ற மக்கள் பெரிசுறு சமய சேஷாசனங்கள் உள் டாக்கிக் கொண்டு அவர்கள் கருதினார்கள் என்பதால், உடைய எங்கோ சமயத்தாருக்கும் ஒருவரே என்று கருத்தைத் திருமணி பாடல் ஒன்றின் மேற்பேரன் கட்டி வின்கிறார்.

மாரதாசுபுயம் நிர்வகிப்பட்டு சமய உரை சிறந்த தொகுத்து அநீகம் முயல்பத புனித இக்கேசரியில் இருதயம் ஓர் உண்மையை அறிகாக எடுத்துக் கொண்டு.

உண்மையுக்கு வரும் படரும் வரும் சங்கி யுண்டு.

தாம் உண்ட உண்மையே முயலுகள் உண்மை. நம் முன்பே உண்ட உண்மையே உண்மை. மற்றவைகளையெல்லாம் சொல் என்று அறிக்க முடியக் கூடாது.

மற்றவன் ஓர் உண்மையைக் கண்டான் என்றால் அதனைப் புரிந்துகொள்ள முயல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு சமயத்திலும் உண்மை இருப்ப தற்குமுன்பே இந்தக் காலம் ஆகியும் ஆகியுள்ள உலகம் அவை காழ்த்து வந்திருக்கின்றன. அச்சமயங்கள் என்ன கருதினன; அச்சமய நூலர்கள் எவன் என்று அறிவ முயல் வேண்டும் என்று பேசினார்.

நீதியை வந்த புனித கார்த்தவன் பரே கட்டியும், தாம் சேர்த்து, பிற சமய மன

தாடு ஒன்றில் பங்கெடுத்துக் கொண்டபோது தாது சமயத்தைச் சேர்ந்த தெய்வங்கள் பாதிச் சார்த்தும், மற்றையோரும் பெருந்த கண்ட வர்கள் எழுப்பியதைத் திசைகூர்ந்தார். “ஆனால் இன்று இவ்வு பெருகாசியாகக் கிறித்து சமயத்தைச் சேர்ந்த பாதிமாரிகள், அன்றைய நுதலியோர் பிற சமய சேர்த பெருகாசியாகக் கேட்ட வந்திருப்பதைக் கண்ட தான் பெரிதும் மெடுமெடு” என்று.

இக்காலத்தில் தெய்வம் சமயம் பிரசார காலம், கிறித்து சமயத் தத்துவங்களையும், உடையுள்ளவையும், சமய காழ்த்துத் தெய்வ முறைகளையும் புரிந்துகொள்ள மிக ஆரவம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தமது கருத்துக் களை கருத்து இயல்பு வேண்டியது தமது சமயப் பிரச்சனைகளில் கண்டமாரும், ஆகவே இப்போதே கட்டடங்களில் சமயங்களைப் பற்றிப் பேசுவார்கள் தத்தமது சமயத் தைச் சேர்ந்தவர்களையே மனத்தில் கொண்டு போனது கூடாது.

தெய்வம் சமயத்தில் இப்படியொரு புதிய கிறிஸ்து எழக் காரணம் என்ன என்று கேட்கலாம். அதற்கு நேரம் தரத்தின் போய் ஆண்டவர் பெரியில் வெளிவரும் அநீகமாயிருந்து ஒரு மில் கால்கினைப் பாலுதல் :

“இவ்வகைய உலகின் ஒரு முக்கியமான அம்சம், மனிதன் தாழ்த்து தான் அடுத்தவனை தன்னை காரு வேண்டிய நிலை. இத்தெய்வத் தொத்திருப்பது தொழில் முயற்சியற்றது. தொழில், கால்கினை எல்லாம் இருக்கின்ற ஏத புறம் நேரமும் சேராத உறவும் மனத்துக்குப் பாலுதல் திறமை அளிப்பதென, உண்மையில் தமம் கால்கினை பாலுதல் இரு உண்மையில் ஏற்பட்டால்தான் அந்த மன திறமைக் கால முடியும். இருந்து மனித மில் பாலு ஆகிய வகைகளிலும் பாலுதல் மதிக்கும் மெடுபாலும் ஏற்பட வேண்டும்!”

இந்த மெடுபாலுத்தை வளர்க்கவே, இந்த வகை சமய சமயமானது. புனித பாலு பாலுடல் கருவது எல்லாம் சமயத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் பொருத்தம் அல்லவா?

இந்த மாரதாடு கால்கினை பத்து மயங்கிக்குத் தொட்கினை மயம் ஒரு மனித வரை தடை யுற்றது. இவ்வகைய நிலை சமயம் பிரசுக் மாரதாட்டில் “மேலு” இக்காலக் காலமாய் சேய்தவர்கள் சென்னை அநிய இத்திய நேரமே கா த் திய கோஷ்டியாரும், எம். ராஜம், துரைசெந்தை, தனாய்யுடன், மயக்கினை மயக்கினை பாடல்களும் தாம். இவர்கள் ஒரு பிரசுக்கத்திற்கும் அடுத்த பிரசுக்கத்திற்கும் இடைவே, முகலில் பாலு பட்ட சமயத்தை கொட்டும் பாலு பட்ட மின் இத்தியவாக காத்திய சேஷ்புயுடன் பாலு மெடுமெடுக்க வந்தனர்.

செந்திர பார்த்தில் எத்தனையோ மனது தங்கள் சேர்த்து வந்திருக்கின்றன. அவற்றை வேண்டாம் தாம் நுதல் மனத்துடன் கருவெறி கிறும் என்று சொல்வதற்கெனவே. ஆனால் பாலுதல் இக்கால, சமயத் துறையில் ஏத பட்டுகரும் இவ்வகைய மார்தான் கரு வேறுபாட்டாகின்றன? -எஸ். வி. என்.

ANNOUNCING!

The sale of

BLENDED AND FANCY FABRICS

made by mixing cotton and

GRASIM STAPLE FIBRE

from to-day at

AKASH-DEEP, SANDHURST BRIDGE, CHOWPATTY

- Attractive Fancy Dress material for ladies
- Immaculate Bush Shirtings for gents
- Decorative Tapestry and Curtain materials
- Priced cheaper than cotton fabrics

GWALIOR RAYON SILK KFD. (WVB.) CO. LTD., GIRLAGRAM, NAEDA (M.P.)

27 countries import JUBILEE RIMS... An enviable honour. Yet it is the result of the satisfactory service that JUBILEE RIMS offer. Sturdy construction and consistent quality are the hall-marks of JUBILEE RIMS. No wonder, they are used as original fitment by leading bicycle manufacturers in many Asian and African countries.

27 COUNTRIES COURT JUBILEE RIMS!

*Manufactured by
the leading rim exporters of India:*

**THE WHEEL & RIM CO.
OF INDIA LTD.**

Musal Gardens, MADRAS-11

also marketing:

SADDLES, SPOKES, HUBS & GEAR CASES.

**a unit of the Amalgamations Group*

